

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 20

2018. GADA 25. OKTOBRĪ

Saturs

Likumi

227.*	910L/12**	Rīgas Latviešu biedrības nama likums	3
228.	911L/12	Par Protokolu, ar ko groza Latvijas Republikas valdības un Indijas Republikas valdības nolīgumu par gaisa satiksmi	6
229.	912L/12	Par likuma “Par Kontrabandas un viltojumu apkarošanas līgumu un vispārējo atbrīvojumu, kas noslēgts 2004. gada 9. jūlijā starp <i>Philip Morris International Inc.</i> , <i>Philip Morris Products Inc.</i> , <i>Philip Morris Duty Free Inc.</i> un <i>Philip Morris World Trade Sarl.</i> , Eiropas Kopienu, kuru pārstāv Eiropas Komisija, un tām dalībvalstīm, kas norādītas pievienotajās parakstu lapās” un likuma “Līgums par grozījumiem Kontrabandas un viltojumu apkarošanas un vispārējo atbrīvojumu līgumā, kas noslēgts 2004. gada 9. jūlijā starp <i>Philip Morris International Inc.</i> , <i>Philip Morris Products Inc.</i> , <i>Philip Morris Duty Free Inc.</i> un <i>Philip Morris World Trade Sarl.</i> , Eiropas Kopienu, kuru pārstāv Eiropas Komisija, un tām dalībvalstīm, kas norādītas pievienotajās parakstu lapās” atzišanu par spēku zaudējušu	10
230.	913L/12	Grozījumi Kriminālprocesa likumā.	11
231.	914L/12	Grozījumi Zemes pārvaldības likumā.	22
232.	915L/12	Grozījums Alkoholisko dzērienu aprites likumā.	26
233.	916L/12	Grozījumi Jūrlietu pārvaldes un jūras drošības likumā	27
234.	917L/12	Grozījumi Nacionālās drošības likumā.	29
235.	918L/12	Grozījumi likumā “Par policiju”.	31
236.	919L/12	Grozījumi Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likumā.	32
237.	920L/12	Grozījums Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm disciplinārbildības likumā	33
238.	921L/12	Grozījumi Satversmes aizsardzības biroja likumā.	34
239.	922L/12	Grozījumi Valsts drošības iestāžu likumā.	35
240.	923L/12	Grozījumi Patērētāju tiesību aizsardzības likumā	50
241.	924L/12	Grozījumi likumā “Par bijušās Valsts drošības komitejas dokumentu saglabāšanu, izmantošanu un personu sadarbības fakta ar VDK konstatēšanu”	53
242.	925L/12	Grozījums Latvijas Republikas Satversmē	58
243.	926L/12	Par Stratēģiskās partnerības nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Japānu, no otras puses.	59

Paziņojumi

244.		Par Saeimas piekrišanu likumā “Par valsts budžetu 2018. gadam” noteiktās apropriācijas pārdalei	78
245.		Par Saeimas piekrišanu likumā “Par valsts budžetu 2018. gadam” noteiktās apropriācijas pārdalei	78
246.		Par Fiskālās disciplīnas padomes locekļa apstiprināšanu.	79
247.		Par 11 164 Latvijas pilsoņu kolektīvā iesnieguma “Maksāt tikai par patērēto elektroenerģiju” turpmāko virzību.	79

* Publikācijas numurs.

** 12. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

227. 910L/12 Rīgas Latviešu biedrības nama likums

1. pants. Likuma mērķis

Šā likuma mērķis ir veicināt Rīgas Latviešu biedrības nama (turpmāk — Biedrības nams) saglabāšanu un attīstību, kā arī reglamentēt tā uzturēšanu un izmantošanu, ņemot vērā, ka:

- 1) tas ir nozīmīgs latviešu nacionālās pašapziņas un valstiskās neatkarības veidošanās simbols;
- 2) tajā darbojas viena no senākajām latviešu nacionālajām un kultūras organizācijām — Rīgas Latviešu biedrība;
- 3) tas ir valsts nozīmes arhitektūras piemineklis “Rīgas Latviešu biedrības ēka”, kas iekļauts Valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā (valsts aizsardzības Nr. 6524), un tajā atrodas valsts nozīmes mākslas piemineklis “Fasādes gleznojumi (7)” (valsts aizsardzības Nr. 7289) un valsts nozīmes mākslas piemineklis “Durvju komplekts” (valsts aizsardzības Nr. 7288).

2. pants. Biedrības nams, tā uzturēšanas un izmantošanas pamatnoteikumi

(1) Biedrības nams Rīgā, Merķeļa ielā 13, ir Rīgas Latviešu biedrības īpašums, kas ierakstīts Rīgas pilsētas zemesgrāmatā ar kadastra numuru 0100 005 0040. Rīgas Latviešu biedrība ir atbildīga par Biedrības nama uzturēšanu un izmantošanu saskaņā ar šo likumu un Rīgas Latviešu biedrības statūtiem.

(2) Biedrības nama saglabāšanu, uzturēšanu un izmantošanu reglamentē šis likums, likums “Par kultūras pieminekļu aizsardzību” un citi normatīvie akti.

(3) Biedrības nama saglabājamās vērtības ir ēkas vēsturiskais telpiskais risinājums, apjoms, oriģinālā konstruktīvā sistēma, vēsturiskās būvkonstrukcijas, vēsturisko tradicionālo materiālu lietojums, virsmu faktūras, fasāžu arhitektoniski dekoratīvais risinājums, fasādes gleznojumi, būvgaldniecības izstrādājumi, interjeri, to detaļas, rotājumi, vēsturisko interjeru priekšmeti, iekārtas, kā arī kultūrvēsturisko vērtību kopuma radītā noskaņa.

(4) Attiecībā uz Biedrības namu nav pieļaujams veikt darbības, kas:

- 1) iznīcina vai bojā saglabājamās vērtības;
- 2) rada slodzi, kuras rezultātā prognozējama saglabājamo vērtību paātrināta nolietošana;
- 3) apdraud vai mazina objekta autentiskumu;
- 4) rada pretrunas ar objekta nemateriālajām vērtībām.

(5) Biedrības nama oriģinālajā struktūrā ir pieļaujami pārveidojumi, kas saistīti ar konstruktīvās noturības saglabāšanu un mūsdienu dzīves kvalitātes nodrošināšanai noteiktām pieejamības prasībām, ja risinājums saskaņots ar Nacionālo kultūras mantojuma pārvaldi.

(6) Biedrības nams apsaimniekojams tā, lai tas autentiskā stāvoklī saglabātos iespējami ilgi.

3. pants. Biedrības nama izmantošanas mērķi

(1) Biedrības nama izmantošanas mērķi ir šādi:

- 1) pētīt, saglabāt un popularizēt Biedrības namu un tajā esošos kultūras (mākslas) pieminekļus un citas kultūras vērtības kā 1868. gadā dibinātās Rīgas Latviešu biedrības mājvietu, uzsverot Rīgas Latviešu biedrības kā Latvijas izglītības, kultūras,

zinātnes un tautsaimniecības attīstības veicinātājas un nacionālās neatkarības ideju pirmsācējas vēsturisko nozīmi Latvijas valstiskuma veidošanā;

- 2) veicināt latviešu materiālā un nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanu;
- 3) veicināt Rīgas Latviešu biedrības 1873. gadā aizsāktās Dziesmu un deju svētku tradīcijas turpināšanu, nodrošinot Biedrības namā Rīgas Latviešu biedrības tautas mākslas kolektīvu darbību un Dziesmu un deju svētku ietvaros paredzētās norises;
- 4) rīkot izglītības, zinātnes un kultūras pasākumus, tostarp ar tautas tradīcijām saistītus sarīkojumus;
- 5) atbalstīt valstiski nozīmīgu pasākumu norisi;
- 6) nodrošināt Biedrības nama kā valsts nozīmes kultūras (arhitektūras) pieminekļa un tajā esošo valsts nozīmes kultūras (mākslas) pieminekļu saglabāšanu un atjaunošanu, izpēti, konservāciju un restaurāciju;
- 7) nodrošināt Biedrības namā esošo pieminekļu un šajā pantā minēto pasākumu publisku pieejamību.

(2) Biedrības namu var izmantot arī citiem mērķiem, ja tas nav pretrunā ar šajā likumā noteikto.

4. pants. Biedrības nama uzturēšanas un attīstības finansēšanas avoti

(1) Biedrības nama uzturēšanu atbilstoši šā likuma 3. pantā noteiktajiem mērķiem finansē Rīgas Latviešu biedrība.

(2) Latvijas valsts piedalās Biedrības nama atjaunošanas, izpētes, konservācijas un restaurācijas, tostarp šo darbu veikšanai nepieciešamo speciālistu apmācības, finansēšanā atbilstoši gadskārtējā valsts budžeta likumā šim mērķim paredzētajiem līdzekļiem un saskaņā ar Ministru kabineta apstiprinātu Biedrības nama atjaunošanas, izpētes, konservācijas un restaurācijas programmu.

(3) Latvijas valsts var piedalīties šā likuma 3. pantā noteikto mērķu īstenošanā, ja gadskārtējā valsts budžeta likumā šiem mērķiem ir paredzēti finanšu līdzekļi.

(4) Pašvaldībām ir tiesības piedalīties šā likuma 3. pantā noteikto mērķu īstenošanā, tostarp finansēšanā.

5. pants. Biedrības nama īpašumtiesību pārejas noteikumi

(1) Rīgas Latviešu biedrības darbības izbeigšanas gadījumā Biedrības nams šajā likumā noteikto mērķu īstenošanai pāriet Latvijas valsts īpašumā brīvs no visiem apgrūtinājumiem un nastām, kuras nekustamajam īpašumam uzliktas saistību rezultātā un par kurām Latvijas valsts nav tieši paziņojusi, ka tā uzņemas attiecīgos apgrūtinājumus un nastas.

(2) Latvijas valstij ir pirmtiesības iegūt īpašumā Biedrības namu, ja tas tiek atsavināts piespiedu izpildē tiesas ceļā vai pārdodot to labprātīgā izsolē.

6. pants. Ierobežojumi rīcībai ar Biedrības namu

Biedrības nama īpašniekam aizliegts Biedrības namu atsavināt vai iekļāt privātām juridiskajām vai fiziskajām personām.

Pārejas noteikumi

1. Šā likuma 6. pantā noteiktais Biedrības nama iekļāšanas aizliegums nav attiecināms uz šā likuma spēkā stāšanās dienā zemesgrāmatā nostiprinātajiem Biedrības nama apgrūtinājumiem.

2. Rīgas Latviešu biedrība līdz 2019. gada 31. decembrim izstrādā un iesniedz Ministru kabinetam apstiprināšanai šā likuma 4. panta otrajā daļā minēto Biedrības nama atjaunošanas, izpētes, konservācijas un restaurācijas programmu.

3. Šā likuma 4. panta otrā daļa par valsts piedalīšanos Biedrības nama atjaunošanas, izpētes, konservācijas un restaurācijas finansēšanā stājas spēkā 2021. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 27. septembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 11. oktobrī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 11.10.2018., Nr. 201.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

228. 911L/12 Par Protokolu, ar ko groza Latvijas Republikas valdības un Indijas Republikas valdības nolīgumu par gaisa satiksmi

1. pants. 2017. gada 2. novembrī parakstītais Protokols, ar ko groza Latvijas Republikas valdības un Indijas Republikas valdības nolīgumu par gaisa satiksmi (turpmāk — Protokols), ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Protokolā paredzēto saistību izpildi koordinē Satiksmes ministrija.

3. pants. Protokols stājas spēkā tā III pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Līdz ar likumu izsludināms Protokols angļu valodā un tā tulkojums latviešu valodā.

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 27. septembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 11. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 11.10.2018., Nr. 201.

**Protokols, ar ko groza
Latvijas Republikas valdības
un Indijas Republikas valdības
nolīgumu par gaisa satiksmi**

Latvijas Republikas valdība un Indijas Republikas valdība, turpmāk dēvētas par “Līgumslēdzējām Pusēm”,

Uzskatot par nepieciešamu papildināt Latvijas Republikas valdības un Indijas Republikas valdības nolīgumu par gaisa satiksmi, kas parakstīts 1997. gada 20. oktobrī, turpmāk dēvēts par “Nolīgumu”, ar nosacījumiem par mārketinga sadarbības vienošanos, kombinētā transporta pakalpojumiem, maršruta elastību un kravas pārvadājumu pakalpojumu liberalizāciju,

Ir vienojušās par šo:

I. Nolīgumā pēc 12. panta jāiekļauj divi jauni panti – 12A pants un 12B pants šādā redakcijā:

**“12A pants
Mārketinga sadarbības vienošanās**

1. Sniedzot gaisa pārvadājumu pakalpojumus katras Puses nozīmētā aviokompānija vai aviokompānijas var slēgt mārketinga sadarbības vienošanos, tādu kā kodu koplietošanas, vietu rezervēšanas vai citu kopuzņēmumu vienošanos, ar

- a) tās pašas Puses aviokompāniju vai aviokompānijām; vai
- b) otras Puses aviokompāniju vai aviokompānijām; vai
- c) trešās valsts aviokompāniju vai aviokompānijām.

2. Gaisa pārvadājumu pakalpojumus sniedzošajai aviokompānijai vai aviokompānijām, kas ir noslēgušas mārketinga sadarbības vienošanos, ir pamata satiksmes tiesības, tajā skaitā maršrutu un kapacitātes tiesības, un ir jāatbilst prasībām, kādas parasti attiecas uz šādu vienošanos.

3. Visām mārketinga aviokompānijām, kas ir noslēgušas mārketinga sadarbības vienošanos, ir pamata maršrutu tiesības un ir jāatbilst prasībām, kādas parasti attiecas uz šādu vienošanos.

4. Gaisa satiksmes pārvadājumu pakalpojumu, kas veikti saskaņā ar šādu vienošanos, kopējā kapacitāte tiek ņemta vērā tikai attiecībā pret Puses, kas nozīmējusi šo pakalpojumu sniedzšo aviokompāniju vai aviokompānijas, kapacitātes tiesībām. Mārketinga aviokompānijas vai aviokompāniju piedāvātā kapacitāte, veicot šādus gaisa satiksmes pārvadājumu pakalpojumus, netiek ņemta vērā attiecībā pret Puses, kas nozīmējusi šo aviokompāniju, kapacitātes tiesībām.

5. Jebkuras puses nozīmētajai aviokompānijai vai aviokompānijām ir tiesības pārsūtīt pārvadājamo satiksmi (piemēram, sastrēguma gadījumā) starp gaisa kuģiem, kas iesaistīti kodu koplietošanas gaisa pārvadājumos, neierobežojot gaisa kuģu skaitu, izmēru un tipu.

6. Papildus gaisa pārvadājumu pakalpojumus sniedošajai aviokompānijai vai aviokompānijām, katras puses aviācijas institūcijas var pieprasīt mārketinga aviokompānijai vai aviokompānijām iesniegt apstiprināšanai lidojumu sarakstus un arī nodrošināt jebkādu citu dokumentu iesniegšanu pirms gaisa pārvadājumu pakalpojumu, kas tiek sniegti saskaņā ar mārketinga sadarbības vienošanos, uzsākšanas.

7. Veicot gaisa pārvadājumu pakalpojumu pārdošanu saskaņā ar šādu vienošanos, attiecīgā aviokompānija vai tās aģents nodrošina, ka pircējam ir skaidrs pārdošanas brīdī, kura aviokompānija būs pakalpojuma sniedzēja katrā pakalpojuma sektorā un ar kuru aviokompāniju vai aviokompānijām pircējs uzņemas līgumiskas attiecības.

8. Pirms kodu koplietošanas gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanas, kodu koplietošanas partneri vienojas par to, kura puse ir atbildīga par lidojumu drošumu, aviācijas drošību, atbalstu, atbildību un citiem ar klientiem saistītiem jautājumiem. Šādu vienošanos iesniedz abu Pušu aviācijas institūcijām pirms kodu koplietošanas vienošanās īstenošanas.”

“12B pants

Kombinētā transporta pakalpojumi

Katras Puses nozīmētajai aviokompānijai vai aviokompānijām ir tiesības izmantot, saistībā ar pasažieru un kravas gaisa pārvadājumiem, jebkuru kombinēto transportu uz jebkuru punktu vai no jebkura punkta otras Puses teritorijā. Šāda aviokompānija vai aviokompānijas var izvēlēties pašas veikt kombinētā transporta pakalpojumus vai nodrošināt tos saskaņā ar vienošanos, tajā skaitā kodu koplietošanas vienošanos, ar citiem pārvadātājiem. Kombinētā transporta pakalpojumi var tikt piedāvāti kā kopējs pakalpojums un par vienu cenu par gaisa un kombinētā transporta pakalpojumiem kopā, nodrošinot, ka pasažieri un kravu nosūtītāji ir informēti par šādas transportēšanas pakalpojumu sniedzējiem.”

II. Nolīguma pielikuma piezīmju sadaļā zem Maršrutu saraksta pēc trešās piezīmes jāpievieno šāda piezīme:

“4. Neievērojot punktus kas minēti I un II sadaļā, katras Līgumslēdzējas Puses nozīmētajai aviokompānijai vai aviokompānijām ir tiesības veikt kravas pārvadājumus uz jebkuru punktu vai punktiem otras Līgumslēdzējas Puses teritorijā, izmantojot jebkuru starpposma punktu vai punktus un tālāk uz jebkuru punktu vai punktiem un otrādi, bez jebkādiem ierobežojumiem attiecībā uz pakalpojumu skaitu un/vai gaisa kuģu tipu ar pilnām trešās, ceturtās un piektās brīvības satiksmes tiesībām, neīstenojot kabotāžas tiesības. Šādus kravas pārvadājumus var arī veikt saskaņā ar mārketinga sadarbības vienošanos, tādu kā kodu koplietošanas, vietu rezervēšanas vai citu vienošanos ar jebkuru citu aviokompāniju vai aviokompānijām, tajā skaitā trešo valstu aviokompānijām.”

III. Šis Protokols stājas spēkā dienā, kad Līgumslēdzējas Puses, apmainoties ar diplomātiskajām notām, apstiprina, ka ir izpildītas to attiecīgās konstitucionālās prasības, kas nepieciešamas, lai šis Protokols stātos spēkā.

TO APLIECINOT, savu valstu valdību pienācīgi pilnvaroti pārstāvji ir parakstījuši šo Protokolu.

Parakstīts Ņūdeli 2017. gada 2. novembrī divos oriģināleksemplāros latviešu, hindi un angļu valodā, kur visi teksti ir vienlīdz autentiski. Jebkāda interpretācijas strīda gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

**Latvijas Republikas
valdības vārdā**

Kaspars Ozoliņš
Satiksmes ministrijas
valsts sekretārs

**Indijas Republikas
valdības vārdā**

Arūns Kumārs
Civilās aviācijas ministrijas
vienotais sekretārs

229. 912L/12 Par likuma “Par Kontrabandas un viltojumu apkarošanas līgumu un vispārējo atbrīvojumu, kas noslēgts 2004. gada 9. jūlijā starp *Philip Morris International Inc.*, *Philip Morris Products Inc.*, *Philip Morris Duty Free Inc.* un *Philip Morris World Trade Sarl.*, Eiropas Kopienu, kuru pārstāv Eiropas Komisija, un tām dalībvalstīm, kas norādītas pievienotajās parakstu lapās” un likuma “Līgums par grozījumiem Kontrabandas un viltojumu apkarošanas un vispārējo atbrīvojumu līgumā, kas noslēgts 2004. gada 9. jūlijā starp *Philip Morris International Inc.*, *Philip Morris Products Inc.*, *Philip Morris Duty Free Inc.* un *Philip Morris World Trade Sarl.*, Eiropas Kopienu, kuru pārstāv Eiropas Komisija, un tām dalībvalstīm, kas norādītas pievienotajās parakstu lapās” atzīšanu par spēku zaudējušu

1. Atzīt par spēku zaudējušu likumu “Par Kontrabandas un viltojumu apkarošanas līgumu un vispārējo atbrīvojumu, kas noslēgts 2004. gada 9. jūlijā starp *Philip Morris International Inc.*, *Philip Morris Products Inc.*, *Philip Morris Duty Free Inc.* un *Philip Morris World Trade Sarl.*, Eiropas Kopienu, kuru pārstāv Eiropas Komisija, un tām dalībvalstīm, kas norādītas pievienotajās parakstu lapās” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 24. nr.).

2. Atzīt par spēku zaudējušu likumu “Līgums par grozījumiem Kontrabandas un viltojumu apkarošanas un vispārējo atbrīvojumu līgumā, kas noslēgts 2004. gada 9. jūlijā starp *Philip Morris International Inc.*, *Philip Morris Products Inc.*, *Philip Morris Duty Free Inc.* un *Philip Morris World Trade Sarl.*, Eiropas Kopienu, kuru pārstāv Eiropas Komisija, un tām dalībvalstīm, kas norādītas pievienotajās parakstu lapās” (Latvijas Vēstnesis, 2015, 230. nr.).

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 27. septembrī.

Valsts prezidents **R. Vējonis**

Rīgā 2018. gada 11. oktobrī

230. 913L/12 Grozījumi Kriminālprocesa likumā

Izdarīt Kriminālprocesa likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 11., 20. nr.; 2006, 4. nr.; 2007, 3., 13. nr.; 2008, 1., 15. nr.; 2009, 9., 14., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 19., 178. nr.; 2011, 117. nr.; 2012, 92., 189. nr.; 2013, 6., 21., 61., 112., 183., 187., 252. nr.; 2014, 113., 214. nr.; 2015, 11., 29., 140., 235. nr.; 2016, 48., 241. nr.; 2017, 75., 132., 203. nr.; 2018, 132. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 12. pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Kriminālprocesu, kurā iesaistīts nepilngadīgais, veic, ievērojot nepilngadīgā vecumu, briedumu un jebkādas īpašās vajadzības.”

2. Papildināt 19. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ja valsts amatpersona, kas nav kriminālprocesā iesaistītā persona, ar publisku paziņojumu ir izteikusies par personas vainīgumu, pārkāpjot nevainīguma prezumpciju, procesa virzītājs, pamatojoties uz personas motivētu iesniegumu, publiski informē par nevainīguma prezumpcijas principa pārkāpumu, bet iesnieguma kopiju nosūta izvērtēšanai institūcijai, kura var lemt par amatpersonas atbildību.”

3. Izteikt 20. panta ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ja persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, nav noslēgusi vienošanos par aizstāvību, bet vēlas aizstāvja piedalīšanos, valsts nodrošina tai aizstāvību un lemj par aizstāvja darba samaksu no valsts līdzekļiem, pilnīgi vai daļēji atbrīvojot personu no tās.”

4. Papildināt 29. panta pirmo daļu ar 2.¹ punktu šādā redakcijā:

“2¹) pieprasīt no kompetentās institūcijas riska un aizsardzības faktoru novērtējumu nepilngadīgajam, kuram ir tiesības uz aizstāvību;”

5. Papildināt 39. panta pirmo daļu ar 6.² punktu šādā redakcijā:

“6²) pieprasīt no Valsts probācijas dienesta izvērtēšanas ziņojumu par nepilngadīgo, kurš apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā;”

6. Izteikt 52. panta ceturtais daļas 1. punktu šādā redakcijā:

“1) piedalīties pirmstiesas kriminālprocesā vai pirmās instances vai apelācijas instances tiesā jebkādā statusā;”

7. Papildināt 60. pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Tiesības uz aizstāvību ir arī personai, kura izdarījusi darbību, kas atbilst Krimināllikumā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm, bet savas mazgadības dēļ nav saucama pie kriminālatbildības. Šādai personai ir tādas pašas tiesības uz aizstāvību kā personai, pret kuru uzsākts kriminālprocess.”

8. 60.² pantā:

aizstāt pirmās daļas 8. punktā vārdus “sniegt liecību” ar vārdiem “klusēt, sniegt liecību”;
papildināt pirmo daļu ar 11. punktu šādā redakcijā:

“11) lūgt, lai nomaina aizstāvi, ja pastāv likumā noteiktie šķēršļi viņa līdzdalībai.”;

papildināt trešās daļas 3. punktu ar vārdiem “un veselības aprūpi atbilstoši normatīvajiem aktiem”;

papildināt pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Papildus tiesībām, kas noteiktas šā panta pirmajā un trešajā daļā, nepilngadīgajam, kuram ir tiesības uz aizstāvību, ir šādas tiesības:

- 1) piedalīties procesuālajās darbībās kopā ar pārstāvi;
- 2) piedalīties procesuālajās darbībās kopā ar uzticības personu;
- 3) tiesības uz īpašiem pasākumiem privātās dzīves aizsardzībai;
- 4) saņemt individuālu novērtējumu;
- 5) tiesības uz brīvības atņemšanai alternatīvu procesuālo piespiedu līdzekļu primāru piemērošanu;
- 6) tiesības uz īpašu apiešanos ar brīvības atņemšanu saistīta piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā.”;

aizstāt ceturtajā daļā vārdus “pirmajā un trešajā daļā” ar vārdiem un skaitli “pirmajā, trešajā un 3.¹ daļā”.

9. Papildināt 63. panta otro daļu ar vārdiem “vai novēršanai”.

10. Aizstāt 64. panta otrajā daļā vārdus “un izsniegt paraugus salīdzinošajai izpētei vai ļaut, lai tie tiek iegūti” ar vārdiem “un izsniegt salīdzinošajai izpētei paraugus, kuru izveide nav atkarīga no personas gribas”.

11. Papildināt 66. panta otro daļu ar vārdiem “vai novēršanai”.

12. Aizstāt 67. panta pirmās daļas 4. punktā vārdus “un izsniegt paraugus salīdzinošajai izpētei vai ļaut, lai tie tiek iegūti” ar vārdiem “un izsniegt salīdzinošajai izpētei paraugus, kuru izveide nav atkarīga no personas gribas”.

13. Izslēgt 71. panta 4. punktu.

14. Papildināt 80. panta trešo daļu pēc vārdiem “persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību” ar vārdiem “vai cita persona tās interesēs”.

15. Papildināt 81. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Procesa virzītājs šā panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā uzaicina aizstāvi, ja nepieciešams veikt izmeklēšanas darbību ar nepilngadīgā piedalīšanos un nepilngadīgā aizstāvis, ar kuru noslēgta vienošanās, nevar ierasties tuvāko četru stundu laikā.”

16. 89. pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“89. pants. Nepilngadīgā pārstāvis un uzticības persona”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Lemjot par personas atzīšanu par pārstāvi, procesa virzītājs ņem vērā šīs personas iespējas un vēlēšanos patiesi aizsargāt nepilngadīgā intereses, kā arī vērtē tās atbilstību kriminālprocesa mērķa sasniegšanai. Par pārstāvi nevar būt persona, pret kuru uzsākts kriminālprocess, aizturētais, aizdomās turētais vai apsūdzētais.”;

izslēgt otrās daļas 1. punktā vārdu “aizgādnis”;

izslēgt otrās daļas 3. un 4. punktu;

papildināt pantu ar 2.¹ un 2.² daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Ja šā panta otrajā daļā minētās personas nav, tā nav sasniedzama vai atsakās piedalīties, vai to nav atzinis procesa virzītājs saskaņā ar šā panta 1.¹ daļu, par pārstāvi var atzīt citu pilngadīgu personu, kuru norāda nepilngadīgais.

(2²) Ja par pārstāvi netiek atzīta šā panta otrajā daļā minētā persona vai cita persona, kuru norādījis nepilngadīgais, par pārstāvi atzīst bērnu tiesību aizsardzības institūcijas vai tādas nevalstiskās organizācijas pārstāvi, kura veic bērnu tiesību aizsardzības funkciju.”;

izslēgt trešās daļas otro teikumu;

papildināt pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Nepilngadīgajam ir tiesības ar procesa virzītāja atļauju piedalīties procesuālajās darbībās kopā ar uzticības personu, ja vien tā nav persona, kura iesaistīta kriminālprocesā.”

17. 90. panta pirmajā daļā:

izslēgt 2. punktā vārdus “un pārstāvamā”;

papildināt daļu ar 2.¹ punktu šādā redakcijā:

“2¹) saņemt rakstveida informāciju ar izskaidrojumu par pārstāvamā tiesībām;”

18. Aizstāt 96.¹ panta pirmās daļas 4. punktā vārdus “neregistrētās laulāto” ar vārdiem “pastāvīgās intīmās”.

19. Papildināt 97. pantu ar vienpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(11) Valsts nodrošināts cietušā pārstāvis vai juridiskās palīdzības sniedzējs piedalās lietā no uzdevuma pieņemšanas brīža līdz kriminālprocesa pabeigšanai.”

20. Aizstāt 111.¹ panta piektajā daļā vārdus “elektroniskā pasta adresi” ar vārdiem “elektronisko adresi”.

21. 121. panta piektajā daļā:

izteikt pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Pirmstiesas procesā pieprasīt no kredītiestādēm vai finanšu iestādēm to rīcībā esošās neizpaužamās ziņas vai dokumentus, kuri satur šādas ziņas, vai pārraudzīt darījumus kredītiestāžu vai finanšu iestāžu klientu kontos uz noteiktu laiku drīkst tikai ar procesa virzītāja lēmumu, kuru apstiprinājis izmeklēšanas tiesnesis.”;

izslēgt otro teikumu.

22. 152. pantā:

izslēgt pirmās daļas pirmajā teikumā vārdus “cietušā un liecinieka”;

izteikt otrās daļas trešo teikumu šādā redakcijā:

“Nepilngadīgā pārstāvim ir tiesības piedalīties pratināšanā, ja pret to neiebilst nepilngadīgais.”

23. Izteikt 208. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Uzsākot salīdzinošajai izpētei nepieciešamo paraugu ņemšanu no personas, izmeklēšanas darbības veicējs uzaicina to labprātīgi izsniegt paraugus salīdzinošajai izpētei vai ļaut, lai tie tiek iegūti, un izskaidro personai, ka paraugi var tikt iegūti arī piespiedu kārtā. Ja salīdzinošajai izpētei nepieciešamos paraugus ņem no personas ar tās piekrišanu, to fiksē, ievērojot šā likuma 142. panta noteikumus.”

24. Izteikt 209. panta tekstu šādā redakcijā:

“(1) Salīdzinošajai izpētei nepieciešamos paraugus piespiedu kārtā drīkst ņemt no personas, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

(2) Salīdzinošajai izpētei nepieciešamos paraugus no liecinieka vai cietušā piespiedu kārtā drīkst ņemt tikai ar izmeklēšanas tiesneša lēmumu. Neatliekamajos gadījumos, kad novilcināšanās dēļ salīdzinošajai izpētei nepieciešamie paraugi var tikt iznīcināti vai sabojāti, procesa virzītājs var tos ņemt piespiedu kārtā ar prokurora piekrišanu. Ne vēlāk kā nākamajā darba dienā pēc izmeklēšanas darbības veikšanas procesa virzītājs par to paziņo izmeklēšanas tiesnesim, uzrādot materiālus, kas pamatoja tās nepieciešamību un neatliekamību, kā arī izmeklēšanas darbības protokolu. Tiesnesis pārbauda izmeklēšanas darbības tiesiskumu un pamatotību.”

25. Papildināt 226. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Izmeklēšanas tiesneša lēmums nav nepieciešams, ja salīdzināmie paraugi, kuru izveide nav atkarīga no personas gribas, tiek iegūti speciālā veidā no personas, kurai ir tiesības uz aizstāvību.”

26. Papildināt 244. pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Nepilngadīgajam apcietinājumu piemēro tikai kā galējas nepieciešamības līdzekli, izvērtējot citu drošības līdzekļu piemērošanu. Izvēloties nepilngadīgajam drošības līdzekli, kas saistīts ar brīvības atņemšanu, papildus šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajiem nosacījumiem ņem vērā nepilngadīgā vecumu un iespējamos riskus attiecībā uz nepilngadīgā fizisko, garīgo un sociālo attīstību, kā arī spēju iekļauties sabiedrībā.”

27. Aizstāt 293. panta otrajā un trešajā daļā vārdus “tajā pašā dienā” ar vārdiem “ne vēlāk kā nākamajā darba dienā”.

28. Aizstāt 321. panta piektajā daļā vārdus “pa elektronisko pastu” ar vārdiem “uz elektronisko adresi”.

29. 330. pantā:

aizstāt otrajā daļā vārdus “norādīto elektroniskā pasta” ar vārdu “elektronisko”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Tiesa pavēsti nosūta vienkāršā pasta sūtījumā vai gadījumos, kad tas iespējams, izsniedz tiesā personiski pret parakstu. Pavēsti var nosūtīt arī uz personas elektronisko adresi. Aizstāvim, valsts un pašvaldību iestādēm tiesa pavēsti nosūta uz elektronisko adresi.”

30. Aizstāt 333. panta ceturtajā daļā vārdus “pa elektronisko pastu” ar vārdiem “uz elektronisko adresi”.

31. 356. panta otrajā daļā:

izslēgt 1. punktā vārdus “ja procesa virzītājam ir pietiekami pierādījumi, kas nerada šaubas par mantas noziedzīgo izcelsmi vai mantas saistību ar noziedzīgu nodarījumu”;

izslēgt 2. punktā vārdu “saprātīgas”;

aizstāt 2. punktā vārdus “atrasta un izņemta” ar vārdiem “atrasta vai izņemta”.

32. Papildināt 361. panta otro daļu pēc vārdiem “procesos par piespiedu” ar vārdu “ietekmēšanas”.

33. Papildināt 367. panta pirmo daļu ar 7.³ punktu šādā redakcijā:

“7³) izdevumi, kas saistīti ar ārvalsts izdotās personas pārņemšanu;”.

34. 368. pantā:

papildināt ceturto daļu pēc vārda “maznodrošināta” ar vārdiem “vai trūcīga”;

papildināt 6.¹ daļu pēc vārdiem “par procesuālajiem izdevumiem” ar vārdiem “kas saistīti ar ārvalsts izdotās personas pārņemšanu vai”;

papildināt pantu ar 7.¹ daļu šādā redakcijā:

“(7¹) Šajā pantā paredzētajā kārtībā procesuālo izdevumu piedziņu nosaka arī izmeklētājs, ja kriminālprocess pret personu izbeigts personu nereabilitējošu apstākļu dēļ. Ja izmeklētājs lēmumu par procesuālo izdevumu piedziņu pieņem pēc galīgā nolēmuma stāšanās spēkā, lēmuma kopiju nosūta personai, pret kuru kriminālprocess izbeigts. Persona šo lēmumu 10 dienu laikā no tā kopijas saņemšanas dienas var pārsūdzēt prokuroram, un tā lēmums nav pārsūdzams.”;

izslēgt astotajā daļā vārdu “prokurors”;

aizstāt astotajā daļā vārdu “kopiju” ar vārdu “izrakstu”.

35. Aizstāt 375. panta otrajā daļā vārdus “un izmeklēšanas” ar vārdiem “izmeklēšanas un kriminālsodu izpildes”.

36. Papildināt likumu ar 375.¹ pantu šādā redakcijā:

“375.¹ pants. Žurnālistu tiesības iepazīties ar krimināllietas materiāliem

(1) Pēc kriminālprocesa pabeigšanas un galīgā nolēmuma stāšanās spēkā žurnālisti (likuma “Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem” izpratnē) var vērsties tajā iestādē, kura pieņēma nolēmumu par kriminālprocesa pabeigšanu, ar motivētu lūgumu iepazīties ar krimināllietas materiāliem, ja tas nepieciešams sabiedrības informēšanai, lai veicinātu nozīmīgu valsts un sabiedrības interešu aizsardzību.

(2) Piekļuvi krimināllietas materiāliem atsaka, ja:

- 1) lūgumā norādītā mērķa sasniegšana ir iespējama, iepazīstoties ar kriminālprocesā pieņemto gala nolēmumu;
- 2) kriminālprocess ir pabeigts uz personu reabilitējoša pamata;
- 3) kriminālprocess ir skatīts slēgtā tiesas sēdē;
- 4) kriminālprocess uzsākts par noziedzīgu nodarījumu pret tikumību un dzimumneaizskaramību;
- 5) nepieciešams aizsargāt valsts vai adopcijas noslēpumu;

6) kriminālprocesā iesaistīts nepilngadīgais vai persona, kura palīdzējusi atklāt citas personas izdarītu noziedzīgu nodarījumu vai kurai noteikta speciālā procesuālā aizsardzība.

(3) Piekļuvi krimināllietas materiāliem vai to daļai var atteikt arī:

- 1) lai neizpaustu kriminālprocesā iesaistīto personu īpašu kategoriju personas datus;
- 2) lai aizsargātu profesionālo noslēpumu vai komercnoslēpumu;
- 3) lai nodrošinātu kriminālprocesā iesaistīto personu pamattiesību aizsardzību;
- 4) ja pirmstiesas kriminālprocesu iespējams atjaunot;
- 5) ja lūguma izpildē ir jāiegulda nesamērīgi lieli iestādes darba resursi.

(4) Lēmumu par atļauju iepazīties ar krimināllietas materiāliem vai to daļu vai par atteikumu iepazīties ar krimināllietas materiāliem 30 dienu laikā pieņem:

- 1) izmeklēšanas iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona — ja kriminālprocess pabeigts izmeklēšanas iestādē;
- 2) virsprokurors — ja kriminālprocess pabeigts prokuratūrā;
- 3) tiesnesis — ja kriminālprocess pabeigts tiesā.

(5) Lēmumu par atļauju iepazīties ar krimināllietas materiāliem vai to daļu var uzrakstīt rezolūcijas veidā. Par atteikumu iepazīties ar krimināllietas materiāliem vai to daļu pieņem motivētu lēmumu.

(6) Šā panta ceturtajā daļā minēto lēmumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā. Sūdzību 30 dienu laikā rakstveidā izskata:

- 1) prokuratūras, kuras prokurors veica izmeklēšanas uzraudzību, virsprokurors — ja lēmums pieņemts izmeklēšanas iestādē;
- 2) amatā augstāks prokurors — ja lēmums pieņemts prokuratūrā;
- 3) augstāka līmeņa tiesas tiesnesis — ja lēmums pieņemts tiesā.

(7) Atļaujot iepazīties ar krimināllietas materiāliem, žurnālistu rakstveidā brīdina par aizliegumu izgatavot krimināllietas materiālu kopijas vai norakstus vai pavairot tos citādā veidā, nodot trešo personu rīcībā vai citādi izplatīt no krimināllietas materiāliem izrietošu nepublicējamu informāciju, kā arī par atbildību par šā aizlieguma pārkāpšanu. Žurnālistiem var atļaut nokopēt atsevišķus krimināllietas materiālus, ja tie nesatur īpašu kategoriju personas datus, profesionālo noslēpumu, komercnoslēpumu vai jebkādu citu ar personu pamattiesību aizsardzību saistītu informāciju.”

37. 389. pantā:

izteikt pirmās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(1) No brīža, kad pirmstiesas kriminālprocesā tiek iesaistīta persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, pirmstiesas kriminālprocess pret šo personu jāpabeidz vai jāatceļ visi drošības līdzekļi šādā termiņā:”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) No brīža, kad pirmstiesas kriminālprocesā personas mantai ir uzlikts arests, šis arests jāatceļ šā panta pirmajā daļā minētajā termiņā.”;

papildināt otrās daļas pirmo teikumu pēc vārdiem “panta pirmajā” ar vārdu un skaitli “vai 1.¹”;

papildināt trešo daļu pēc vārdiem “panta pirmajā” ar vārdu un skaitli “vai 1.¹”.

38. Aizstāt 391. panta 4.¹ daļas pirmajā teikumā vārdus “vai ar procesuālu darbību ierobežojis personas tiesības rīkoties ar mantu” ar vārdiem “vai uzlicis arestu mantai”.

39. Izteikt 392.¹ panta devīto daļu šādā redakcijā:

“(9) Ja kriminālprocess tiek izbeigts uz personu nereabilitējoša pamata, procesa virzītājs šajā likumā noteiktajos gadījumos lemj par materiālu nosūtīšanu tiesai izlemšanai šā likuma 59. nodaļā noteiktajā kārtībā.”

40. Aizstāt 412. panta 6.¹ daļā vārdus “cietušo vai liecinieku liecības” ar vārdiem “nepilngadīgā, kuram ir tiesības uz aizstāvību, cietušo vai liecinieku liecības”.

41. Aizstāt 413. panta ceturtajā daļā vārdus “procesa virzītājs” ar vārdu “prokurors”.

42. Papildināt 421. pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Prokurors priekšrakstā par sodu papildus norāda informāciju par soda izpildes iestādi un ierašanās termiņu.”

43. 450. pantā:

papildināt otro daļu pēc vārdiem “pret tikumību un dzimumneaizskaramību” ar vārdiem “un par noziedzīgu nodarījumu, ko izdarījis nepilngadīgais vai kas izdarīts pret nepilngadīgo”;

izslēgt trešās daļas 1. punktu;

izslēgt trešās daļas 6. punktu;

izslēgt piektajā daļā vārdus “bet pēc tam slēgtā sēdē — motīvu un aprakstošo daļu”.

44. 464. pantā:

izslēgt pēdējo teikumu;

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Krimināllietu bez apsūdzētā piedalīšanās var iztiesāt, ja apsūdzētais saslīmis ar smagu slimību, kas izslēdz iespēju piedalīties krimināllietas iztiesāšanā.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

45. 465. pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Tiesas nolēmums, kas pieņemts, iztiesājot lietu apsūdzētā prombūtnē (*in absentia*), stājas spēkā vispārējā kārtībā. Tomēr notiesātais var pārsūdzēt nolēmumu apelācijas vai kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no dienas, kad saņemta nolēmuma kopija.”;

papildināt pantu ar trešo, ceturto, piekto, sesto un septīto daļu šādā redakcijā:

“(3) No brīža, kad tiesā saņemta apelācijas vai kasācijas sūdzība, notiesātais iegūst apsūdzētā statusu un visas apsūdzētā tiesības. Pirmās instances tiesas tiesnesis, bet gadījumā, ja tiek pārsūdzēts apelācijas instances tiesas nolēmums, — apelācijas instances tiesas tiesnesis pieņem lēmumu par sprieduma izpildes apturēšanu un drošības līdzekļa piemērošanu.

(4) Ja lieta apsūdzētā prombūtnē (*in absentia*) iztiesāta pirmās instances tiesā, notiesātais nolēmumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā.

(5) Ja lieta apsūdzētā prombūtnē (*in absentia*) iztiesāta gan pirmās instances tiesā, gan apelācijas instances tiesā, notiesātais nolēmumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā. Apelācijas instances tiesas tiesnesis pēc apelācijas sūdzības saņemšanas nosūta krimināllietu kasācijas instances tiesai un lūdz atcelt apelācijas instances tiesas pieņemto nolēmumu. Apelācijas instances tiesas tiesneša lūgumu nekavējoties rakstveida procesā, neinformējot procesā iesaistītās personas, izlemj kasācijas instances tiesa un atceļ pieņemto apelācijas instances tiesas nolēmumu.

(6) Ja lieta apsūdzētā prombūtnē (*in absentia*) iztiesāta tikai apelācijas instances tiesā, notiesātais nolēmumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā.

(7) Ja lietā, kura pirmās instances tiesā un apelācijas instances tiesā izskatīta apsūdzētā prombūtnē (*in absentia*), pieņemts kasācijas instances tiesas nolēmums vai atteikts pārbaudīt nolēmuma tiesiskumu, notiesātais nolēmumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā. Apelācijas instances tiesas tiesnesis pēc apelācijas sūdzības saņemšanas nosūta krimināllietu kasācijas instances tiesai un lūdz atcelt kasācijas instances tiesas (tiesneša) pieņemto lēmumu. Apelācijas instances tiesas tiesneša lūgumu nekavējoties rakstveida procesā, neinformējot procesā iesaistītās personas, izlemj kasācijas instances tiesa un atceļ pieņemto kasācijas instances tiesas (tiesneša) lēmumu un apelācijas instances tiesas nolēmumu.”

46. Papildināt 468. panta ceturto daļu pēc vārda “cietušā” ar vārdiem “kā arī kriminālprocesā aizskartā mantas īpašnieka, kura mantai uzlikts arests”.

47. 479. pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “kriminālprocesu aptur” ar vārdiem “kriminālprocesu var apturēt”; papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ja saslimšana ar psihiskiem traucējumiem vai citu smagu slimību atzīta par neārstējamu un apsūdzētais nevar piedalīties tiesas sēdē, tiesa atjauno kriminālprocesu un turpina iztiesāšanu, nodrošinot aizstāvja piedalīšanos.”

48. Aizstāt 483. panta otrajā daļā vārdus “pievieno krimināllietai un glabā līdz dienai, kad beidzas likumā noteiktais apsūdzētajam inkriminētā smagākā noziedzīga nodarījuma noilguma termiņš” ar vārdiem “uzglabā kopā ar krimināllietu vai ievieto un uzglabā tiesu informatīvajā sistēmā”.

49. 529. pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Sprieduma rezolutīvajā daļā tiesa papildus norāda informāciju par soda izpildes iestādi un ierašanās termiņu.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

50. 540.¹ pantā:

papildināt ceturto daļu pēc vārda “cietušais” ar vārdiem “vai apsūdzētais atsakās no vienošanās”;

izslēgt piektās daļas 4. punktu.

51. Papildināt 541. pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Ja apsūdzētais atsakās no vienošanās, tiesa turpina lietas iztiesāšanu vispārējā kārtībā.”

52. Izslēgt 542. panta pirmās daļas 4. punktu.

53. Papildināt 543. pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Sprieduma rezolutīvajā daļā tiesa papildus norāda informāciju par soda izpildes iestādi un ierašanās termiņu.”

54. Papildināt 572. pantu pēc vārda “Krimināllikumā” ar vārdu “pārkāpumu” un pēc vārdiem “likuma normu” — ar vārdu “būtisku”.

55. Izteikt 573. pantu šādā redakcijā:

“573. pants. Kasācijas tiesvedības ierosināšanas kārtība

(1) Nolēmumu tiesiskumu kasācijas kārtībā pārbauda tikai tādā gadījumā, ja kasācijas sūdzībā vai protestā izteiktā prasība pamatota ar Krimināllikuma pārkāpumu vai šā likuma būtisku pārkāpumu.

(2) Jautājumu par nolēmuma pārbaudi kasācijas kārtībā izlemj tiesa triju tiesnešu sastāvā. Personai, kura iesniegusi sūdzību vai protestu, kā arī personai, kuras tiesības un intereses aizskar sūdzība vai protests, paziņo tiesas sastāvu un to, kad tiks lemts par kasācijas tiesvedības ierosināšanu, izskaidrojot tiesības septiņu dienu laikā pieteikt noraidījumu.

(3) Kasācijas tiesvedību atsaka ierosināt, pieņemot vienbalsīgu lēmumu rezolūcijas veidā, kurā norāda atteikuma motīvus.

(4) Ja tiesnešu viedoklis par kasācijas tiesvedības ierosināšanu atšķiras vai arī visi tiesneši uzskata, ka lieta izskatāma kasācijas kārtībā, pieņem lēmumu rezolūcijas veidā par kasācijas tiesvedības ierosināšanu.

(5) Šā panta trešajā un ceturtajā daļā minētais lēmums nav pārsūdzams.”

56. Papildināt likumu ar 573.¹ pantu šādā redakcijā:

“573.¹ pants. Pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību

(1) Tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572. pantā un 573. panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ja kasācijas sūdzība vai protests iesniegts par tiesas nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams.

(2) Tiesa var atteikties ierosināt kasācijas tiesvedību šādos gadījumos:

- 1) kasācijas sūdzībā vai protestā norādītajos tiesību normu piemērošanas jautājumos ir izveidojusies Augstākās tiesas judikatūra un pārsūdzētais nolēmums tai atbilst;
- 2) izvērtējot kasācijas sūdzībā vai protestā minētos argumentus, nerodas šaubas par pārsūdzētā nolēmuma tiesiskumu un izskatāmajai lietai nav būtiskas nozīmes judikatūras veidošanā.”

57. Papildināt 588. panta piektās daļas pirmo teikumu ar vārdiem un skaitli “izņemot šā likuma 465. panta septītajā daļā paredzēto gadījumu”.

58. Izslēgt 626. panta otrajā daļā vārdus “ja pierādījumu kopums dod pamatu uzskatīt, ka manta, kura izņemta vai kurai uzlikts arests, ir noziedzīgi iegūta”.

59. Aizstāt 629. panta trešajā daļā vārdus “Tiesas sēdē” ar vārdiem “Slēgtā tiesas sēdē”.

60. Papildināt 638. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Valsts izmaksātās kompensācijas samaksu var atlikt vai sadalīt termiņos uz laiku līdz vienam gadam, ja notiesātais 30 dienu laikā nevar to samaksāt un ir iesniedzis motivētu lūgumu par valsts izmaksātās kompensācijas samaksas atlikšanu vai sadalīšanu termiņos.”

61. Papildināt 643. panta trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Apmierinot iesniegumā minēto lūgumu, tiesnesis nolēmumā papildus norāda informāciju par soda izpildes iestādi un ierašanās termiņu.”

62. 644. pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus un skaitli “Krimināllikuma 45. pantā” ar vārdu “Krimināllikumā”;
izslēgt pirmajā daļā vārdus “saskaņā ar Krimināllikumā noteikto”;

aizstāt otrajā daļā vārdus un skaitli “Krimināllikuma 45. pantu” ar vārdiem “Krimināllikumā noteikto”.

63. Papildināt 649. panta trešo daļu ar jaunu otro teikumu šādā redakcijā:

“Sūdzības iesniegšana neaptur lēmuma izpildi.”

64. Aizstāt 660. panta ceturtās daļas 2. punktā vārdu “atzinumu” ar vārdu “lēmumu”.

65. Papildināt 704. pantu ar 2.² daļu šādā redakcijā:

“(2²) Prokurors, veicot izdošanas lūguma pārbaudi un konstatējot, ka ārvalsts ir iesniegusi lūgumu par Eiropas Savienības dalībvalsts pilsoņa izdošanu, nosūta personas pilsonības valstij informāciju par Eiropas apcietinājuma lēmuma iesniegšanas iespēju un nosaka Eiropas apcietinājuma lēmuma iesniegšanas termiņu.”

66. Papildināt 715. panta pirmo daļu pēc vārdiem “Izdodamajai personai ir šā likuma” ar skaitli un vārdu “60.² un”.

67. Papildināt 848. pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Lēmumu par ārvalsts tiesiskās palīdzības lūguma izpildes iespējamību var pieņemt arī rezolūcijas veidā.”

68. Izteikt 871. panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Lēmumā, kas nosaka ar brīvības atņemšanu nesaistīta drošības līdzekļa piemērošanu, norādīto drošības līdzekli izpilda šajā likumā noteiktajā kārtībā. Pirmstiesas procesa laikā drošības līdzekļa piemērošanas termiņš nedrīkst pārsniegt šā likuma 389. pantā noteikto termiņu.”

69. Papildināt 873. panta otro daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja lūgums attiecas uz pirmstiesas procesu, termiņš nedrīkst pārsniegt šā likuma 389. pantā noteikto termiņu.”

70. Papildināt pārejas noteikumus ar 68., 69. un 70. punktu šādā redakcijā:

“68. Šā likuma 29. panta pirmās daļas 2.¹ punkts stājas spēkā vienlaikus ar normatīvo aktu, kas nosaka kompetento institūciju, kura veic riska un aizsardzības faktoru novērtēšanu nepilngadīgajam, kuram ir tiesības uz aizstāvību. Līdz minētā normatīvā akta spēkā stāšanās dienai procesa virzītājs attiecīgajai pašvaldībai pieprasa sagatavot nepilngadīgā izvērtējumu uzvedības sociālās korekcijas programmas ietvaros, pamatojoties uz Bērnu tiesību aizsardzības likuma 58. pantu, ja informācija, kas nepieciešama nepilngadīgā uzvedības izvērtējumam, nav pieejama Integrētās iekšlietu informācijas sistēmas apakšsistēmā “Nepilngadīgo personu atbalsta informācijas sistēma”.

69. Šā likuma 39. panta pirmās daļas 6.² punkts stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

70. Šā likuma 375.¹ pants stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Krimināllikumā, kuri nosaka atbildību par krimināllietas materiālu satura izplatīšanas aizlieguma nepildīšanu.”

71. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 10., 11. un 12. punktu šādā redakcijā:

- “10) Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 9. marta direktīvas (ES) 2016/343 par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā;
- 11) Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 11. maija direktīvas (ES) 2016/800 par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā;
- 12) Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 26. oktobra direktīvas (ES) 2016/1919 par juridisko palīdzību aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem kriminālprocesā un pieprasītajām personām Eiropas apcietināšanas ordera procesā.”

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 27. septembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 11. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 11.18.2018., Nr. 201.

231. 914L/12 Grozījumi Zemes pārvaldības likumā

Izdarīt Zemes pārvaldības likumā (Latvijas Vēstnesis, 2014, 228. nr.; 2016, 189. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 5. pantu šādā redakcijā:

“5. pants. Zeme tehniskās publiskās infrastruktūras nodrošināšanai

(1) Tehniskās publiskās infrastruktūras attīstības un būvniecības vajadzībām nepieciešamās teritorijas un to izmantošanas nosacījumus nosaka Ministru kabinets vai vietējā pašvaldība neatkarīgi no zemes piederības vai piekritības.

(2) Teritorijas izmantošanas nosacījumus tehniskās publiskās infrastruktūras attīstībai nepieciešamajām teritorijām, ietverot ierobežojumus nekustamā īpašuma izmantošanai, nosaka:

- 1) Ministru kabineta noteikumos — nacionālo interešu objektiem;
- 2) vietējās pašvaldības saistošajos noteikumos, kas apstiprina teritorijas plānojumu un lokālplānojumu, — pārējiem tehniskās publiskās infrastruktūras objektiem.

(3) Ja šā panta otrajā daļā minētie izmantošanas nosacījumi aizskar nekustamā īpašuma īpašnieka vai, ja tāda nav, tiesiskā valdītāja, vai, ja tāda nav, lietotāja tiesības vai likumiskās intereses, attiecīgā persona var pārsūdzēt tos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(4) Tehniskās publiskās infrastruktūras attīstībai nepieciešamajās teritorijās, saskaņojot ar institūciju, kura ierosinājusi tās noteikt (turpmāk — atbildīgā institūcija), atļauts veikt darbības, kas neapgrūtinātu iecerētās publiskās infrastruktūras projekta īstenošanu. Lai saskaņotu paredzēto darbību, nekustamā īpašuma īpašnieks vai, ja tāda nav, tiesiskais valdītājs, vai, ja tāda nav, lietotājs vēršas atbildīgajā institūcijā ar iesniegumu, kurā informē par paredzēto darbību. Ja atbildīgā institūcija viena mēneša laikā nav nosūtījusi atteikumu uzsākt paredzēto darbību vai pieprasījusi iesniegt papildu informāciju, uzskatāms, ka iestāde paredzēto darbību ir saskaņojusi.

(5) Atbildīgā institūcija var pieņemt pamatotu lēmumu, kas aizliedz turpināt uzsāktu nekustamā īpašuma izmantošanu būvniecībai vai zemes dzīļu izmantošanai, ja nekustamais īpašums atbilstoši būvprojektam minimālā sastāvā vai būvprojektam, vai Ministru kabineta vai pašvaldības izdotam administratīvajam tiesību aktam būs atsavināms sabiedrības vajadzībām un uzsāktā nekustamā īpašuma izmantošana apgrūtinā iecerētā infrastruktūras projekta īstenošanu vai būtiski palielina iespējamus papildu izdevumus. Šāda atbildīgās institūcijas lēmuma apstrīdēšana un pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(6) Tehniskās publiskās infrastruktūras attīstības un būvniecības vajadzībām nepieciešamās teritorijas un šā panta otrajā daļā noteiktajos gadījumos paredzētos teritorijas izmantošanas nosacījumus paredz uz laiku līdz septiņiem gadiem ar iespēju termiņu pagarināt, kopā nepārsniedzot 14 gadus, vai līdz uzsāktās tehniskās publiskās infrastruktūras būvniecības pabeigšanai:

- 1) pēc tam, kad ir veikts sākotnējais izvērtējums vai ietekmes uz vidi novērtējums, ja tas nepieciešams atbilstoši normatīvajiem aktiem;
- 2) ja saskaņā ar normatīvajiem aktiem sākotnējais izvērtējums vai ietekmes uz vidi novērtējums nav nepieciešams, bet ir veikta izpēte, kas identificē vajadzīgās teritorijas, vides riskus un objekta funkcionalitāti.

(7) Teritorijas noteikšana par tehniskās publiskās infrastruktūras attīstībai nepieciešamo teritoriju negarantē, ka attiecīgā infrastruktūra tiks uzbūvēta un ka attiecīgais nekustamais īpašums tiks atsavināts sabiedrības vajadzībām.

(8) Atbildīgā institūcija šā panta otrajā daļā noteiktajos gadījumos atlīdzina ar ierobežojumiem saistītos zaudējumus.

(9) Ar ierobežojumiem saistītos zaudējumus atlīdzina to faktiskajā apmērā. Šajā pantā noteiktajā kārtībā zaudējumus neatlīdzina, ja:

- 1) tie radušies nekustamā īpašuma īpašniekam, kurš nekustamo īpašumu ieguvis darījuma rezultātā pēc attiecīgo ierobežojumu noteikšanas;
- 2) tehniskās publiskās infrastruktūras attīstībai nepieciešamā teritorija sakrīt ar esošu tehniskās publiskās infrastruktūras objekta aizsargjoslu vai tā ir noteikta sarkanās līnijas robežās.

(10) Zaudējumus atlīdzina, pamatojoties uz nekustamā īpašuma īpašnieka vai, ja tāda nav, tiesiskā valdītāja, vai, ja tāda nav, lietotāja iesniegumu, kuram pievienoti dokumenti, kas apliecina zaudējumus un to apmēru. Atbildīgā institūcija izvērtē saņemtos dokumentus un pieņem lēmumu par zaudējumu atlīdzināšanu. Izvērtējot iesniegtos dokumentus, atbildīgajai institūcijai ir tiesības pieaicināt sertificētu nekustamo īpašumu vērtētāju.

(11) Ar ierobežojumiem saistītie zaudējumi tiek izmaksāti vienā maksājumā vienā no šādiem gadījumiem (atkarībā no tā, kurš iestājas pirmais):

- 1) beidzoties šā panta otrajā daļā noteiktajiem izmantošanas nosacījumu ierobežojumiem sakarā ar to atcelšanu vai darbības termiņa izbeigšanos;
- 2) ja sabiedrības vajadzībām tiek atsavināts viss nekustamais īpašums vai daļa no nekustamā īpašuma, kuram noteikti šā panta otrajā daļā minētie ierobežojumi;
- 3) pēc tam, kad pieņemts šā panta ceturtajā daļā minētais institūcijas lēmums aizliegt turpināt uzsāktu nekustamā īpašuma izmantošanu.

(12) Ja nekustamā īpašuma īpašnieku vai, ja tāda nav, tiesisko valdītāju, vai, ja tāda nav, lietotāju neapmierina institūcijas noteiktais atlīdzinājamo zaudējumu apmērs, viņam ir tiesības vērsties tiesā Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

(13) Šajā pantā noteikto kārtību nepiemēro, ja publiskā infrastruktūra teritorijas plānošanas dokumentos tiek plānota privātpersonu interešu nodrošināšanai saskaņā ar šā likuma 7. panta otro daļu.

(14) Ja tehniskās publiskās infrastruktūras attīstības un būvniecības vajadzībām noteiktās teritorijas un šā panta otrajā daļā minētie izmantošanas nosacījumi vairs nav nepieciešami vai beidzies šā panta sestajā daļā noteiktais termiņš un nav uzsākta tehniskās publiskās infrastruktūras būvniecība, atbildīgā institūcija veic izmaiņas izmantošanas nosacījumos, atceļot ierobežojumus.”

2. Izteikt 8. pantu šādā redakcijā:

“8. pants. Ceļu uzturēšanai nepieciešamās zemes izmantošana un atsavināšana

(1) Ja līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai autoceļš reģistrēts kā pašvaldības vai valsts ceļš un iekļauts pašvaldības vai valsts bilancē, bet zeme zem ceļa zemesgrāmatā ierakstīta uz privātpersonas vārda, šī persona nedrīkst liegt pārvietošanos pa pašvaldības vai valsts ceļu.

(2) Ja šā panta pirmajā daļā minētais autoceļš reģistrēts pašvaldības ceļu un ielu reģistrā un ir vienota pašvaldības ceļu tīkla sastāvdaļa, tas ir koplietošanas ceļš vai iela. Koplietošanas ceļš vai iela ir patstāvīgs nekustamā īpašuma objekts, kas pieder pašvaldībai un rada īpašuma apgrūtinājumu zemes vienībai, uz kuras tas atrodas.

(3) Koplietošanas ceļa vai ielas robežas kopā ar ceļa nodalījuma joslu vai ielas sarkanajām līnijām pašvaldība iezīmē teritorijas plānojumā vai lokālplānojumā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(4) Koplietošanas ceļu vai ielu reģistrē Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā normatīvajos aktos par kadastra objektu reģistrāciju un kadastra datu aktualizāciju noteiktajā kārtībā.

(5) Pašvaldībai ir tiesības, informējot zemes īpašnieku, koplietošanas ceļa zemes nodalījuma joslā vai sarkanajās līnijās būvēt, rekonstruēt un atjaunot ceļu vai ielu, kā arī ierīkot jaunas inženierkomunikācijas — iekārtas, ierīces, ietaises, tīklus, līnijas un to piederumus —, ja tas ir nepieciešams sabiedrības interešu īstenošanai.

(6) Šā panta otrajā daļā minētais aprūtinājums šā panta trešajā daļā noteiktajā apjomā var būt par pamatu zemes reformas laikā ar kompetentās institūcijas lēmumu noteiktā ceļa servitūta vai cita līdzvērtīga aprūtinājuma dzēšanai.

(7) Valsts vai pašvaldība atbilstoši budžeta iespējām vienojas ar zemes īpašnieku par zemes zem ceļa vai ielas atsavināšanu un atsavina to saskaņā ar normatīvajiem aktiem par sabiedrības vajadzībām nepieciešamā nekustamā īpašuma atsavināšanu.

(8) Šā panta otro, trešo, ceturto, piekto un sesto daļu nepiemēro attiecībā uz pirmajā daļā minēto valsts ceļu, kas atrodas uz privātpersonai piederošas un zemesgrāmatā ierakstītas zemes, kā arī uz ceļiem, kas atrodas uz valstij piederošas vai piekritīgas zemes.

(9) Valsts meža zemi atsavina Meža likumā noteiktajā kārtībā.”

3. Papildināt likumu ar 8.¹ pantu šādā redakcijā:

“8.¹ pants. Pašvaldības nozīmes ceļš vai iela

(1) Pašvaldības nozīmes ceļš vai iela ir privātā īpašuma lietošanas tiesību aprobežojums nekustamajam īpašumam, kas noteikts sabiedrības interesēs, lai nodrošinātu vienotu ceļu un ielu tīklu pašvaldībā un sabiedrības iespējas un tiesības ikvienam to izmantot.

(2) Pašvaldības nozīmes ceļu vai ielu pašvaldība nosaka pašvaldības teritorijas plānojumā vai lokālplānojumā. Pašvaldības nozīmes ielas statusu pašvaldība var piešķirt ar atsevišķu administratīvo aktu, kam pievienots grafiskais pielikums. Pirms lēmuma pieņemšanas pašvaldība noskaidro to zemes īpašnieku vai tiesisko valdītāju viedokli, kuru zemes robežās atrodas pašvaldības nozīmes iela.

(3) Ja pašvaldības nozīmes ceļa vai ielas statuss piešķirts, pamatojoties uz atsevišķu administratīvo aktu, pašvaldība mēneša laikā pēc tam, kad pieņemts lēmums par pašvaldības nozīmes ceļa vai ielas statusa piešķiršanu, publicē to pašvaldības mājaslapā internetā kopā ar grafisko pielikumu.

(4) Pašvaldība saistošajos noteikumos paredzētajā kārtībā piedalās pašvaldības nozīmes ceļa vai ielas būvniecībā un uzturēšanā. Pašvaldības saistošajos noteikumos paredz kārtību, kādā pašvaldība sedz izmaksas par pašvaldības nozīmes ceļa vai ielas būvniecību un uzturēšanu.

(5) Pašvaldības nozīmes ceļš vai iela ir publiski pieejama, un līdz pašvaldības nozīmes ceļa vai ielas statusa atcelšanai aizliegts ierobežot transporta un gājēju kustību pa to.

(6) Pašvaldībai ir tiesības, informējot zemes īpašnieku, ierīkot jaunas inženierkomunikācijas — iekārtas, ierīces, ietaises, tīklus, līnijas un to piederumus —, ja tas ir nepieciešams sabiedrības interešu īstenošanai.”

4. 13. panta pirmajā daļā:

izslēgt 3. punktu;

izslēgt 11. punktu.

5. Papildināt 17. pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Šā panta pirmajā daļā minētie zemes gabali, par kuriem šā panta piektajā daļā noteiktajā termiņā pašvaldības un ministrijas Valsts zemes dienesta publicētajos rezerves zemes fondā ieskaitītās un īpašuma tiesību atjaunošanai neizmantotās zemes izvērtēšanas sarakstos nav izdarījušas atzīmi par zemes gabala piederību vai piekritību pašvaldībai vai valstij, piekrit vietējai pašvaldībai tās administratīvajā teritorijā. Lēmumu par šo zemes gabalu ierakstīšanu zemesgrāmatās pieņem pašvaldība.”

6. Pārejas noteikumos:

izslēgt 3. punktā skaitli un vārdus “5. panta otrā daļa un”;

izslēgt 5. punkta 2. apakšpunktā skaitļus “3.”, “5.” un “11.”;

papildināt 5. punktu ar 6. apakšpunktu šādā redakcijā:

“6) līdz 2021. gada 31. decembrim izdod šā likuma 13. panta pirmās daļas 5. punktā minētos noteikumus.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 10. un 11. punktu šādā redakcijā:

“10. Šā likuma 5. panta piektā daļa neattiecas uz tiem teritorijas plānojumiem, kuros līdz attiecīgā regulējuma spēkā stāšanās dienai teritorijām, kas paredzētas publiskās infrastruktūras attīstībai, noteikti īpaši izmantošanas nosacījumi. Ja attiecīgajos teritorijas plāņos ietvertie teritorijas izmantošanas nosacījumi rada personai zaudējumus, persona var prasīt, lai atbildīgā institūcija civiltiesiskā kārtībā atlīdzina šos zaudējumus.

11. Ministru kabineta rīkojumu par šā likuma 17. panta pirmajā daļā minētajiem zemes gabaliem, kuri Ministru kabineta noteiktajā kārtībā izvērtēti un Valsts zemes dienesta publicētajā rezerves zemes fondā ieskaitītās un īpašuma tiesību atjaunošanai neizmantotās zemes izvērtēšanas sarakstā atzīmēti kā valstij piederoši vai piekrītoši, var izdot arī pēc šā likuma 17. panta piektajā daļā noteiktā termiņa.”

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 27. septembrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 11. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 11.10.2018., Nr. 201.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

232. 915L/12 Grozījums Alkoholisko dzērienu aprites likumā

Izdarīt Alkoholisko dzērienu aprites likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2004, 10., 13. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 59. nr.; 2011, 6. nr.; 2013, 129. nr.; 2015, 49., 240. nr.; 2016, 241., 251. nr.; 2017, 128. nr.) šādu grozījumu:

Izteikt 1. panta otrās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“Mazā alkoholisko dzērienu darītava — fiziskā persona — saimnieciskās darbības veicēja (turpmāk — fiziskā persona) — vai komersants, kuram ir tiesības ar atvieglotiem nosacījumiem saņemt speciālo atļauju (licenci) apstiprināta noliktavas turētāja darbībai un atvieglojumus akcīzes nodokļa nodrošinājuma reģistrēšanai, lai ražotu vīnu, raudzētos dzērienus, starpproduktus, kuru sastāvā esošais spirts ir tikai raudzētas izcelsmes (turpmāk — starpprodukti), vai pārējos alkoholiskos dzērienus no produktiem, kas iegūti savā īpašumā vai valdījumā Latvijas teritorijā esošajos dārzos un dravās vai fiziskās personas vai komercsabiedrības dalībnieka pirmās pakāpes radnieku vai laulātā īpašumā esošajos dārzos un dravās Latvijas teritorijā, ar nosacījumu, ka komercsabiedrības dalībniekam pirms darījuma veikšanas dienas vismaz deviņus mēnešus nepārtraukti pieder ne mazāk kā 35 procenti kapitāla daļu komercsabiedrībā, vai iegūti no savvaļā augošiem augiem (neizmantojot spirtu vai citu saražotos alkoholiskos dzērienus), turklāt nodrošinot, ka:”.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 4. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 16. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 16.10.2018., Nr. 204.

233. 916L/12 Grozījumi Jūrlietu pārvaldes un jūras drošības likumā

Izdarīt Jūrlietu pārvaldes un jūras drošības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 23. nr.; 2003, 23. nr.; 2004, 23. nr.; 2005, 24. nr.; 2006, 14. nr.; 2007, 12. nr.; 2008, 3., 15. nr.; 2009, 2. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 178. nr.; 2010, 101. nr.; 2011, 103. nr.; 2012, 59. nr.; 2013, 126. nr.; 2015, 97. nr.; 2016, 120. nr.; 2017, 147. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 4. panta otrajā daļā vārdu “flotiles”.

2. Papildināt 5. pantu ar 6.¹ punktu šādā redakcijā:

“6¹) pilda Starptautiskās kravu loģistikas un ostu informācijas sistēmas (SKLOIS) pārziņa funkcijas. Par Starptautiskās kravu loģistikas un ostu informācijas sistēmas (SKLOIS) turētāja funkciju pildīšanu Satiksmes ministrija slēdz deleģēšanas līgumu ar Latvijas Jūras administrāciju;”

3. 6. panta pirmajā daļā:

papildināt daļu ar 12.¹ punktu šādā redakcijā:

“12¹) saskaņā ar deleģēšanas līgumu, kas noslēgts atbilstoši šā likuma 5. panta 6.¹ punktam, pilda Starptautiskās kravu loģistikas un ostu informācijas sistēmas (SKLOIS) turētāja funkcijas, tai skaitā nodrošina tās savietojamību ar Eiropas Savienības sistēmu apmaiņai ar kuģošanas informāciju (turpmāk — *SafeSeaNet* sistēma);”;

izteikt 13. un 13.¹ punktu šādā redakcijā:

“13) sadarbībā ar Krasta apsardzi koordinē Automātiskās identifikācijas sistēmas (AIS) attīstību un lietošanu;

13¹) sadarbībā ar Krasta apsardzi nodrošina Tālās darbības identifikācijas un sekošanas (LRIT) sistēmas darbību;”

4. 7. pantā:

izteikt pirmās daļas 4. punktu šādā redakcijā:

“4) nodrošina Globālās jūras negadījumu un drošības sistēmas (turpmāk — GMDSS) darbību un Automātiskās identifikācijas sistēmas (AIS) krasta sakaru tīkla darbību;”;

papildināt pirmo daļu ar 4.¹ punktu šādā redakcijā:

“4¹) pilda Nacionālās kompetentās iestādes funkcijas Tālās darbības identifikācijas un sekošanas (LRIT) sistēmas ietvaros un sadarbībā ar Latvijas Jūras administrāciju nodrošina tās darbību;”;

izslēgt pirmās daļas 6. punktu;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Lai nodrošinātu GMDSS un Automātiskās identifikācijas sistēmas (AIS) darbību, Krasta apsardze izveido un uztur sakaru tīklu, raidītāju, uztvērēju un infrastruktūras tīklu, datu centru, skaitļošanas sistēmas un koordinācijas centru. Krasta apsardzei ir tiesības deleģēt sakaru tīkla, raidītāju, uztvērēju un infrastruktūras tīkla, datu centra, skaitļošanas sistēmas un koordinācijas centra izveidošanu un uzturēšanu valsts akciju sabiedrībai “Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs”, noslēdzot deleģēšanas līgumu.”

5. Papildināt likumu ar 41.² un 41.³ pantu šādā redakcijā:

“41.² pants. Starptautiskā kravu loģistikas un ostu informācijas sistēma (SKLOIS)

(1) Starptautiskā kravu loģistikas un ostu informācijas sistēma (SKLOIS) ir valsts informācijas sistēma, kas nodrošina kuģošanas informācijas centralizētu un elektronisku apmaiņu, lai jūras satiksmi padarītu efektīvāku.

(2) Starptautiskā kravu loģistikas un ostu informācijas sistēma (SKLOIS) pilda nacionālās *SafeSeaNet* sistēmas funkcijas un nodrošina informācijas apmaiņu ar Eiropas Savienības *SafeSeaNet* sistēmu.

(3) Starptautiskajā kravu loģistikas un ostu informācijas sistēmā (SKLOIS) iekļaujamo informāciju un tās aprites kārtību, šīs sistēmas lietotājus, kārtību, kādā tiem tiek piešķirtas un anulētas piekļuves tiesības, kā arī šo tiesību apjomu nosaka Ministru kabinets.

41.³ pants. Automātiskās identifikācijas sistēma (AIS) un Tālās darbības identifikācijas un sekošanas (LRIT) sistēma

(1) Automātiskās identifikācijas sistēma (AIS) ir SOLAS konvencijā noteiktā identifikācijas un sekošanas sistēma, kas automātiski sniedz informāciju par kuģi citiem kuģiem un institūcijām krastā.

(2) Tālās darbības identifikācijas un sekošanas (LRIT) sistēma ir SOLAS konvencijā noteiktā identifikācijas un sekošanas sistēma, kas nodrošina kuģu identifikāciju un sekošanu tiem lielos attālumos.

(3) Ministru kabinets nosaka:

- 1) Automātiskās identifikācijas sistēmas (AIS) krasta sakaru tīkla darbības nodrošināšanas, kā arī šīs sistēmas datu izmantošanas un aprites kārtību;
- 2) Tālās darbības identifikācijas un sekošanas (LRIT) sistēmas darbības nodrošināšanas kārtību, tai skaitā sistēmā iesaistīto personu pienākumus.”

6. Izslēgt 45. panta trešo daļu.

7. Papildināt pārejas noteikumus ar 41. un 42. punktu šādā redakcijā:

“41. Grozījums šā likuma 5. pantā par tā papildināšanu ar 6.¹ punktu, grozījumi šā likuma 6. panta pirmajā daļā par tās papildināšanu ar 12.¹ punktu un 13. un 13.¹ punkta izteikšanu jaunā redakcijā, grozījumi šā likuma 7. panta pirmajā daļā par tās 4. punkta izteikšanu jaunā redakcijā, papildināšanu ar 4.¹ punktu un 6. punkta izslēgšanu un grozījums šā likuma 45. pantā par tā trešās daļas izslēgšanu stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

42. Šā likuma 41.² un 41.³ pants stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī. Līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod tiem atbilstošus noteikumus.”

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 4. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 16. oktobrī

234. 917L/12 Grozījumi Nacionālās drošības likumā

Izdarīt Nacionālās drošības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2001, 3. nr.; 2002, 1., 12. nr.; 2007, 9., 10., 16. nr.; 2008, 11. nr.; 2009, 2., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 76. nr.; 2013, 61. nr.; 2014, 105., 114. nr.; 2016, 48., 249. nr.; 2017, 64., 106., 132. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt likumu ar 3.² pantu šādā redakcijā:

“3.² pants. Aizliegums organizēt un veikt militāri taktisku uzdevumu izpildes apmācības, kā arī piedalīties tajās

Aizliegts organizēt un veikt individuālas vai kolektīvas apmācības nolūkā attīstīt kaujas (militāri taktisku uzdevumu izpildes) spējas un prasmes personu, ēku un objektu sagrābšanai vai apdzīvotu vietu un teritoriju ieņemšanai, aizturēto, apcietināto un notiesāto personu atbrīvošanai, uzbrukuma, aizsardzības un kaujas atbalsta operāciju plānošanai un īstenošanai, kā arī piedalīties šādās apmācībās, izņemot gadījumus, kad tās tiek organizētas un veiktas valsts aizsardzības, sabiedriskās kārtības un drošības vai citu likumā paredzēto funkciju izpildes nodrošināšanai.”

2. Papildināt 23. pantu ar astoto daļu šādā redakcijā:

“(8) Lai paaugstināta militāra apdraudējuma gadījumā uzsāktu Valsts aizsardzības plāna un Valsts aizsardzības operatīvā plāna uzdevumu izpildi, Ministru kabinets ir tiesīgs pieņemt lēmumu par zemessargu un rezerves karavīru mobilizāciju ne ilgāk kā uz 72 stundām, nekavējoties par to informējot Saeimu.”

3. Papildināt likumu ar 23.⁵ pantu šādā redakcijā:

“23.⁵ pants. Visaptveroša valsts aizsardzība

Lai kara, militāra iebrukuma vai okupācijas gadījumā īstenotu visaptverošu valsts aizsardzību līdz brīdim, kamēr tiek pilnībā atjaunotas likumīgās valsts varu un pārvaldi realizējošās institūcijas, Nacionālie bruņotie spēki, valsts pārvaldes un pašvaldību institūcijas, kā arī fiziskās un juridiskās personas veic pasākumus valsts militārai un civilai aizsardzībai un īsteno bruņotu pretošanos, pilsonisko nepakļaušanos un nesadarbošanos ar nelikumīgām pārvaldes institūcijām.”

4. 25. pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Kara, militāra iebrukuma vai okupācijas laikā nedrīkst aizliegt izrādīt bruņotu pretestību.”;

izslēgt trešās daļas 4. punktu;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Nacionālie bruņotie spēki uz brīvprātības un savstarpējas uzticības pamata var iesaistīt iedzīvotājus Nacionālās drošības plānā un Valsts aizsardzības plānā ietvertu pasākumu sagatavošanas un īstenošanas atbalstīšanā.”

5. Papildināt IV nodaļu ar 25.¹ pantu šādā redakcijā:

“25.¹ pants. Iedzīvotāju pienākumi un tiesības kara vai militāra iebrukuma gadījumā

(1) Īstenojot visaptverošu valsts aizsardzību, iedzīvotājiem ir šādi pienākumi:

- 1) pildīt uzdevumus, ko dod Nacionālie bruņotie spēki un to uzdevumu izpildē atbalstu sniedošās Ziemeļatlantijas līguma organizācijas vai Eiropas Savienības dalībvalstu bruņoto spēku vienības, kuras īsteno Latvijas valsts militāro aizsardzību, kā arī citas par valsts apdraudējuma pārvarēšanu atbildīgās valsts pārvaldes un pašvaldību institūcijas;
- 2) nesadarboties ar nelikumīgām pārvaldes institūcijām un agresora bruņotām vienībām, izņemot gadījumus, kad atteikums sadarboties apdraud personas vai tās ģimenes locekļu dzīvību vai brīvību.

(2) Īstenojot visaptverošu valsts aizsardzību, iedzīvotājiem, ievērojot nacionālo un starptautisko tiesību normas, ir šādas tiesības:

- 1) īstenot pilsonisko nepakļaušanos, pretdarbojoties nelikumīgām pārvaldes institūcijām un agresora bruņotām vienībām;
- 2) izrādīt bruņotu pretošanos;
- 3) sniegt visu veidu atbalstu pilsoniskās nepakļaušanās un bruņotas pretošanās dalībniekiem, kā arī Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem un to uzdevumu izpildē atbalstu sniežošo Ziemeļatlantijas līguma organizācijas vai Eiropas Savienības dalībvalstu bruņoto spēku vienībām, kuras īsteno Latvijas valsts militāro aizsardzību.”

6. Papildināt pārejas noteikumus ar 16. punktu šādā redakcijā:

“16. Šā likuma 23. panta astotā daļa stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Mobilizācijas likumā.”

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 4. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 16. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 16.10.2018., Nr. 204.

235. 918L/12 Grozījumi likumā “Par policiju”

Izdarīt likumā “Par policiju” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991, 31./32. nr.; 1992, 37./38. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 13., 23. nr.; 1995, 2., 24. nr.; 1996, 13. nr.; 1997, 2., 8., 23. nr.; 1999, 12., 23. nr.; 2000, 14. nr.; 2001, 21. nr.; 2002, 2., 4., 16., 22. nr.; 2003, 2., 8., 14. nr.; 2004, 13. nr.; 2005, 2., 10., 22. nr.; 2006, 14., 20. nr.; 2008, 14. nr.; 2009, 3. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 157., 183. nr.; 2011, 120. nr.; 2013, 27. nr.; 2014, 57., 123., 214. nr.; 2016, 91. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 2. pantā vārdus “vai Drošības policijā”.

2. 15. pantā:

izslēgt pirmajā daļā vārdus “Drošības policijas”;

izslēgt otrajā daļā vārdus “un Drošības policija katrā”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“Valsts policija ir iekšlietu ministra pārraudzībā esoša iestāde.”

3. Izteikt 24. pantu šādā redakcijā:

“24. pants. Valsts policijas darbinieka nodrošināšana ar dzīvojamo telpu

Valsts policijai ir tiesības pirkt dzīvojamās mājas vai atsevišķus dzīvokļus, kā arī celt dzīvojamās mājas Valsts policijas darbinieku vajadzībām.

Pašvaldība pēc Valsts policijas iestādes lūguma var nodrošināt Valsts policijas darbinieku, kurš dienesta interesēs tiek pārcelts uz citu apdzīvotu vietu, ar dzīvojamo telpu dienesta vietas tuvumā.”

4. Izteikt 35. pantu šādā redakcijā:

“35. pants. Valsts policijas materiāltehnikā apgāde

Normas, pēc kādām Valsts policija nodrošināma ar tehniku, sakaru līdzekļiem, bruņojumu, speciālajiem līdzekļiem, ekipējumu, datortehniku un programmnodrošinājumu, transportlīdzekļiem un to ekspluatācijai nepieciešamajiem līdzekļiem, nosaka Ministru kabinets.”

Likums stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 4. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 16. oktobrī

236. 919L/12 Grozījumi Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likumā

Izdarīt Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 14. nr.; 2008, 12., 16. nr.; 2009, 2., 3., 9., 10., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196. nr.; 2010, 47., 205. nr.; 2011, 148. nr.; 2012, 189. nr.; 2014, 57. nr.; 2015, 118. nr.; 2016, 241. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 2. panta otrajā daļā vārdus “Drošības policija”.

2. Izslēgt 3. panta piekto daļu.

3. 7. pantā:

papildināt pirmo daļu ar 3.¹ punktu šādā redakcijā:

“3¹) kurām ir nevainojama reputācija;”;

papildināt pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Iestādes vadītājs dienestā var pieņemt arī personu, uz kuru attiecas šā panta pirmās daļas 4. punktā noteiktais ierobežojums, ja pēc personas atvaļināšanas dienas ir pagājuši ne mazāk kā pieci gadi.”

4. Izslēgt 9. panta otrajā daļā vārdus “Drošības policijas”.

5. Papildināt 14. panta septīto daļu pēc vārdiem “augstāka amatpersona” ar vārdiem “vai cita Iestādes vadītāja pilnvarota amatpersona”.

Likums stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 4. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 16. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 16.10.2018., Nr. 204.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

237. 920L/12 Grozījums Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm disciplināratbildības likumā

Izdarīt Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm disciplināratbildības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 157. nr.; 2012, 56., 189. nr.) šādu grozījumu:

Izslēgt 13. panta trešo daļu.

Likums stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 4. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 16. oktobrī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 16.10.2018., Nr. 204.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

238. 921L/12 Grozījumi Satversmes aizsardzības biroja likumā

Izdarīt Satversmes aizsardzības biroja likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 11. nr.; 1996, 23. nr.; 2002, 16. nr.; 2003, 8. nr.; 2004, 9. nr.; 2009, 102. nr.) šādus grozījumus:

1. 5. pantā:

aizstāt pirmajā daļā skaitli “18” ar skaitli “20”;

aizstāt divpadsmitajā daļā vārdu “darbiniekus” ar vārdiem “amatpersonas un darbiniekus”.

2. Izslēgt 9. panta trešās daļas otro teikumu.

Likums stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 4. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 16. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 16.10.2018., Nr. 204.

239. 922L/12 Grozījumi Valsts drošības iestāžu likumā

Izdarīt Valsts drošības iestāžu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 11. nr.; 1995, 18. nr.; 1996, 23. nr.; 1998, 12. nr.; 1999, 14. nr.; 2000, 15. nr.; 2002, 2., 16. nr.; 2004, 9. nr.; 2005, 14., 22. nr.; 2006, 14. nr.; 2007, 9., 16. nr.; 2009, 2., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 182., 196., 205. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdus “Drošības policija” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “Valsts drošības dienests” (attiecīgā locījumā).

2. Izteikt 1. pantu šādā redakcijā:

“1. pants. Likuma mērķis un darbība

(1) Likuma mērķis ir izveidot Latvijas Republikai lojālu, profesionālu un neitrālu valsts drošības iestāžu kopumu, lai nosargātu valsts neatkarību, tās konstitucionālo iekārtu un teritoriālo neaizskaramību pret ārējiem un iekšējiem apdraudējumiem.

(2) Likums nosaka valsts drošības iestāžu sistēmu, tās subjektu uzdevumus un kompetences sadalījumu, vienotus nosacījumus dienestam valsts drošības iestādēs, valsts drošības iestāžu personāla pienākumus, tiesības un atbildību, kā arī valsts drošības iestāžu finansēšanas, uzraudzības un kontroles kārtību.”

3. Papildināt 3. panta sesto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja izlūkošanas un pretizlūkošanas procesā veicams operatīvās darbības pasākums, kuram nepieciešams tiesneša akcepts, šo akceptu sniedz Augstākās tiesas priekšsēdētājs vai viņa īpaši pilnvarots Augstākās tiesas tiesnesis.”

4. Papildināt 5. panta astotās daļas otro teikumu pēc vārdiem “Šo iestāžu” ar vārdiem “amatpersonu un”.

5. 12. panta otrajā daļā:

papildināt 5. punktu pēc vārda “izskata” ar vārdu “ārējo”;

papildināt daļu ar 8. punktu šādā redakcijā:

“8) pieņem valsts drošības iestādēm saistošus iekšējos normatīvos aktus jautājumos, kuros nepieciešama valsts drošības iestāžu saskaņota darbība.”

6. Papildināt likumu ar 12.¹ pantu šādā redakcijā:

“12.¹ pants. Valsts drošības iestādes vadītājs

(1) Valsts drošības iestādes vadītājs vada attiecīgās valsts drošības iestādes darbu un ir atbildīgs par normatīvajos aktos noteikto iestādes uzdevumu efektīvu izpildi.

(2) Valsts drošības dienesta un Militārās izlūkošanas un drošības dienesta priekšnieku amatā uz pieciem gadiem ieceļ Ministru kabinets pēc attiecīgās nozares ministra ierosinājuma. Trīs mēnešus pirms amata pilnvaru termiņa beigām pēc attiecīgā ministra ieteikuma Ministru kabinets pieņem lēmumu par termiņa pagarināšanu uz pieciem gadiem vai pamatotu lēmumu par atbrīvošanu no valsts drošības iestādes vadītāja amata.

(3) Satversmes aizsardzības biroja direktora iecelšanas un atbrīvošanas kārtību, kā arī amata pilnvaru termiņu nosaka Satversmes aizsardzības biroja likums un Nacionālās drošības likums.

(4) Par valsts drošības iestādes vadītāju var būt persona, kurai ir amatam atbilstoša pieredze vadošā amatā un kura atbilst valsts drošības iestādes amatpersonām un darbiniekiem noteiktajām obligātajām prasībām un ir saņēmusi pirmās kategorijas speciālo atļauju pieejai valsts noslēpumam.

(5) Valsts drošības iestādes vadītājs bez saskaņošanas ar augstāku iestādi slēdz starpresoru vienošanās un izdod iekšējos normatīvos aktus, ievērojot šajā likumā noteiktos izņēmumus.”

7. Izteikt 13. pantu šādā redakcijā:

“13. pants. Satversmes aizsardzības birojs

(1) Satversmes aizsardzības birojs ir Ministru kabineta pārraudzībā esoša valsts drošības iestāde, kuras darbību papildus šim likumam reglamentē speciāls likums.

(2) Satversmes aizsardzības biroja amatpersonu dienesta gaitu reglamentē šis likums.”

8. Aizstāt 14. panta pirmajā daļā vārdus “Aizsardzības ministrijas” ar vārdiem “aizsardzības ministra”.

9. Aizstāt 15. panta pirmajā daļā vārdus “Iekšlietu ministrijas” ar vārdiem “iekšlietu ministra”.

10. Izteikt 17. pantu šādā redakcijā:

“17. pants. Informācijas aizsargāšana

(1) Valsts drošības iestāžu dienestā (darbā) esošajām un atvaļinātajām (atbrīvotajām) amatpersonām un darbiniekiem bez iestādes vadītāja īpaša pilnvarojuma aizliegts izpaust informāciju, kas viņiem kļuvusi zināma, ir vai ir bijusi pieejama sakarā ar dienestu (darbu) valsts drošības iestādē. Šādu informāciju atļauts izpaust tikai ar attiecīgās valsts drošības iestādes vadītāja atļauju.

(2) Valsts drošības iestāžu iekšējie normatīvie akti un starpresoru vienošanās ir ierobežotas pieejamības informācija, ja likumā “Par valsts noslēpumu” vai citos normatīvajos aktos nav noteikts citādi.

(3) Valsts drošības iestāžu amatpersonas un darbinieki dod slepenības zvērestu:

“Es zvēru, ka bez īpaša pilnvarojuma neizpauđišu vai nedarišu zināmu nevienai iestādei vai personai informāciju, kas man ir kļuvusi zināma vai pieejama sakarā ar dienestu (darbu) valsts drošības iestādē.”

(4) Slepenības zvēresta došanas kārtību nosaka valsts drošības iestādes vadītājs.

(5) Par slepenības zvēresta laušanu personas atbild normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.”

11. Izteikt ceturto nodaļu šādā redakcijā:

“Ceturta nodaļa

DIENESTS UN DARBS VALSTS DROŠĪBAS IESTĀDĒS

18. pants. Vispārīgie dienesta un darba noteikumi, amatpersonām un darbiniekiem noteiktie aizliegumi

(1) Valsts drošības iestāžu personāls ir amatpersonas un darbinieki.

(2) Valsts drošības iestādes amatpersona ir nodarbināta valsts drošības iestāžu dienestā. Darba tiesiskās attiecības reglamentējošo normatīvo aktu normas valsts drošības iestāžu dienesta tiesiskajās attiecībās piemērojamas, ciktāl attiecīgos jautājumus nenosaka šis likums un Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likums.

(3) Valsts drošības iestādes amatpersona ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko tā izvirzījusi vai devusi, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti. Pretošanās valsts drošības iestādes amatpersonai, tās dzīvības vai veselības apdraudējums, kā arī rīcība, kas tai traucē pildīt dienesta pienākumus, ir sodāma saskaņā ar likumu. Valsts drošības iestādes amatpersonai tās pilnvaru apliecināšanai izsniedz dienesta apliecību. Dienesta apliecības paraugu nosaka Ministru kabinets.

(4) Valsts drošības iestādes amatpersona Latvijas teritorijā bez ģenerālprokurora piekrišanas nav saucama pie kriminālatbildības, to nedrīkst pakļaut aizturēšanai (arī administratīvajai aizturēšanai), kratīšanai, piespiedu atvešanai, kā arī kratīšanai vai apskatei nav pakļaujamas tās dzīvojamās vai dienesta telpas, personiskie vai dienesta transportlīdzekļi. Kriminālprocesuālā imunitāte uz valsts drošības iestādes amatpersonu nav attiecināma gadījumos, kad tā ir notverta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, par ko 24 stundu laikā informējams ģenerālprokurors un attiecīgās valsts drošības iestādes vadītājs.

(5) Valsts drošības iestādes darbinieks ir persona, kas valsts drošības iestādē veic tādas darba pienākumus, kuru izpildei nav nepieciešamas šajā likumā noteiktās valsts drošības iestādes amatpersonas tiesības. Attiecībā uz valsts drošības iestādes darbinieku piemēro darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu normas, ciktāl šis likums nenosaka citādi.

(6) Valsts drošības iestādes amatpersonai un darbiniekam ir aizliegts:

- 1) veikt politisko darbību, organizēt streikus, demonstrācijas, piketus un piedalīties tajos, dibināt arodbiedrības un piedalīties to darbībā;
- 2) izmantojot dienesta stāvokli, izlemt jautājumus, kas saistīti ar pašas amatpersonas vai darbinieka, amatpersonas vai darbinieka saderinātā, laulātā, vecāku, vecvecāku, bērnu, mazbērnu, adoptētāju, adoptēto, brāļu, māsu, pusbrāļu un pusmāsu, kā arī tās personas, ar kuru attiecīgā amatpersona vai darbinieks dzīvo kopā un ar kuru amatpersonai vai darbiniekam ir kopīga (nedalīta) saimniecība, personiskajām interesēm.

(7) Ņemot vērā dienesta nepieciešamību un drošības apsvērumus, valsts drošības iestādes vadītājs var noteikt aizliegumu valsts drošības iestādes amatpersonai vai darbiniekam izbraukt uz konkrētu ārvalsti vai noteikt citus ierobežojumus.

(8) Valsts drošības iestādes amatpersonai komercdarbības, ienākumu gūšanas, amatu savienošanas, darbu pildīšanas, kā arī ar tiem saistītos citus ierobežojumus un pienākumus nosaka likums "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā".

(9) Valsts drošības iestādes amatpersona un darbinieks dienesta (darba) pienākumu izpildes laikā un ārpus tā ar savu rīcību nedrīkst diskreditēt sevi, iestādi un valsti.

(10) Valsts drošības iestādes amatpersonas un darbinieka vispārīgie pienākumi ir:

- 1) ievērot Latvijas Republikas Satversmi, Latvijas Republikai saistošas starptautisko tiesību normas, likumus un citus normatīvos aktus;
- 2) godprātīgi pildīt doto zvērestu;
- 3) apzinīgi, godprātīgi, darbojoties valsts un sabiedrības interesēs, pildīt dienesta (darba) pienākumus un augstāku valsts drošības iestāžu amatpersonu likumīgos rīkojumus (pavēles);
- 4) ievērot noteiktos ētikas principus;
- 5) regulāri papildināt zināšanas un pilnveidot profesionālās iemaņas un prasmes, kas nepieciešamas dienesta (darba) pienākumu pildīšanai.

(11) Valsts drošības iestādes amatpersonai un darbiniekam piederošais īpašums un tā pārvaldīšana nedrīkst būt par šķērslī vai kavēkli dienesta (darba) pienākumu pildīšanai vai šīs amatpersonas un darbinieka pārcelšanai citā amatā (darbā).

19. pants. Valsts drošības iestādes amatpersonas tiesības

(1) Valsts drošības iestādes amatpersonai ir tiesības:

- 1) atbilstoši kompetencei pieprasīt un saņemt no valsts un pašvaldību institūcijām, komersantiem, organizācijām, amatpersonām un citām personām informāciju, dokumentus un citus materiālus neatkarīgi no to izmantošanas lieguma. Informācija, dokumenti un materiāli izsniedzami pieprasītajā formā un bez maksas;
- 2) atbilstoši kompetencei brīvi iepazīties ar visu veidu valsts un pašvaldību informācijas nesējiem, tostarp ar elektroniski uzkrātiem datiem, kartotēku, arhīvu materiāliem un citiem dokumentiem, un piekļūt tiem neatkarīgi no to izmantošanas lieguma. Iepazīšanās ar informācijas nesējiem un piekļūšana tiem nodrošināma pieprasītajā režīmā un bez maksas;
- 3) atbilstoši kompetencei pēc valsts drošības iestādes vadītāja pieprasījuma brīvi iepazīties ar reģistrētās datubāzēs esošo informāciju, kuras reģistrācija noteikta normatīvajos aktos, neatkarīgi no tās piederības piekļūt šai informācijai un to saņemt. Iepazīšanās ar šo informāciju, piekļūšana tai un tās saņemšana nodrošināma pieprasītajā apjomā, režīmā un bez maksas;
- 4) pildot dienesta pienākumus un uzrādot valsts drošības iestādes amatpersonas apliecību, bez kavēšanas brīvi iekļūt (ieiet) iestādēm, komersantiem, organizācijām un privātpersonām piederošajās nedzīvojamās telpās un zemes gabalu teritorijā, Nacionālo bruņoto spēku apakšvienībās, izņemot telpas un zemes gabalu teritoriju, kam ir eksteritoriāls statuss;
- 5) ja nepieciešams, ārpus kārtas tikt nodrošinātai ar braukšanas biļetēm jebkura veida sabiedriskajos transportlīdzekļos, bet, ja biļešu nav, — tikt nodrošinātai ar iespēju iekāpt un braukt šajos transportlīdzekļos;
- 6) dienesta interesēs bez maksas izmantot valsts un pašvaldību, bet izņēmuma gadījumos — arī privātpersonām piederošos sakaru un masu informācijas līdzekļus. Izdevumi par privātpersonām piederošo sakaru un masu informācijas līdzekļu izmantošanu atlīdzināmi, ja īpašnieks to pieprasa;
- 7) glabāt un nēsāt dienesta vai personiskos ieročus un speciālos līdzekļus, pielietot ieročus, lietot fizisku spēku un speciālos līdzekļus atbilstoši likumam “Par policiju”;
- 8) atbilstoši kompetencei bez maksas saņemt nepieciešamo informāciju, dokumentus un citus materiālus par personām sniegtajiem pakalpojumiem, tostarp informāciju no informācijas resursu un tehnisko resursu turētāja par personu sazināšanos, izmantojot pastu, telegrāfu, telekomunikāciju un datu pārraides tīklus;
- 9) pildot dienesta pienākumus, pārbaudīt personu apliecinošus dokumentus;
- 10) iegūt, reģistrēt, apstrādāt, apkopot, analizēt un glabāt attiecīgās valsts drošības iestādes funkciju izpildei nepieciešamo informāciju;
- 11) atbilstoši kompetencei izsaukt uz valsts drošības iestādi jebkuru personu sakarā ar informācijas pārbaudi, kā arī ar lietām un materiāliem, kuru izskatīšana ir valsts drošības iestādes kompetencē;
- 12) ja personas rīcībā ir konstatētas pazīmes, kas liecina par prettiesiskas darbības iespējamību, izteikt personai brīdinājumu par nepieļaujāmību izdarīt likuma pārkāpumu, kas ir vērsts pret valsts drošību vai var tai kaitēt.

(2) Papildus šā panta pirmajā daļā minētajām tiesībām Valsts drošības dienesta amatpersonai ir tiesības:

- 1) likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā veikt personu piespiedu atvešanu, ja tās pēc izsaukuma saņemšanas bez attaisnojoša iemesla neierodas valsts drošības iestādē saistībā ar lietu un materiālu izskatīšanu;

- 2) atbilstoši kompetencei prasīt, lai personas pārtrauc likumpārkāpumus un citu rīcību, kura traucē valsts drošības iestādes amatpersonu pilnvaru izpildi, kā arī lietot pret likumpārkāpējiem paredzētos piespiedu līdzekļus;
- 3) likumā noteiktajā kārtībā aizturēt un turēt apsardzībā personas, kuras tiek turētas aizdomās vai apsūdzētas noziedzīgu nodarījumu vai administratīvo pārkāpumu izdarīšanā;
- 4) atbilstoši kompetencei uz laiku ierobežot vai pārtraukt transporta vai gājēju kustību ielās un uz ceļiem, kā arī personu iekļūšanu atsevišķās vietās vai objektos un izkļūšanu no tiem, ja to prasa valsts drošības, sabiedrības drošības, personu dzīvības, veselības un mantas aizsardzības, kā arī izmeklēšanas intereses.

(3) Valsts drošības iestādes vadītājs var izsludināt un izmaksāt atlīdzību jebkurai personai par palīdzību valsts drošības apdraudējuma pārvarēšanā, kā arī noziedzīga nodarījuma atklāšanā un noziedzīgu nodarījumu izdarījušo personu aizturēšanā.

(4) Šā panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā iegūtā informācija izmantojama tikai izlūkošanas, pretizlūkošanas (tostarp veicot personas pārbaudi pieejai valsts noslēpumam), operatīvās un kriminālprocesuālās darbības ietvaros.

(5) Valsts drošības iestādē izmantojamo dienesta un personisko ieroču un speciālo līdzekļu glabāšanas un nēsāšanas kārtību nosaka valsts drošības iestādes vadītājs.

20. pants. Personai noteiktās prasības dienestam (darbam) valsts drošības iestādē

(1) Par valsts drošības iestādes amatpersonu vai darbinieku var būt persona, kura atbilst šādām obligātajām prasībām:

- 1) ir Latvijas pilsonis;
- 2) ir vismaz 18 gadus veca;
- 3) pārvalda latviešu valodu un vismaz vienu svešvalodu;
- 4) ir ieguvusi augstāko izglītību;
- 5) atbilst likumā “Par valsts noslēpumu” noteiktajām prasībām, lai saņemtu speciālo atļauju pieejai valsts noslēpumam;
- 6) veselības stāvoklis un psiholoģiskās īpašības, kā arī fiziskā sagatavotība ir atbilstoša, lai veiktu dienesta (darba) pienākumus;
- 7) nav sodīta par tīšu noziedzīgu nodarījumu vai par valsts noslēpuma izpaušanu aiz neuzmanības — neatkarīgi no sodāmības noņemšanas vai dzēšanas;
- 8) nav notiesāta par tīšu noziedzīgu nodarījumu vai par valsts noslēpuma izpaušanu aiz neuzmanības, atbrīvojot no soda, vai arī pret personu uzsāktais kriminālprocess ir izbeigts uz rehabilitējoša pamata;
- 9) ar tiesas spriedumu vai prokurora priekšrakstu par sodu krimināllietā nav piespriesta tiesību atņemšana ieņemt noteiktu amatu valsts dienestā;
- 10) pēdējo piecu gadu laikā nav atvaļināta (atbrīvota) no valsts drošības iestāžu, militārā vai cita valsts dienesta, piemērojot disciplinārsodu — atvaļināšanu no dienesta vai atbrīvošanu no amata;
- 11) nav vai nav bijusi PSRS, Latvijas PSR vai kāda ārvalsts drošības dienesta (izlūkdienesta vai pretizlūkošanas dienesta) štata vai ārštata darbinieks, aģents, rezidents vai konspiratīvā dzīvokļa (segorganizācijas jebkurā tās formā) turētājs;
- 12) pēc 1991. gada 13. janvāra nav darbojusies PSKP (LKP), Latvijas PSR Darbaļaužu internacionālajā frontē, Darba kolektīvu apvienotajā padomē, Kara un darba veterānu organizācijā vai Vislatvijas sabiedrības glābšanas komitejā;
- 13) nav un nav bijusi ar likumu vai tiesas nolēmumu aizliegtas organizācijas dalībnieks.

(2) Dienestā (darbā) valsts drošības iestādē var pieņemt personu, ja tā atbilst šā panta pirmajā daļā minētajām prasībām, kā arī:

- 1) līdz Valsts drošības iestāžu amatpersonu izdienas pensiju likumā noteiktā izdienas pensijas vecuma sasniegšanai vai dienēt ne mazāk kā piecus gadus;
- 2) nav saukta pie kriminālatbildības par tīšu noziedzīgu nodarījumu vai par valsts noslēpuma izpaušanu aiz neuzmanības.

(3) Valsts drošības iestādē var pieņemt dienestā (darbā) un nodarbināt personu, kura nav ieguvusi augstāko izglītību vai nepārvalda nevienu svešvalodu, ja šāda izglītība vai svešvalodas zināšanas nav nepieciešamas attiecīgā amata (darba) veikšanai un persona ir ieguvusi vismaz vidējo izglītību.

(4) Ja personai ir dienestam nepieciešamās specifiskās prasmes vai iemaņas, valsts drošības iestādes vadītājs dienestā var pieņemt arī tādu personu, kura ir sasniegusi Valsts drošības iestāžu amatpersonu izdienas pensiju likumā noteikto izdienas pensijas vecumu vai šo vecumu sasniegs agrāk nekā piecu gadu laikā, bet tas netraucē dienesta pienākumu veikšanai.

(5) Dienesta (darba) pienākumu veikšanai atbilstošās veselības stāvokļa, izglītības, profesionālās un fiziskās sagatavotības, valsts valodas un svešvalodas zināšanu prasības, kā arī nepieciešamās psiholoģiskās īpašības nosaka valsts drošības iestādes vadītājs.

(6) Personai, kura pretendē uz dienestu (darbu) valsts drošības iestādē, ir pienākums:

- 1) uzrādīt personu apliecinošu dokumentu, izglītību apliecinošus dokumentus, valsts valodas prasmes apliecību, ja izglītība nav iegūta valsts valodā, un svešvalodas prasmi apliecinošu dokumentu;
- 2) atbilstoši valsts drošības iestādes vadītāja noteiktajām prasībām iesniegt atzinumu par veselības stāvokli, kā arī narkologa izziņu par to, ka personai nav konstatēta alkohola kaitējoši pārmērīga lietošana, toksisko vielu lietošana, narkotisko vai psihotropo vielu lietošana bez medicīniskām indikācijām, un psihiatra izziņu par to, ka personai nav diagnosticētas psihiskas slimības vai konstatēti uzvedības traucējumi;
- 3) atbilstoši valsts drošības iestādes vadītāja noteiktajām prasībām iziet profesionālās, fiziskās un psiholoģiskās sagatavotības pārbaudes;
- 4) neizpaust informāciju, kas tai kļuvusi zināma vai pieejama valsts drošības iestādē sakarā ar pretendēšanu uz dienestu (darbu).

(7) Valsts drošības iestādes vadītājs nosaka to personu atlases, novērtēšanas, kā arī dienestā (darbā) pieņemšanas un amatā iecelšanas kārtību, kuras pretendē uz dienestu (darbu) valsts drošības iestādē. Lēmumu par pretendenta pieņemšanu dienestā (darbā) un iecelšanu amatā pieņem valsts drošības iestādes vadītājs, un šis lēmums nav pārsūdzams.

21. pants. Pārbaudes termiņš pēc pieņemšanas dienestā (darbā) un iecelšanas amatā

(1) Pieņemot dienestā (darbā) un iecelot amatā, amatpersonai un darbiniekam nosaka pārbaudes termiņu, lai noskaidrotu, vai amatpersona vai darbinieks atbilst tam uzticēto pienākumu veikšanai.

(2) Pārbaudes termiņu nosaka uz laiku līdz sešiem mēnešiem. Ja nepieciešams, valsts drošības iestādes vadītājs amatpersonai var pagarināt pārbaudes termiņu. Kopējais pārbaudes termiņš amatpersonai nedrīkst pārsniegt deviņus mēnešus. Pārbaudes termiņā neieskaita pārejošas darbnespējas laiku.

(3) Pārbaudes termiņa laikā valsts drošības iestādes vadītājs var atbrīvot amatpersonu vai darbinieku no amata (darba) un atvaļināt no dienesta, nenorādot iemeslu un rakstveidā par to brīdinot vismaz trīs darbdienu iepriekš.

22. pants. Valsts drošības iestādes amatpersonas zvērests

(1) Uzsākot pildīt dienesta pienākumus valsts drošības iestādē, amatpersona dod valsts drošības iestādes amatpersonas zvērestu:

“Es zvēru būt uzticīgs Latvijas Republikai, tās Satversmei un kalpot Latvijas tautai, apņemos, netaupot spēkus, veselību un dzīvību, sargāt Latvijas valsti, tās neatkarību un konstitucionālo iekārtu, apņemos godprātīgi un pēc labākās sirdsapziņas veikt man uzticētos dienesta pienākumus un bez ierunām pakļauties dienesta disciplīnai, apzinoties savu atbildību likuma priekšā.”

(2) Zvēresta došanas kārtību nosaka valsts drošības iestādes vadītājs.

23. pants. Valsts drošības iestāžu amatpersonu un darbinieku atbildība

(1) Valsts drošības iestādes amatpersona un darbinieks par prettiesisku vai neētisku rīcību, kā arī par valsts drošības iestādes vadītāja rīkojumā (pavēlē) noteikto dienesta (darba) prasību pārkāpšanu saucams pie disciplinārās, administratīvās vai kriminālatbildības un ir materiāli atbildīgs par nodarīto zaudējumu (kaitējumu), ievērojot šajā likumā un citos normatīvajos aktos paredzētos ierobežojumus un kārtību.

(2) Ja kompetenta valsts institūcija vai tās amatpersona konstatējusi, ka valsts drošības iestādes amatpersona vai darbinieks ir izdarījis administratīvu pārkāpumu, par to 24 stundu laikā rakstveidā informējams attiecīgās valsts drošības iestādes vadītājs. Valsts drošības iestādes vadītājs piecu darbdienu laikā sniedz atzinumu, vai nepastāv apstākļi, kas izslēdz pakļautās amatpersonas vai darbinieka atbildību.

(3) Valsts drošības iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona par prettiesisku vai neētisku rīcību, kas saistīta ar dienesta (darba) pienākumu pildīšanu un izpaužas kā tiesību aktos noteiktās kārtības un prasību neievērošana, valsts drošības iestādes amatpersonu vai darbinieku sauc pie disciplināratbildības.

(4) Valsts drošības iestādes amatpersonu vai darbinieku var saukt pie disciplināratbildības arī par rīcību, kas nav saistīta ar dienesta (darba) pienākumu pildīšanu, bet kas diskreditē iestādi un mazina uzticēšanos valsts pārvaldei. Par pārkāpumu atzīstama arī amatpersonas vai darbinieka darbība vai bezdarbība, kas tieši vērsta uz pārkāpuma izdarīšanu, bet pārkāpums nav izdarīts līdz galam no amatpersonas vai darbinieka gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.

(5) Par pārkāpumu netiek atzīta tāda rīcība, kas izdarīta attaisnota profesionāla riska situācijā, pildot dienesta (darba) uzdevumu, bet nepārkāpjot nepieciešamās aizstāvēšanās vai galējās nepieciešamības robežu.

(6) Valsts drošības iestādes amatpersonai un darbiniekam par pārkāpumu, izvērtējot pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, tā raksturu un radīto kaitējumu, vainas formu un atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī ar dienesta (darba) raksturu saistītos apstākļus, var piemērot kādu no šādiem disciplinārsodiem:

- 1) piezīmi;
- 2) rājienu;
- 3) mēnešalgas samazināšanu līdz 20 procentiem uz laiku līdz vienam gadam;
- 4) pazemināšanu amatā;
- 5) atvaļināšanu no dienesta vai atbrīvošanu no amata (darba).

(7) Ja amatpersona vai darbinieks ir izdarījis pārkāpumu, bet šis pārkāpums ir mazsvarīgs vai nav radījis nelabvēlīgas sekas, augstāka amatpersona šai amatpersonai vai darbiniekam var izteikt aizrādījumu, neierosinot disciplinārlietu vai pieņemot lēmumu par disciplinārlietas izbeigšanu. Aizrādījums nav disciplinārsods.

(8) Valsts drošības iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona ne vēlāk kā mēnesi no pārkāpuma atklāšanas dienas ierosina disciplinārlietu, pieņemot lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu. Lēmums par disciplinārlietas ierosināšanu nav administratīvais akts un nav pārsūdzams. Disciplinārlieta nav ierosināma, bet ierosinātā disciplinārlieta izbeidzama, ja ar amatpersonu vai darbinieku izbeigtas dienesta (darba) attiecības vai no pārkāpuma izdarīšanas dienas pagājuši vairāk nekā divi gadi.

(9) Ja ir uzsākta amatpersonas vai darbinieka kriminālvajāšana par to pašu pārkāpumu, par kuru ir pamats ierosināt disciplinārlietu, un tādēļ disciplinārlieta nav ierosināta, to var ierosināt mēneša laikā no dienas, kad valsts drošības iestāde saņēma spēkā stājušos nolēmumu par kriminālprocesa vai tā daļas izbeigšanu pret šo personu.

(10) Lēmumu disciplinārlietā pieņem mēneša laikā no disciplinārlietas ierosināšanas dienas. Ja objektīvu iemeslu dēļ šo termiņu nav iespējams ievērot, saskaņā ar valsts drošības iestādes vadītāja vai viņa pilnvarotas amatpersonas pamatotu lēmumu disciplinārlietas izmeklēšanas termiņu var pagarināt līdz trim mēnešiem. Disciplinārlietas izskatīšanas termiņā neieskaita laiku, kurā amatpersonai vai darbiniekam ir bijusi pārejoša darbnespēja vai viņš ir bijis atvaļinājumā vai komandējumā.

(11) Disciplinārsoda — piezīmes — darbība sākas no dienas, kad piezīme izteikta, un izbeidzas trīs mēnešus pēc šīs dienas. Disciplinārsoda — rājiena — darbība sākas no dienas, kad rājieni izteikti, un izbeidzas gadu pēc šīs dienas. Disciplinārsoda — mēnešalgas samazināšanas — darbība sākas no dienas, kad tiek uzsākta par disciplinārsoda piemērošanu pieņemtā lēmuma izpilde, un izbeidzas gadu pēc dienas, kad pabeigta disciplinārsoda izpildīšana. Disciplinārsoda — pazemināšanas amatā — darbība sākas no dienas, kad sodītā persona pazemināta amatā, un izbeidzas gadu pēc šīs dienas. Disciplinārsoda darbība ir laikposms, kurā tiesiskajās attiecībās ar amatpersonu vai darbinieku var izmantot faktu, ka viņš ir disciplināri sodīts. Disciplinārsoda darbības laikā amatpersonu nedrīkst paaugstināt amatā.

(12) Disciplinārlietas ierosināšanas, izskatīšanas un disciplinārsoda piemērošanas kārtību nosaka valsts drošības iestādes vadītājs.

(13) Valsts drošības iestādes amatpersonas vai darbinieka saukšana pie disciplināratbildības neatbrīvo viņu no iespējamās civiltiesiskās, administratīvās un kriminālās atbildības.

(14) Ja lēmumu par disciplinārsoda piemērošanu pieņēmusi valsts drošības iestādes vadītāja pilnvarota amatpersona, to var apstrīdēt, iesniedzot attiecīgu iesniegumu valsts drošības iestādes vadītājam.

(15) Valsts drošības iestādes vadītāja lēmumu par disciplinārsoda piemērošanu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(16) Ja lēmums par disciplinārsoda piemērošanu pieņemts, pamatojoties uz valsts drošības iestādes izlūkošanas vai pretizlūkošanas darbību rezultātā iegūto informāciju, vai ja pārkāpuma izdarīšana ir saistīta ar izlūkošanas vai pretizlūkošanas darbību, attiecīgo lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(17) Administratīvā apgabaltiesa lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteikumu par šā panta sešpadsmitajā daļā minēto lēmumu, izskata kā pirmās instances tiesa. Lieta tiek izskatīta triju tiesnešu sastāvā. Administratīvās apgabaltiesas spriedumu var pārsūdzēt, iesniedzot kasācijas sūdzību.

(18) Ja tiesai lietas apstākļu objektīvai noskaidrošanai ir nepieciešams pārbaudīt valsts noslēpumu saturošu informāciju, ar šādu informāciju iepazīstas un to izvērtē tikai tiesa. Nolēmumā tiesa norāda, ka šī informācija ir izvērtēta.”

12. 26. pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Personām, kuras īsteno kontroli, pārraudzību vai uzraudzību pār valsts drošības iestādes darbību, informācijas aizsargāšanas pienākumi ir tādi paši kā šo iestāžu amatpersonām un darbiniekiem.”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Valsts drošības iestādes ir pakļautas tiesas kontrolei likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā.”

13. Papildināt likumu ar sesto nodaļu šādā redakcijā:

“Sestā nodaļa

DIENESTA GAITA VALSTS DROŠĪBAS IESTĀDĒ

27. pants. Amatspersonas amata apraksts

(1) Amatam noteiktās prasības, pienākumus, tiesības, atbildību un pakļautību nosaka amata aprakstā.

(2) Amata pienākumu veikšanai nepieciešamo izglītību nosaka valsts drošības iestādes vadītājs.

(3) Amatspersonas amata aprakstu apstiprina attiecīgās valsts drošības iestādes vadītājs.

28. pants. Amatspersonas atbilstības novērtēšana

(1) Amatspersonas atbilstības novērtēšana ietver amatspersonas darbības un tās rezultātu novērtēšanu, veselības stāvokļa, psiholoģisko īpašību, kā arī fiziskās sagatavotības pārbaudi amata pienākumu veikšanai.

(2) Valsts drošības iestādes amatspersonas darbību un tās rezultātus novērtē ne retāk kā reizi divos gados. Amatspersonas darbības un tās rezultātu novērtējums var būt šāds:

- 1) atbilst noteiktajām amata prasībām, var virzīt iecelšanai augstākā amatā;
- 2) atbilst noteiktajām amata prasībām;
- 3) daļēji atbilst noteiktajām amata prasībām;
- 4) neatbilst noteiktajām amata prasībām.

(3) Amatspersonai saskaņā ar valsts drošības iestādes nosūtījumu un valsts drošības iestādes noteiktajā termiņā ir pienākums veikt veselības stāvokļa pārbaudi.

(4) Valsts drošības iestāde, ja nepieciešams, pārbauda amatspersonas psiholoģisko īpašību, kā arī fiziskās sagatavotības atbilstību amata pienākumu veikšanai.

(5) Novērtēšanas rezultāts var tikt izmantots, lai pieņemtu lēmumu par amatspersonas:

- 1) apbalvošanu;
- 2) prēmēšanu;
- 3) pārcelšanu citā amatā;
- 4) nosūtīšanu kvalifikācijas paaugstināšanai;
- 5) atvaļināšanu no dienesta saistībā ar neatbilstību dienestam.

(6) Amatspersonas atbilstības novērtēšanas kārtību nosaka valsts drošības iestādes vadītājs.

29. pants. Amatspersonas pārcelšana citā amatā valsts drošības iestādē un norīkošana uz citu struktūrvienību

(1) Amatspersonu prombūtnē esošas amatspersonas amatā vai vakantā amatā, ņemot vērā attiecīgajam amatam noteiktās prasības, var pārcelt:

- 1) dienesta interesēs uz noteiktu laiku, lai nodrošinātu efektīvu amata pienākumu izpildi;
- 2) dienesta interesēs uz nenoteiktu laiku, lai nodrošinātu efektīvu amata pienākumu izpildi;
- 3) pēc pašas vēlēšanās;
- 4) saistībā ar amatspersonas neatbilstību iepriekšējam amatam;
- 5) likvidējot amatu vai struktūrvienību vai to reorganizējot;
- 6) beidzoties termiņam, uz kādu amatpersona dienesta interesēs bija pārcelta citā amatā;
- 7) zūdot apstākļiem, kas bija par pamatu amatspersonas pārcelšanai citā amatā;
- 8) piemērojot disciplinārsodu — pazemināšanu amatā.

(2) Šā panta pirmās daļas 2. un 5. punktā minētajos gadījumos amatpersonu citā amatā var pārcelt tikai ar tās piekrišanu.

(3) Amatpersonu citā amatā tajā pašā valsts drošības iestādē pārceļ ar šīs iestādes vadītāja rīkojumu (pavēli), citā valsts drošības iestādē — ar Valsts drošības iestāžu padomes lēmumu.

(4) Pārceļot amatpersonu citā amatā, kurā ir zemāka mēnešalga, šā panta pirmās daļas 1. un 2. punktā minētajos gadījumos amatpersonai saglabā iepriekšējā amatā noteikto mēnešalgu.

(5) Amatpersonu šā panta pirmās daļas 1. punktā minētajā gadījumā pārceļ uz laiku, kas nav ilgāks par trim gadiem, un tai saglabā tiesības atgriezties iepriekšējā vai līdzvērtīgā amatā.

(6) Ņemot vērā dienesta nepieciešamību, ar valsts drošības iestādes vadītāja rīkojumu (pavēli) amatpersonu uz noteiktu laiku var norīkot pildīt dienesta pienākumus citā struktūrvienībā. Šāda norīkošana nav uzskatāma par pārcelšanu citā amatā vai komandējumu.

30. pants. Amatpersonas norīkošana uz citu valsts pārvaldes iestādi, starptautisku organizāciju vai šādas starptautiskas organizācijas dalībvalsts institūciju

(1) Valsts drošības interesēs amatpersonu uz laiku var norīkot uz citu valsts pārvaldes iestādi, ieceļot to amatā attiecīgajā valsts pārvaldes iestādē un saglabājot tai valsts drošības iestādes amatpersonas statusu. Amatpersonu uz citu valsts pārvaldes iestādi ir tiesīgs norīkot valsts drošības iestādes vadītājs. Amatpersonu amatā ieceļ attiecīgās valsts pārvaldes iestādes vadītājs. Ja šāda norīkošana notikusi pēc valsts pārvaldes iestādes lūguma, amatpersonas atlīdzību nodrošina šī iestāde.

(2) Amatpersonu uz laiku var norīkot uz starptautisku organizāciju, kuras dalībvalsts ir Latvijas Republika vai ar kuru sadarbojas Latvijas Republika, vai uz šādas starptautiskas organizācijas dalībvalsts institūciju, saglabājot tai valsts drošības iestādes amatpersonas statusu.

(3) Šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajā gadījumā attiecīgā valsts drošības iestāde amatpersonai izmaksā tikai to atlīdzības daļu un saglabā tikai tās sociālās garantijas, kuras nesedz cita valsts pārvaldes iestāde, starptautiska organizācija vai tās dalībvalsts institūcija.

(4) Norīkošana uz citu valsts pārvaldes iestādi vai starptautisku organizāciju šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajos gadījumos nav uzskatāma par pārcelšanu citā amatā vai komandējumu. Laiku, kad amatpersona pilda šajā pantā paredzētā amata pienākumus, ieskaita amatpersonas izdienas stāžā.

31. pants. Komandējums

(1) Amatpersonu dienesta pienākumu izpildei vai zināšanu papildināšanai un kvalifikācijas paaugstināšanai var nosūtīt komandējumā ārpus pastāvīgās dienesta vietas, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā atlīdzinot ar to saistītos izdevumus.

(2) Amatpersonai komandējuma laikā saglabā darba samaksu.

32. pants. Amatpersonas atstādināšana no amata pienākumu izpildes

(1) Valsts drošības iestādes vadītājs atstādina amatpersonu no amata pienākumu izpildes, ja pret amatpersonu kā drošības līdzeklis ir piemērots noteiktas nodarbošanās aizliegums ar ierobežojumu uz laiku pildīt konkrēta amata pienākumus, mājas arests vai apcietinājums.

(2) Valsts drošības iestādes vadītājs var atstādināt amatpersonu no amata pienākumu izpildes šādos gadījumos:

- 1) pret amatpersonu ir uzsākta kriminālvajāšana;
- 2) amatpersona, veicot darbu vai atrodoties darbavietā, ir alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmē;
- 3) amatpersona ir atteikusies no medicīniskās pārbaudes alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes noteikšanai;
- 4) uz laiku, kamēr tiek veikta dienesta pārbaude vai dienesta izmeklēšana par amatpersonas iespējamo pārkāpumu;

- 5) citos gadījumos, kad amatpersonas neatstādināšana no amata pienākumu izpildes var kaitēt tās pašas vai trešo personu tiesībām vai tiesiskajām interesēm vai valsts drošības iestādes pamatotām interesēm.

(3) Valsts drošības iestādes vadītājs šā panta pirmajā un otrajā daļā (izņemot otrās daļas 4. punktu) minētajos gadījumos atstādina amatpersonu no amata pienākumu izpildes, apturot darba samaksas izmaksu par laiku, kad amatpersona ir bijusi atstādināta. Šā panta otrās daļas 4. punktā minētajā gadījumā amatpersonai saglabā darba samaksu un sociālās garantijas.

(4) Ja šā panta pirmajā daļā vai otrās daļas 1. punktā minētajos gadījumos atstādināto amatpersonu tiesa attaisno vai kriminālprocess pret to tiek izbeigts uz rehabilitējoša pamata, atstādinātajai amatpersonai izmaksā darba samaksu par atstādināšanas laiku. Ja amatpersonas atstādināšana no amata pienākumu izpildes šā panta otrās daļas 2., 3. un 5. punktā minētajos gadījumos ir bijusi nepamatota, valsts drošības iestādei ir pienākums izmaksāt tai vidējo izpeļņu par visu darba piespiedu kavējuma laiku, kā arī atlīdzināt ar atstādināšanu radušos zaudējumus.

(5) Laiku, kad amatpersona bijusi atstādināta no amata pienākumu izpildes, izņemot šā panta ceturtajā daļā minētos gadījumus, neieskaita tās izdienas stāžā.

33. pants. Valsts drošības dienesta amatpersonu formas tērpi

Valsts drošības dienesta priekšnieks var noteikt amatus, kuru pienākumus pilda, pastāvīgi nēsājot formas tērpu, kā arī nosaka amatpersonas formas tērpa un atšķirības zīmju aprakstu, izsniegšanas normas un formas tērpa nēsāšanas kārtību.

34. pants. Amatpersonai piešķirami apbalvojumi

(1) Par priekšzīmīgu dienesta uzdevumu izpildi vai labiem dienesta pienākumu izpildes rezultātiem amatpersonai var piešķirt šādus apbalvojumus:

- 1) pateicību;
- 2) vērtīgu balvu;
- 3) papildatvaļinājumu līdz 10 dienām;
- 4) valsts drošības iestādes vadītāja apbalvojumu;
- 5) personisko apbalvojuma ieroci.

(2) Šā panta pirmās daļas 3. punktā minēto apbalvojumu piešķir, pievienojot to ikgadējam apmaksātajam atvaļinājumam vai pēc amatpersonas vēlēšanās citā laikā kārtējā vai nākamajā kalendāra gadā, kad dienesta apstākļi to ļauj.

(3) Šā panta pirmajā daļā minētos apbalvojumus valsts drošības iestādes amatpersonai piešķir attiecīgās valsts drošības iestādes vadītājs. Valsts drošības iestādes vadītājam šā panta pirmās daļas 5. punktā minēto apbalvojumu piešķir atbildīgais ministrs.

(4) Apbalvojumu piešķir valsts drošības iestādes vadītāja noteiktajā kārtībā. Par piešķirto apbalvojumu amatpersonai paziņo personīgi, ja iespējams — svinīgos apstākļos.

35. pants. Dienesta pienākumu izpildes laika organizācija

(1) Amatpersonu dienesta pienākumu izpildes laika organizāciju un uzskaiti nosaka valsts drošības iestādes vadītājs, ņemot vērā dienesta pienākumu raksturu un ievērojot šajā pantā minētos nosacījumus.

(2) Amatpersonas normālais dienesta pienākumu izpildes laiks ir astoņas stundas diennakts periodā, pirmssvētku dienās — septiņas stundas, bet nedēļā — 40 stundas. Normāla dienesta pienākumu izpildes laika organizācijas veida ietvaros nedēļas atpūtas dienas ir sestdiena un svētdiena. Amatpersonu dienesta pienākumu izpildē nenodarbina arī likumā noteiktajās svētku dienās.

(3) Ja nav iespējams ievērot normālo dienesta pienākumu izpildes laika ilgumu, valsts drošības iestādes vadītājs nosaka summēto dienesta pienākumu izpildes laiku, kas nedrīkst pārsniegt normālā dienesta pienākumu izpildes laika stundu skaitu četru mēnešu uzskaites periodā. Nedēļas atpūtas laiks septiņu dienu periodā nedrīkst būt īsāks par 36 stundām pēc kārtas.

(4) Ņemot vērā dienesta nepieciešamību, ar valsts drošības iestādes vadītāja rīkojumu (pavēli) amatpersonu var iesaistīt dienesta pienākumu izpildē virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika, nedēļas atpūtas dienās un likumā noteiktajās svētku dienās, kā arī nedēļas atpūtas laikā, nepārsniedzot 144 stundas četru mēnešu periodā. Ja amatpersonai noteikts summētais dienesta pienākumu izpildes laiks, uzskaites periods ir četri kalendāra mēneši.

(5) Par dienesta pienākumu izpildi nakts laikā uzskaita laiku, kurā amatpersona laikposmā no pulksten 22 līdz 6 ilgāk par divām stundām pilda dienesta pienākumus.

(6) Amatpersonai dienesta pienākumu izpildes laikā piešķir pārtraukumu, kas nedrīkst būt īsāks par 30 minūtēm un ko tā var izmantot pēc sava ieskata. Pārtraukumu neieskaita dienesta pienākumu izpildes laikā. Amatpersonai ir tiesības uz:

- 1) vienu pārtraukumu, ja nepārtraukts dienesta pienākumu izpildes laiks ir ilgāks par sešām stundām, bet nav ilgāks par 12 stundām;
- 2) diviem pārtraukumiem, ja nepārtraukts dienesta pienākumu izpildes laiks ir ilgāks par 12 stundām, bet nav ilgāks par 18 stundām;
- 3) trim pārtraukumiem, ja nepārtraukts dienesta pienākumu izpildes laiks ir ilgāks par 18 stundām.

(7) Ņemot vērā dienesta nepieciešamību, valsts drošības iestādes vadītājs var noteikt aizliegumu atstāt dienesta pienākumu izpildes vietu pārtraukuma laikā. Ja pārtraukuma laikā amatpersonai ir noteikts aizliegums atstāt dienesta pienākumu izpildes vietu un amatpersona šo laikposmu nevar izmantot pēc sava ieskata, šāds pārtraukums ieskaitāms darba laikā.

36. pants. Amatpersonas atvaļinājums

(1) Amatpersonai ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu piešķir valsts drošības iestādes vadītāja noteiktajā kārtībā saskaņā ar atvaļinājumu grafiku. Atvaļinājumu grafiku izstrādā tā, lai nodrošinātu valsts drošības iestādes funkciju nepārtrauktu izpildi. Valsts drošības iestādes vadītājam ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu piešķir attiecīgais ministrs.

(2) Ja tas nepieciešams valsts drošības iestādes funkciju nepārtrauktai izpildei, amatpersonas ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma daļu var pārcelt uz nākamo gadu. Pārcelto atvaļinājuma daļu pēc iespējas pievieno nākamā gada atvaļinājumam.

37. pants. Amatpersonas atvaļināšana no dienesta

(1) Tiesības atvaļināt amatpersonu no dienesta ir valsts drošības iestādes vadītājam.

(2) Amatpersonu atvaļina no dienesta:

- 1) pēc pašas vēlēšanās;
- 2) sakarā ar termiņa izbeigšanos;
- 3) ja nav izturēta pārbaude;
- 4) ja veselības stāvoklis neatbilst noteiktajām prasībām;
- 5) konstatējot tās neatbilstību dienestam noteiktajām prasībām valsts drošības iestādē;
- 6) konstatējot tās neatbilstību amatam, ja amatpersona nepiekrīt pārcelšanai citā amatā vai nav cita amata, kuru amatpersonai attiecīgajā valsts drošības iestādē piedāvāt un kura prasībām amatpersona atbilst;
- 7) amatpersonas amata likvidācijas vai amatpersonu skaita samazināšanas dēļ;
- 8) piemērojot disciplinārsodu — atvaļināšanu no dienesta.

(3) Amatpersonu var atvaļināt no dienesta, ja amatpersona:

- 1) saskaņā ar tās atbilstības novērtējumu neatbilst noteiktajām amata prasībām;
- 2) sasniegusi Valsts drošības iestāžu amatpersonu izdienas pensiju likumā noteikto izdienas vecumu un izdienas stāžu, kas dod tiesības uz valsts drošības iestāžu amatpersonu izdienas pensiju;

- 3) pārejošas darbnespējas dēļ nav pildījusi amata pienākumus ilgāk kā četrus mēnešus pēc kārtas vai ilgāk kā sešus mēnešus gadā ar pārtraukumiem un veselības traucējumi nav gūti nelaimes gadījumā, pildot dienesta pienākumus;
- 4) ir atradusies alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmē, kā arī bez attaisnojoša iemesla nav veikusi vai ir atteikusies veikt šo vielu ietekmes pārbaudi.

(4) Amatpersona, kura vēlas atvaļināties no dienesta pēc pašas vēlēšanās, ne vēlāk kā 30 dienas iepriekš par to rakstveidā brīdina valsts drošības iestādes vadītāju. Minētajām amatpersonām vienojoties, amatpersonu var atvaļināt no dienesta pirms uzteikuma termiņa izbeigšanās.

(5) Nav atļauts atvaļināt no dienesta amatpersonu tās pārejošas darbnespējas laikā (izņemot šā panta otrās daļas 1., 4., 5. un 8. punktā un trešās daļas 2., 3. un 4. punktā minētos gadījumus), kā arī laikā, kad amatpersona ir atvaļinājumā vai nepilda amata pienākumus citu attaisnojošu iemeslu dēļ.

(6) Amatpersonas amata likvidācijas vai amatpersonu skaita samazināšanas dēļ amatpersonu atļauts atvaļināt no dienesta, ja attiecīgajā valsts drošības iestādē:

- 1) nav cita amata, kuru amatpersonai piedāvāt un kura prasībām tā atbilst;
- 2) ir cits amats, kuru amatpersonai piedāvāt un kura prasībām tā atbilst, bet amatpersona nepiekrīt ieņemt piedāvāto amatu.

(7) Ja amatpersonu atvaļina no dienesta šā panta sestajā daļā minētajā gadījumā, par to rakstveidā brīdina 30 dienas iepriekš.

(8) Valsts drošības iestādes vadītāja lēmumu par amatpersonas atvaļināšanu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(9) Ja lēmums par amatpersonas atvaļināšanu no dienesta pieņemts, pamatojoties uz valsts drošības iestādes izlūkošanas vai pretizlūkošanas darbību rezultātā iegūto informāciju, vai ja tā pieņemšana citādi ir saistīta ar izlūkošanas vai pretizlūkošanas darbību, attiecīgo lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(10) Administratīvā apgabaltiesa lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteikumu par šā panta devītajā daļā minēto lēmumu, izskata kā pirmās instances tiesa. Lieta tiek izskatīta triju tiesnešu sastāvā. Administratīvās apgabaltiesas spriedumu var pārsūdzēt, iesniedzot kasācijas sūdzību.

(11) Ja tiesai lietas apstākļu objektīvai noskaidrošanai ir nepieciešams pārbaudīt valsts noslēpumu saturošu informāciju, ar šādu informāciju iepazīstas un to izvērtē tikai tiesa. Nolēmumā tiesa norāda, ka šī informācija ir izvērtēta.

(12) Amatpersona, kuru atvaļina no dienesta sakarā ar neatbilstību likumā "Par valsts noslēpumu" noteiktajām prasībām, lai saņemtu speciālo atļauju pieejai valsts noslēpumam, nevar pārsūdzēt lēmumu par tās atvaļināšanu no dienesta, ja pēc lēmuma par speciālās atļaujas pieejai valsts noslēpumam atteikumu, anulēšanu vai kategorijas pazemināšanu apstrīdēšanas vai pārsūdzēšanas šai amatpersonai nav izsniegta speciālā atļauja.

(13) Amatpersonai, kuru atvaļina no dienesta, par atvaļināšanas gadā un iepriekšējā gadā neizmantoto ikgadējo atvaļinājumu un papildatvaļinājumu izmaksā naudas kompensāciju, kā arī samaksu par dienesta pienākumu izpildi virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika, ja amatpersonai nav bijis piešķirts atpūtas laiks, kura ilgums atbilst dienesta pienākumu izpildei virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika.

(14) Ja saskaņā ar šā panta otrās daļas 4. un 7. punktu un trešās daļas 1., 2. un 3. punktu no dienesta atvaļina amatpersonu, kura atvaļināšanas gadā ir izmantojusi ikgadējo atvaļinājumu vai tā daļu, no amatpersonas darba samaksas neietur izmaksāto vidējo izpeļņu.

38. pants. Lietu nodošana

Valsts drošības iestādes amatpersona, kura tiek atvaļināta no dienesta vai tiek pārcelta citā amatā, nodod attiecīgās valsts drošības iestādes vadītāja norīkotai amatpersonai dienesta apliecību, ar amata pienākumu izpildi saistītos dokumentus, materiālus, materiālās vērtības, parakstot pieņemšanas un nodošanas aktu, un veic norēķinus ar attiecīgo valsts drošības iestādi.

39. pants. Valsts drošības iestāžu amatpersonu pensijas

Valsts drošības iestādes amatpersonai ir tiesības uz izdienas pensiju Valsts drošības iestāžu amatpersonu izdienas pensiju likumā noteiktajā kārtībā un apmērā.”

14. Papildināt pārejas noteikumus ar 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. un 12. punktu šādā redakcijā:

“5. Valsts drošības iestāde rakstveidā paziņo valsts drošības iestādes dienestā esošām amatpersonām, ar kurām ir noslēgts darba līgums, par darba tiesisko attiecību izbeigšanu un dienesta tiesisko attiecību turpināšanu atbilstoši šā likuma sestās nodaļas nosacījumiem. Ja amatpersona pēc paziņojuma saņemšanas nepiekrīt turpināt dienestu valsts drošības iestādē, valsts drošības iestādes vadītājs izbeidz darba tiesiskās attiecības ar šo amatpersonu ar 2019. gada 1. februāri. Ja amatpersona piekrīt turpināt dienestu valsts drošības iestādē, nodibinot dienesta tiesiskās attiecības, šā likuma 20. panta otrās daļas 1. un 2. punktā ietvertos nosacījumus amatpersonas pieņemšanai dienestā valsts drošības iestādē nepiemēro.

6. Valsts drošības iestāžu amatpersonām ar speciālo dienesta pakāpi ar 2019. gada 1. janvāri izbeidzas Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu dienesta tiesiskās attiecības un turpinās valsts drošības iestāžu dienesta tiesiskās attiecības. Šīm amatpersonām nav jāatmaksā izsniegtā formas tērpa atlikusī vērtība. Līdz 2019. gada 31. martam attiecībā uz minētajām amatpersonām var piemērot Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likuma 12. pantu. Šādā gadījumā attiecīgās amatpersonas izdiena Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes dienestā netiek pārtraukta.

7. Valsts drošības iestāžu likumā paredzēto amatpersonas zvērestu dod arī tās valsts drošības iestāžu amatpersonas, kuras dienestu valsts drošības iestādē uzsākušas līdz 2019. gada 1. janvārim.

8. Attiecībā uz amatpersonu, kura 2019. gada 1. janvārī ieņem Militārās izlūkošanas un drošības dienesta priekšnieka amatu, šā likuma 12.¹ panta otrajā daļā noteiktais amata pilnvaru termiņš tiek skaitīts no 2019. gada 1. janvāra.

9. Amatpersona vai darbinieks, kurš līdz 2019. gada 1. janvārim nav ieguvis augstāko izglītību un attiecībā uz kuru nav piemērojams šā likuma 20. panta trešajā daļā paredzētais izņēmums, var turpināt ieņemt amatpersonas amatu vai veikt darbu līdz 2024. gada 1. janvārim bez šajā likumā noteiktajām prasībām atbilstošas izglītības.

10. Valsts drošības dienesta priekšnieks atvaļinātai Drošības policijas amatpersonai, kurai atbilstoši Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likuma 44.¹ pantā noteiktajam ir tiesības valkāt svētku (parādes) formas tērpu, var noteikt aizliegumu valkāt šādu formas tērpu, ja amatpersona, valkājot formas tērpu, neievēro vispārējās pieklājības normas vai ētikas principus, ar savu darbību diskreditē Valsts drošības dienestu vai ja formas tērpa valkāšana nav savienojama ar dienesta interesēm.

11. Disciplinārlietās, kuras pret Drošības policijas amatpersonām ierosinātas līdz 2018. gada 31. decembrim un kurās izmeklēšana nav pabeigta, lēmumu par disciplinārsoda piemērošanu vai disciplinārlietas izbeigšanu pieņem, kā arī pieņemto lēmumu izpilda, piemērojot Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm disciplinārbildības likumā ietvertos nosacījumus, kas bija spēkā līdz 2018. gada 31. decembrim.

12. Normatīvajos aktos lietotais valsts drošības iestādes nosaukums “Drošības policija” līdz šo aktu redakcijas pakāpeniskai precizēšanai turpmāk saprotams kā valsts drošības iestādes nosaukums “Valsts drošības dienests”.

Likums stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 4. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 16. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 16.10.2018., Nr. 204.

240. 923L/12 Grozījumi Patērētāju tiesību aizsardzības likumā

Izdarīt Patērētāju tiesību aizsardzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1999, 9. nr.; 2002, 1. nr.; 2003, 11. nr.; 2004, 11. nr.; 2005, 24. nr.; 2007, 9., 12. nr.; 2008, 15. nr.; 2009, 13. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 194. nr.; 2010, 183., 206. nr.; 2011, 96. nr.; 2013, 193. nr.; 2014, 92., 189. nr.; 2015, 42., 118., 127. nr.; 2016, 123. nr.) šādus grozījumus:

1. 8. pantā:

izteikt 2.³ daļu šādā redakcijā:

“(2³) Par šā panta 2.² daļā minētajām prasībām neatbilstošām uzskata tādas kredīta kopējās izmaksas patērētājam, kuras pārsniedz 0,07 procentus dienā no kredīta summas. Kredīta kopējo izmaksu ierobežojumu patērētājam nepiemēro tādiem patērētāju kreditēšanas līgumiem, kurus noslēdzot kredīta devēja glabāšanā kā nodrošinājums nododama kāda lieta un saskaņā ar kuriem patērētāja atbildība ir ierobežota tikai ar ieķīlāto lietu.”;

papildināt pantu ar 2.⁸ daļu šādā redakcijā:

“(2⁸) Patērētāja kreditēšanas līgumā, kas noslēgts uz laiku līdz 30 dienām un paredz kredīta atmaksu vienā maksājumā:

- 1) aizdevuma summa nedrīkst pārsniegt 50 procentus no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas apmēra. Šis noteikums neattiecas uz kredīta līgumiem, kurus noslēdzot kredīta devēja glabāšanā kā nodrošinājums nododama kāda lieta un saskaņā ar kuriem patērētāja atbildība ir ierobežota tikai ar ieķīlāto lietu;
- 2) aizliegts pagarināt kredīta atmaksas termiņu vairāk nekā divas reizes. Šis noteikums neattiecas uz gadījumiem, kad tiek piedāvāts tāds maksājumu grafiks, saskaņā ar kuru kredīta pamatsumma jāatmaksā pa daļām.”;

papildināt 4.³ daļu pēc skaitļiem un vārdiem “4.¹, 4.² un 4.⁴ daļā” ar skaitļiem un vārdiem “4.¹, 4.², 4.⁴ un 4.⁷ daļā”;

papildināt 4.⁴ daļu pēc otrā teikuma ar jaunu teikumu šādā redakcijā:

“Kredīta devējs var balstīties uz informāciju, kas saņemta tikai no patērētāja, ja tā ir pietiekama un dokumentāri pamatota.”;

izteikt 4.⁶ daļu šādā redakcijā:

“(4⁶) Prasība par kreditēšanas līguma procentu maksājuma samazinājumu atbilstoši šā panta 4.⁵ daļai ir ceļama tiesā triju gadu laikā no kreditēšanas līguma noslēgšanas dienas vai kredīta kopējās summas būtiskas palielināšanas dienas Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Prasībās par naudas piedziņu, kurās pieteikumu iesniedzis kredīta devējs, patērētājam ir tiesības lūgt tiesu samazināt kreditēšanas līguma procentu maksājumu atbilstoši šā panta 4.⁵ daļai. Strīda gadījumā uzskatāms, ka kredīta devējs nav izpildījis šā panta 4.¹, 4.² un 4.⁴ daļā noteikto pienākumu izvērtēt patērētāja spēju atmaksāt kredītu, ja vien kredīta devējs nepierāda pretējo.”;

papildināt pantu ar 4.⁷ un 4.⁸ daļu šādā redakcijā:

“(4⁷) Lai kredīta devēji atbilstoši šā likuma prasībām varētu izvērtēt patērētāja spēju atmaksāt kredītu gadījumos, kad tā iesniegtā informācija nav pietiekama un dokumentāri pamatota, kā arī galvnieka spēju izpildīt no galvojuma līguma izrietošās saistības, kredīta devējiem ir pienākums ar kredītinformācijas biroju starpniecību savstarpēji apmainīties ar ziņām par patērētāju vai galvnieku, to saistībām un saistību izpildes gaitu apjomā, kas ir pietiekams izvērtējuma veikšanai.

(4⁸) Lai, izpildot šā panta 4.¹, 4.² un 4.⁴ daļā noteiktos pienākumus, kredīta devējam būtu pieejama informācija, kas iekļauta visu kredītinformācijas biroju datubāzēs, kredītinformācijas birojs, ar kuru kredīta devējs noslēdzis līgumu, pēc kredīta devēja pieprasījuma viņa uzdevumā pieprasa un saņem no pārējiem kredītinformācijas birojiem to datubāzēs esošās ziņas par patērētāju vai galvinieku, to saistībām un saistību izpildes gaitu.”;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ja kredīta summa ir vienāda ar 100 *euro* vai lielāka, kredīta devējs:

- 1) pirms kredīta izsniegšanas pieprasa un saņem Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras vai Valsts ieņēmumu dienesta izziņu par patērētāja ienākumiem vai satura ziņā līdzvērtīgu citas valsts nodokļu administrācijas izziņu. Minēto izziņu nepieprasa, ja patērētājs ir valsts amatpersona un informācija par viņa ienākumiem ir publiski pieejama;
- 2) pirms kredīta izsniegšanas patērētājam, dokumentējot veiktos pasākumus, izvērtē patērētāja spēju atmaksāt kredītu, ņemot vērā šīs daļas 1. punktā minētos dokumentus;
- 3) nodrošina visu ar kredīta izsniegšanu saistīto dokumentu glabāšanu vienu gadu pēc patērētāja kreditēšanas līgumā noteikto saistību izpildes.”

2. Papildināt likumu ar 8.³ pantu šādā redakcijā:

“8.³ pants. Patērētāju kreditēšanas reklāmas ierobežojumi

(1) Aizliegts reklamēt kreditēšanas pakalpojumus, izņemot gadījumus, kad:

- 1) to īsteno kredīta devējs vai kredīta starpnieks telpās, kurās tas veic saimniecisko darbību;
- 2) to īsteno kredīta devēja vai kredīta starpnieka mājaslapā internetā vai tiešsaistes sistēmā, kuru pēc autentifikācijas veikšanas kredīta devējs izmanto pakalpojumu saņemšanai;
- 3) to īsteno kredīta devēja vai kredīta starpnieka mobilajā lietotnē, kuru pēc autentifikācijas veikšanas patērētājs izmanto kredīta devēja pakalpojumu saņemšanai;
- 4) to īsteno, personiski uzrunājot iespējamo klientu klātienē vai telefoniski, ja patērētājs tam piekrīt;
- 5) to īsteno pasta vai elektroniskos sūtījumos patērētājam, ja patērētājs nepārprotami iepriekš piekritis tos saņemt;
- 6) ar kreditēšanu nesaistītas preces vai pakalpojuma reklāmā, izņemot reklāmu televīzijā vai radio, persona, kas nav kredīta devējs vai kredīta starpnieks, sniedz informāciju par iespēju apmaksu finansēt ar kreditēšanas līguma starpniecību.

(2) Šā panta pirmā daļa neattiecas uz kreditēšanas pakalpojumu sniedzēja zīmolvārda reklāmu. Kreditēšanas pakalpojumu sniedzēju zīmolvārda, tai skaitā sponsorēšanas, reklāma ir aizliegta sabiedriskā pasūtījuma ietvaros radio vai televīzijā īstenotos projektos, kas finansēti no valsts vai pašvaldības budžeta līdzekļiem.”

3. Papildināt pārejas noteikumus ar 34. punktu šādā redakcijā:

“34. Šā likuma 8. panta 2.³ daļas jaunā redakcija un 8.³ pants stājas spēkā 2019. gada 1. jūlijā.”

Likums stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 4. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 16. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 16.10.2018., Nr. 204.

241. 924L/12 **Grozījumi likumā “Par bijušās Valsts drošības komitejas dokumentu saglabāšanu, izmantošanu un personu sadarbības fakta ar VDK konstatēšanu”**

Izdarīt likumā “Par bijušās Valsts drošības komitejas dokumentu saglabāšanu, izmantošanu un personu sadarbības fakta ar VDK konstatēšanu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 12. nr.; 1996, 1. nr.; 2004, 12. nr.; 2009, 2. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2014, 98. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

papildināt pantu ar 1.¹ punktu šādā redakcijā:

“1¹) radīt iespēju informēt sabiedrību par Latvijas okupācijas periodā valdījušo totalitāro režīmu, totālo sabiedrības kontroli, šā režīma darbības mehānismu un instrumentiem, kā arī veicināt sabiedrības spēju atpazīt šā režīma sekas, tās pārvarēt un turpināt Latvijas kā demokrātiskas valsts attīstīšanu, nodot Latvijas valsts rīcībā esošos VDK dokumentus atklātībā sabiedrībai;”;

papildināt pantu ar 7. punktu šādā redakcijā:

“7) nodrošināt VDK dokumentu publisku pieejamību un iespēju personām tos izmantot savām vajadzībām, ievērojot šā likuma noteikumus.”

2. 2. pantā:

papildināt ievaddaļu pēc vārdiem “uzglabāšanas veida” ar vārdiem “un vietas”;

papildināt pantu ar 5., 6., 7. un 8. punktu šādā redakcijā:

- “5) tie ir pavēles, direktīvas un citi dokumenti, kuru kopīgs adresāts vai sūtītājs bija LPSR ministrija, LPSR iestāde vai LPSR drošības iestāde;
- 6) tie ir LPSR Iekšlietu ministrijas un iekšlietu iestāžu darbinieku personas lietas, kas veidotas periodā, kad šīs iestādes bija apvienotas ar LPSR drošības iestādi;
- 7) tie pieder pie VDK izdotās un uzkrātās literatūras, tostarp VDK bibliotēkas krājuma;
- 8) tie satur citu informāciju, kas ir saistīta ar VDK darbību, vai arī tie ir ar VDK darbību netieši saistīti dokumenti (bijušās Latvijas Komunistiskās partijas un okupācijas perioda PSRS valsts institūciju dokumenti, kuri attiecas uz VDK darbību vai kuros minēta VDK).”

3. 3. pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“3. pants. VDK darbinieki, informatori un ar VDK darbību saistītās amatpersonas”;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ar VDK darbību saistītās amatpersonas šā likuma izpratnē ir Padomju Savienības Komunistiskās partijas, Latvijas Komunistiskās partijas, PSRS, LPSR valsts un padomju institūciju amatpersonas, kuras savu amata pienākumu ietvaros kontrolēja, pārraudzīja un nodrošināja VDK darbību, deva pavēles, uzdevumus, rīkojumus VDK, orientēja to uz konkrētu darbību veikšanu vai kuras minētas netieši ar VDK darbību saistītos dokumentos.”

4. 5. pantā:

aizstāt vārdus un skaitli “šā likuma 1. pantā norādīto mērķu realizācija” ar vārdiem un skaitļiem “šā likuma 1. panta 3., 4. un 5. punktā norādīto mērķu īstenošana”;

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Totalitārisma seku dokumentēšanas centrs digitalizē visus tajā glabātos VDK dokumentus un savu funkciju veikšanai glabā to digitālās kopijas.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

5. Izslēgt 6. pantu.

6. Izteikt 7. pantu šādā redakcijā:

“7. pants. VDK dokumentu nodošanas kārtība

(1) Katrai valsts institūcijai vai iestādei, kuras rīcībā nonākuši VDK dokumenti vai to apstiprinātas kopijas, ir pienākums tos nodot Latvijas Nacionālajam arhīvam, tos iznīcināt ir aizliegts. Privātpersonas, kuru rīcībā nonākuši VDK dokumenti vai to apstiprinātas kopijas, par tiem paziņo Latvijas Nacionālajam arhīvam.

(2) Totalitārisma seku dokumentēšanas centrs apzina citās valsts institūcijās esošos VDK dokumentus.

(3) Totalitārisma seku dokumentēšanas centra glabāšanā esošie VDK dokumenti pēc to digitalizēšanas tiek nodoti Latvijas Nacionālajam arhīvam, ievērojot šajā likumā un Arhīvu likumā noteikto kārtību. Vienlaikus ar VDK dokumentiem Latvijas Nacionālajam arhīvam tiek nodotas arī šo dokumentu digitālās kopijas, tajā skaitā digitalizētā automatizētā LPSR VDK Informācijas analīzes daļas pretizlūkošanas nodrošinājuma informācijas sistēma “Delta Latvija” neanonimizētā veidā.

(4) VDK dokumentu digitalizāciju un nodošanu Latvijas Nacionālajam arhīvam finansē no valsts budžeta līdzekļiem.”

7. Papildināt likumu ar 7.¹ un 7.² pantu šādā redakcijā:

“7.¹ pants. VDK dokumentu glabāšana Latvijas Nacionālajā arhīvā un to izmantošana

(1) Totalitārisma seku dokumentēšanas centra nodotie VDK dokumenti tiek pievienoti Latvijas Nacionālajā arhīvā esošajiem VDK dokumentiem un glabājami Latvijas Nacionālajā arhīvā kā nedalāms dokumentu kopums. Visi Latvijas Nacionālajā arhīvā esošie VDK dokumenti ir pastāvīgi glabājami dokumenti, t. i., dokumenti, kas saskaņā ar likumu glabājami mūžīgi. Uz šiem dokumentiem neattiecas Arhīvu likuma 14. panta trešās daļas 3. un 4. punkta noteikumi.

(2) Latvijas Nacionālā arhīva uzdevums ir īstenot šā likuma 1. panta 1. un 7. punktā norādītos mērķus.

(3) Latvijas Nacionālais arhīvs nodrošina VDK dokumentu glabāšanu, publisku pieejamību un izmantošanu saskaņā ar Arhīvu likuma un šā likuma noteikumiem.

(4) Latvijas Nacionālajā arhīvā bez ierobežojumiem ir publiski pieejami šādi dokumenti: LPSR VDK ārštata operatīvo darbinieku uzskaites kartotēka, LPSR VDK aģentūras alfabētiskā kartotēka, LPSR VDK aģentūras statistiskā kartotēka, LPSR VDK aģentūras personas un darba lietu reģistrācijas žurnāli, no aģentūras aparāta izslēgto valsts drošības orgānu aģentu un rezidentu darba un arhīva lietu, nenotikušo vervēšanu materiālu reģistrācijas žurnāls un citi LPSR VDK dokumenti, kā arī netieši ar VDK saistīti dokumenti, jo tie nesatur informāciju par cietušajiem vai trešām personām. Trešā persona šā likuma izpratnē ir persona, kura nav VDK darbinieks vai informators, vai ar VDK darbību saistīta amatpersona, kā arī nav cietušais.

(5) LPSR VDK dokumenti un netieši ar VDK saistīti dokumenti, kuri satur informāciju par cietušajiem vai trešām personām, ir ierobežotas pieejamības dokumenti. Šos dokumentus atļauts izmantot zinātniskās, vēstures vai juridiskās pētniecības nolūkos, akadēmiskās, mākslinieciskās vai literārās izpausmes, kā arī žurnālistikas vajadzībām. Ievērojot Fizisko personu datu apstrādes likuma 31. un 32. pantu, personai ir brīvi pieejami visi dokumentos minētie personas dati.

(6) Persona, kura pieprasa un iegūst informāciju no Latvijas Nacionālā arhīva dokumentiem, ir atbildīga par šīs informācijas, tostarp personas datu, izmantošanu.

7.² pants. Publicējamie VDK dokumenti, to publicēšanas kārtība un termiņi

(1) Latvijas Nacionālais arhīvs savā tīmekļvietnē publicē šādus digitalizētus VDK dokumentus un netieši ar VDK saistītus dokumentus:

- 1) LPSR VDK darbinieku telefongrāmatas;
- 2) LPSR VDK ārštata operatīvo darbinieku uzskaites kartotēku;
- 3) LPSR VDK aģentūras alfabētisko kartotēku;
- 4) LPSR VDK aģentūras statistisko kartotēku;
- 5) Latvijas Nacionālā arhīva Latvijas Valsts arhīva fonda PA-101 "Latvijas Komunistiskās partijas Centrālā Komiteja" aprakstus pilnā apjomā;
- 6) LPSR VDK aģentūras personas lietu un darba lietu reģistrācijas žurnālus;
- 7) no aģentūras aparāta izslēgto valsts drošības orgānu aģentu un rezidentu darba un arhīva lietu, nenotikušo vervēšanu materiālu reģistrācijas žurnālu;
- 8) LPSR VDK operatīvās lietas un operatīvo lietu materiālus, kartotēkas un citus VDK dokumentus;
- 9) LPSR VDK un tās priekšteču (Iekšlietu tautas komisariāta, Valsts drošības tautas komisariāta, Valsts drošības ministrijas un Iekšlietu ministrijas) saraksti ar Latvijas Komunistiskās partijas Centrālo komiteju un LPSR Ministru padomi;
- 10) Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās komitejas nomenklatūrā ietilpstošo VDK un tās priekšteču darbinieku personas lietas un personas dokumentus;
- 11) Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās komitejas nomenklatūrā ietilpstošo ar VDK saistīto Padomju Savienības Komunistiskās partijas, Latvijas Komunistiskās partijas, PSRS, LPSR valsts un padomju institūciju amatpersonu personas lietas, kā arī Latvijas Ļeņina Komunistiskās jaunatnes savienības Centrālās komitejas amatpersonu personas lietas;
- 12) LPSR VDK un tās priekšteču iznīcinātāju bataljonu darbību atspoguļojošos nozīmīgākos dokumentus;
- 13) Latvijas un ārzemju draudzības un kultūras sakaru biedrības, Latvijas Komitejas sakariem ar tautiešiem ārzemēs, Latvijas Miera aizstāvēšanas komitejas, LPSR Jaunatnes organizāciju komitejas, PSRS Valsts ārzemju tūrisma komitejas Rīgas apvienības dokumentus un ar šīm organizācijām saistītās lietas.

(2) Šā likuma 3. pantā minēto personu personas dati, kas ietverti VDK dokumentā, tajā skaitā personas dati, kas norāda uz etnisko izcelsmi, piederību pie politiskās organizācijas, arodbiedrības un reliģisko pārliecību, ir publicējami pilnībā.

(3) Latvijas Nacionālais arhīvs veic šajā pantā minēto VDK dokumentu izpēti, atlasī publicēšanai, apstrādi, tajā skaitā npublicējamo personas datu aizklāšanu, publicēšanu speciāli izveidotā tīmekļvietnē un dokumentu publikāciju papildināšanu ar zinātniskiem komentāriem, skaidrojumiem un lietās par sadarbības fakta konstatēšanu taisīto tiesas spriedumu rezolutīvajām daļām.

(4) Publicējot dokumentus, kuros minētas šā likuma 3. pantā norādītās personas, Latvijas Nacionālais arhīvs zinātniskajos komentāros un skaidrojumos sniedz savā rīcībā esošu papildu

informāciju par personas notiesāšanu vai attaisnojošu spriedumu, vai apsūdzību lietās par noziegumiem pret cilvēci, genocīdu, kara noziegumiem, noziegumiem pret valsti.

(5) Latvijas Nacionālā arhīva publicētās ziņas ir informatīva rakstura ziņas un nerada juridiskas sekas bez atbilstoša fakta konstatējuma tiesas nolēmumā.

(6) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā nodrošināma piekļuve Latvijas Nacionālā arhīva tīmekļvietnē publicētajiem datiem, paredzot, ka šā likuma 3. pantā minēto personu personas datu publicēšanai netiek piemērotas Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa regulas (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) 15., 16., 18., 19. un 21. pantā noteiktās datu subjekta tiesības, ciktāl tās var nepieļaut vai būtiski traucēt šā likuma mērķu sasniegšanu.

(7) Šā panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4. un 5. punktā minētos dokumentus publicē 2018. gadā elektroniskā formā (PDF formātā). Totalitārisma seku dokumentēšanas centrs tos pārvērš elektroniskā formā (PDF formātā) un attiecīgi pārvērstos dokumentus līdz 2018. gada 3. decembrim nodod Latvijas Nacionālajam arhīvam. Latvijas Nacionālais arhīvs tam nodotos dokumentus publicē savā tīmekļvietnē līdz 2018. gada 31. decembrim. Uz šo dokumentu publicēšanu neattiecas šā panta trešās daļas noteikumi.”

8. Izslēgt 9., 10. un 11. pantu.

9. 12. pantā:

izslēgt pirmajā daļā vārdus “Latvijas Nacionālajā arhīvā vai citās valsts glabātavās”;
izslēgt piekto daļu.

10. 15. pantā:

izteikt devīto daļu šādā redakcijā:

“(9) Desmit darbdienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā tiesa nosūta tā norakstu Latvijas Nacionālajam arhīvam pievienošanai tajā esošajiem VDK dokumentiem un Totalitārisma seku dokumentēšanas centram.”;

izslēgt desmito daļu.

11. Izslēgt 18. pantu.

12. Izslēgt 19. panta pirmo teikumu.

13. Papildināt pārejas noteikumus ar 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17. un 18. punktu šādā redakcijā:

“10. Totalitārisma seku dokumentēšanas centrs apzina citās valsts institūcijās esošos VDK dokumentus līdz 2018. gada 30. novembrim.

11. Institūcijas vai iestādes to glabāšanā esošos VDK dokumentus un to apstiprinātas kopijas nodod Latvijas Nacionālajam arhīvam līdz 2018. gada 31. decembrim.

12. Totalitārisma seku dokumentēšanas centrs digitalizē LPSR VDK darbinieku 1988. gada telefongrāmatu, LPSR VDK ārštata operatīvo darbinieku uzskaites kartotēku, LPSR VDK aģentūras alfabētisko kartotēku un statistisko kartotēku līdz 2018. gada 27. decembrim. Pārējos savā rīcībā esošos dokumentus Totalitārisma seku dokumentēšanas centrs digitalizē līdz 2019. gada 30. aprīlim.

13. Totalitārisma seku dokumentēšanas centra glabāšanā esošo VDK dokumentu un to digitālo kopiju nodošana Latvijas Nacionālajam arhīvam uzsākama ne vēlāk kā 2018. gada 28. decembrī un tiek pabeigta 2019. gada 30. aprīlī.

14. Latvijas Nacionālais arhīvs nodrošina tā glabāšanā nodoto digitalizēto VDK dokumentu un netieši ar VDK saistīto dokumentu publisku pieejamību, publicēšanu un izmantošanu, sākot ar 2019. gada 1. maiju.

15. Tiesas līdz 2018. gada 31. decembrim nosūta Latvijas Nacionālajam arhīvam pievienošanai tajā esošajiem VDK dokumentiem lietās, kuru nodošanai pastāvīgā valsts glabāšanā Latvijas Nacionālajā arhīvā noteiktais termiņš iestājas pēc 2018. gada 31. decembra, taisīto spēkā stājušos spriedumu norakstus vai apliecinātas kopijas par sadarbības fakta ar VDK konstatēšanu.

16. Šā likuma 7.² panta septītā daļa ir spēkā līdz 2018. gada 31. decembrim.

17. Grozījumi šajā likumā, ar kuriem tiek izslēgts 10. pants un 12. panta piektā daļa, stājas spēkā 2019. gada 1. maijā.

18. Šā likuma 18. panta nosaukums un pirmā daļa ir spēkā līdz 2019. gada 30. aprīlim.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 4. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 16. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 16.10.2018., Nr. 204.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

242. 925L/12 Grozījums Latvijas Republikas Satversmē

Izdarīt Latvijas Republikas Satversmē šādu grozījumu:

Izteikt 36. pantu šādā redakcijā:

“36. Valsts Prezidentu ievēlē, atklāti balsojot, ar ne mazāk kā 51 Saeimas locekļu balsu vairākumu.”

Likums stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 4. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 16. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 16.10.2018., Nr. 204.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

243. 926L/12 Par Stratēģiskās partnerības nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Japānu, no otras puses

1. pants. 2018. gada 17. jūlijā Tokijā parakstītais Stratēģiskās partnerības nolīgums starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Japānu, no otras puses (turpmāk — Nolīgums) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Nolīgumā paredzēto saistību izpildi koordinē Ārlietu ministrija.

3. pants. Nolīgums stājas spēkā tā 47. panta 1. punktā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Nolīgums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 11. oktobrī.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 18. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 18.10.2018., Nr. 206.

**STRATĒĢISKĀS PARTNERĪBAS NOLĪGUMS
STARP EIROPAS SAVIENĪBU
UN TĀS DALĪBVALSTĪM, NO VIENAS PUSES,
UN JAPĀNU, NO OTRAS PUSES**

EIROPAS SAVIENĪBA, TURPMĀK “SAVIENĪBA”,

UN

BEĻĢIJAS KARALISTE,

BULGĀRIJAS REPUBLIKA,

ČEHIJAS REPUBLIKA,

DĀNIJAS KARALISTE,

VĀCIJAS FEDERATĪVĀ REPUBLIKA,

IGAUNIJAS REPUBLIKA,

ĪRIJA,

GRIEĶIJAS REPUBLIKA,

SPĀNIJAS KARALISTE,

FRANCIJAS REPUBLIKA,

HORVĀTIJAS REPUBLIKA,

ITĀLIJAS REPUBLIKA,

KIPRAS REPUBLIKA,

LATVIJAS REPUBLIKA,

LIETUVAS REPUBLIKA,

LUKSEMBURGAS LIELHERCOGISTE,

UNGĀRIJA,

MALTAS REPUBLIKA,

NĪDERLANDES KARALISTE,

AUSTRIJAS REPUBLIKA,

POLIJAS REPUBLIKA,

PORTUGĀLES REPUBLIKA,

RUMĀNIJA,

SLOVĒNIJAS REPUBLIKA,

SLOVĀKIJAS REPUBLIKA,

SOMIJAS REPUBLIKA,

ZVIEDRIJAS KARALISTE, UN

LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀ KARALISTE,

Līguma par Eiropas Savienību un Līguma par Eiropas Savienības darbību Līgumslēdzējas puses, turpmāk “dalībvalstis”,

turpmāk “Savienības puse”,

no vienas puses,

un

JAPĀNA,

no otras puses,

turpmāk kopā “Puses”,

NO JAUNA APSTIPRINOT savu apņemšanos ievērot kopējās vērtības un principus, jo īpaši demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesības un pamatbrīvības, kas veido pamatu nopietnai un ilgstošai sadarbībai stratēģisko partneru statusā;

ATGĀDINOT par arvien ciešākām saiknēm, kas starp tām izveidotas, kopš 1991. gadā tika pieņemta Kopīgā deklarācija par Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu un Japānas attiecībām;

VĒLOTIES papildināt un veicināt vērtīgo ieguldījumu savās attiecībās, ko nodrošinājuši esošie nolīgumi, kuri starp tām noslēgti dažādās jomās;

ATZĪSTOT, ka arvien lielāka savstarpējā atkarība pasaules mērogā ir radījusi nepieciešamību pēc pastiprinātas starptautiskas sadarbības;

APZINOTIES šajā sakarā kā līdzīgi domājoši globāli partneri savu dalīto atbildību un apņemšanos izveidot taisnīgu un stabilu starptautisko kārtību saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principiem un mērķiem un panākt mieru, stabilitāti un labklājību pasaulē, kā arī cilvēku drošību;

APŅEMOTIES šajā sakarā cieši sadarboties, lai risinātu tādas būtiskas pasaules mēroga problēmas, ar kurām nākas saskarties starptautiskajai sabiedrībai, kā masu iznīcināšanas ieroču izplatīšana, terorisms, klimata pārmaiņas, nabadzība un infekcijas slimības, kā arī draudi kopīgām interesēm jūrlietu jomā, kibertelpā un kosmosā;

APŅEMOTIES šajā sakarā arī to, ka vissmagākie noziegumi, kuri satrauc visu starptautisko sabiedrību, nedrīkst palikt nesodīti;

APŅĒMĪBĀ šajā sakarā visaptveroši stiprināt savu vispārējo partnerību, paplašinot politiskās, ekonomiskās un kultūras saites un noslēdzot nolīgumus;

APŅĒMĪBĀ šajā sakarā arī uzlabot sadarbību un saglabāt tās vispārējo vienotību, tostarp pastiprinot apspriešanos visos līmeņos un veicot kopīgus pasākumus attiecībā uz visiem jautājumiem, kas skar kopīgas intereses;

ŅEMOT VĒRĀ, ka gadījumā, ja Puses nolemj šā nolīguma ietvaros noslēgt īpašus nolīgumus brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, kas Savienībai būtu jānoslēdz saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību Trešās daļas V sadaļu, šādu turpmāku nolīgumu noteikumi nebūtu saistoši Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei un/vai Īrijai, ja vien Savienība vienlaicīgi ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti un/vai Īriju attiecībā uz to attiecīgajām līdzšinējām divpusējām attiecībām nepaziņo Japānai, ka Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei un/vai Īrijai šādi turpmāki īpaši nolīgumi ir kļuvuši saistoši kā Savienības dalībvalstij saskaņā ar Protokolu Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību; ņemot vērā, ka jebkādi turpmāki Savienības iekšējie pasākumi, kas šā nolīguma īstenošanai tiktu pieņemti, ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību Trešās daļas V sadaļu, nebūtu saistoši Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei un/vai Īrijai, ja vien tās nav paziņojušas, ka vēlas piedalīties vai pieņemt šādus pasākumus saskaņā ar Protokolu Nr. 21; un ņemot vērā arī to, ka uz šādiem turpmākiem īpašiem nolīgumiem vai šādiem turpmākiem Savienības iekšējiem pasākumiem attieksies Protokols Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

1. PANTS

Mērķis un vispārīgi principi

1. Puses vienojas, ka šā nolīguma mērķis ir:
 - a) stiprināt vispārējo partnerību starp Pusēm, veicinot politisku un nozaru sadarbību un kopīgus pasākumus attiecībā uz jautājumiem, kas skar kopīgas intereses, tostarp reģionāla un pasaules mēroga problēmām;
 - b) nodrošināt ilgtermiņa tiesisko pamatu, lai veicinātu divpusēju sadarbību, kā arī sadarbību starptautiskās un reģionālās organizācijās un forumos;
 - c) kopīgi veicināt starptautisko mieru un stabilitāti, atbalstot domstarpību mierīgu izšķiršanu saskaņā ar taisnīguma principiem un starptautiskajām tiesībām; un
 - d) kopīgi veicināt kopīgo vērtību un principu, jo īpaši demokrātijas, tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību, sekmēšanu.
2. Lai sasniegtu 1. punktā minēto mērķi, Puses īsteno šo nolīgumu, pamatojoties uz savstarpējas cieņas, vienlīdzīgas partnerības un starptautisko tiesību ievērošanas principiem.
3. Puses stiprina savu partnerību, īstenojot dialogu un sadarbību attiecībā uz savstarpējo interešu aspektiem politisko jautājumu, ārpolitikas un drošības politikas jomās, kā arī cita veida nozaru sadarbību. Tādēļ Puses rīko visu līmeņu sanāksmes, tostarp vadītāju, ministru un augstu amatpersonu tikšanās, un veicina plašāku personu apmaiņu, kā arī parlamentāros sakarus.

2. PANTS

Demokrātija, tiesiskums, cilvēktiesības un pamattiesības

1. Puses turpina uzturēt kopīgās vērtības un demokrātijas, tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību principus, kas ir Pušu iekšzemes un starptautiskās politikas pamatā. Šajā sakarā

Puses atkārtoti apliecina apņemšanos ievērot Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un attiecīgos starptautiskos cilvēktiesību nolīgumus, kuros tās ir puses.

2. Puses veicina šādas kopīgās vērtības un principus starptautiskos forumos. Attiecīgajos gadījumos Puses sadarbojas un koordinē savu darbību, lai veicinātu un īstenotu minētās vērtības un principus, tostarp ar trešām valstīm vai trešās valstīs.

3. PANTS

Miera un drošības veicināšana

1. Puses sadarbojas, lai veicinātu mieru un drošību starptautiskā un reģionālā mērogā.
2. Puses kopīgi veicina domstarpību mierīgu izšķiršanu, tostarp savos attiecīgajos reģionos, un rosina starptautisko sabiedrību izšķirt domstarpības mierīgā ceļā saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.

4. PANTS

Križu pārvarēšana

Puses sekmē viedokļu apmaiņu un cenšas kopīgi rīkoties saistībā ar kopīgu interešu jautājumiem križu pārvarēšanas un miera veidošanas jomā, tostarp sekmējot kopīgas nostājas, sadarbojoties attiecībā uz rezolūcijām un lēmumiem starptautiskās organizācijās un forumos, atbalstot valstu, kuras izkļuvušas no konflikta, centienus panākt ilgtspējīgu mieru un sadarbojoties krīzes pārvarēšanas operāciju un citu atbilstošu programmu un projektu ietvaros.

5. PANTS

Masu iznīcināšanas ieroči

1. Puses sadarbojas masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšanas un atbrūņošanās režīma stiprināšanā, lai novērstu masu iznīcināšanas ieroču un to nogādes līdzekļu izplatīšanu, pilnīgi ievērojot un īstenojot savas saistības atbilstīgi starptautiskajām tiesībām, tostarp attiecīgos starptautiskos nolīgumus un citas starptautiskās saistības, kas piemērojamas Pusēm.
2. Puses veicina Kodolieroču neizplatīšanas līguma, kas parakstīts Londonā, Maskavā un Vašingtonā 1968. gada 1. jūlijā (turpmāk "Kodolieroču neizplatīšanas līgums"), īstenošanu, kas ir būtisks pamats tam, lai veiktu kodolatbrūņošanas, globālā kodolieroču neizplatīšanas režīma stūrākmenis un pamats kodolenerģijas izmantošanai miermilīgiem mērķiem. Puses arī īsteno politiku un turpina aktīvi sniegt ieguldījumu globālajos centienos panākt, lai pasaule būtu drošāka visiem, uzsverot, cik svarīgi ir risināt visas problēmas saistībā ar ieroču neizplatīšanas un atbrūņošanās režīmu un atbalstīt un stiprināt Kodolieroču neizplatīšanas līgumu, kā arī radīt priekšnoteikumus pasaulei bez kodolieročiem atbilstīgi Kodolieroču neizplatīšanas līguma mērķiem, veicinot starptautisko stabilitāti un balstoties uz principu par nemazinātu drošību visiem.
3. Puses turpina vērsties pret masu iznīcināšanas ieroču un to nogādes līdzekļu izplatīšanu, jo īpaši attīstot un saglabājot efektīvu sistēmu divējāda lietojuma un ar masu iznīcināšanas ieroču saistītu preču un tehnoloģiju eksporta kontrolei, tostarp galapatēriņa kontroli un efektīvas sankcijas par eksporta kontroles pārkāpumiem.

4. Puses uztur un veicina dialogu šajā jomā, lai apvienotu pasākumus, ko Puses veic, kā norādīts šajā pantā.

6. PANTS

Parastie ieroči, tostarp kājnieku ieroči un viegļie ieroči

1. Puses sadarbojas un koordinē savu darbību parasto ieroču, kā arī divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju nodošanas kontroles jomā globālā, reģionālā, apakšreģionālā un vietējā līmenī, lai novērstu to novirzīšanu, sniegtu ieguldījumu miera, drošības un stabilitātes panākšanai, kā arī mazinātu cilvēku ciešanas visos minētajos līmeņos. Puses izstrādā un īsteno nodošanas kontroles politiku atbildīgi, cita starpā pienācīgi ņemot vērā otras Puses drošības apsvērumus globālā līmenī un saistībā ar to attiecīgajiem reģioniem, kā arī citiem reģioniem.
2. Puses, atkārtoti apliecinot savas attiecīgās saistības tādu atbilstīgo starptautisko instrumentu ietvaros kā Ieroču tirdzniecības līgums, kas parakstīts Ņujorkā 2013. gada 2. aprīlī, Apvienoto Nāciju Organizācijas Rīcības programma par kājnieku ieroču un vieglo ieroču nelikumīgas tirdzniecības novēršanu, apkarošanu un izskaušanu visos aspektos un attiecīgās Apvienoto Nāciju Organizācijas rezolūcijas, sadarbojas un attiecīgajos gadījumos koordinē darbību saskaņā ar minētajiem instrumentiem, lai reglamentētu starptautisko tirdzniecību un lai novērstu un izskaustu parasto ieroču, tostarp kājnieku ieroču un vieglo ieroču, kā arī munīcijas nelikumīgu tirdzniecību un novirzīšanu. Sadarbība saskaņā ar šo punktu attiecīgajos gadījumos ietver minēto regulējumu vispārējas pieņemšanas sekmēšanu un pilnīgas īstenošanas atbalstīšanu trešās valstīs.
3. Puses uztur un veicina dialogu, lai papildinātu un apvienotu pasākumus, ko Puses veic saskaņā ar šo pantu.

7. PANTS

Starptautiskas nozīmes smagi noziegumi un Starptautiskā Krimināltiesa

1. Puses sadarbojas, lai veicinātu starptautiskas nozīmes smagu noziegumu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu par tiem, tostarp ar Starptautiskās Krimināltiesas starpniecību un — attiecīgajos gadījumos — tādu tiesu starpniecību, kas izveidotas saskaņā ar attiecīgajām Apvienoto Nāciju Organizācijas rezolūcijām.
2. Puses sadarbojas, lai veicinātu mērķus, kuri paredzēti Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtos, kas parakstīti Romā 1998. gada 17. jūlijā (turpmāk “statūti”). Šajā nolūkā Puses:
 - a) turpina veicināt statūtu universālumu, tostarp attiecīgajos gadījumos apmainoties ar pieredzi par tādu pasākumu pieņemšanu, kuri nepieciešami, lai tos noslēgtu un īstenotu;
 - b) sargā statūtu integritāti, aizsargājot to galvenos principus; un
 - c) sadarbojas, lai turpinātu uzlabot Starptautiskās Krimināltiesas efektivitāti.

8. PANTS

Terorisma apkarošana

1. Puses sadarbojas divpusējā, reģionālā un starptautiskā līmenī, lai novērstu un apkarotu teroraktus visos to veidos un izpausmēs saskaņā ar piemērojamām starptautiskajām tiesībām,

tostarp starptautiskajiem pretterorisma nolīgumiem, starptautiskajām humanitārajām tiesībām un starptautiskajām cilvēktiesībām, kas piemērojami Pusēm, un Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principiem.

2. Puses veicina sadarbību, ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo terorisma apkarošanas stratēģiju un attiecīgās Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūcijas.
3. Puses veicina dialogu un informācijas un viedokļu apmaiņu par visiem teroraktiem un to veikšanas metodēm un praksi, ievērojot privātuma un personas datu aizsardzību saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un saviem attiecīgajiem normatīvajiem aktiem.

9. PANTS

Ķīmisko, bioloģisko, radioloģisko un kodolrisku mazināšana

1. Puses uzlabo sadarbību, lai novērstu, samazinātu un kontrolētu ķīmiskos, bioloģiskos, radioloģiskos un kodolriskus un reaģētu uz tiem.
2. Puses uzlabo sadarbību, lai nostiprinātu trešo valstu institucionālās spējas pārvaldīt ķīmiskos, bioloģiskos, radioloģiskos un kodolriskus.

10. PANTS

Starptautiskā un reģionālā sadarbība un Apvienoto Nāciju Organizācijas reforma

1. Puses, īstenojot apņemšanos nodrošināt efektīvu multilaterālismu, cenšas apmainīties viedokļiem un uzlabot sadarbību, kā arī, ja nepieciešams, koordinēt savas nostājas Apvienoto Nāciju Organizācijas un citu starptautisko un reģionālo organizāciju un forumu ietvaros.
2. Puses sadarbojas, lai veicinātu Apvienoto Nāciju Organizācijas reformu nolūkā uzlabot visas Apvienoto Nāciju Organizācijas sistēmas, tostarp Drošības padomes, efektivitāti, iedarbīgumu, pārredzamību, atbildību, spēju un pārstāvību.

11. PANTS

Attīstības politika

1. Puses uzlabo viedokļu apmaiņu par attīstības politiku, tostarp īstenojot regulāru dialogu, un, ja nepieciešams, koordinē savu konkrēto ilgtspējīgas attīstības un nabadzības izskaušanas politiku globālā līmenī.
2. Puses attiecīgajos gadījumos koordinē savas nostājas par attīstības jautājumiem starptautiskajos un reģionālajos forumos.
3. Puses cenšas arī turpmāk veicināt informācijas apmaiņu un sadarbību starp attiecīgajām attīstības aģentūrām un departamentiem un, ja nepieciešams, koordinēt valstī notiekošās darbības.

4. Puses arī cenšas attīstības palīdzības jomā apmainīties ar informāciju, labāko praksi un pieredzi un sadarboties, lai apkarotu nelikumīgas kapitāla plūsmas, kā arī novērstu un apkarotu pārkāpumus, krāpniecību, korupciju un citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē to un saņēmējvalstu finanšu intereses visos līmeņos.

12. PANTS

Katastrofu pārvarēšana un humānās palīdzības pasākumi

1. Puses uzlabo sadarbību un attiecīgajos gadījumos veicina koordināciju divpusējā, reģionālā un starptautiskā līmenī, lai novērstu un mazinātu katastrofas, sagatavotos tām, reaģētu uz tām un atgūtos no tām, lai samazinātu katastrofu risku un palielinātu izturētspēju šajā jomā.
2. Puses cenšas sadarboties humānās palīdzības darbībās, tostarp ārkārtas palīdzības pasākumos, lai nodrošinātu efektīvu un koordinētu reaģēšanu.

13. PANTS

Ekonomikas un finanšu politika

1. Puses uzlabo informācijas un pieredzes apmaiņu, lai veicinātu ciešu divpusēju un daudzpusēju politikas koordinēšanu nolūkā atbalstīt to kopīgos mērķus — ilgtspējīgu un līdzsvarotu izaugsmi, darbvietu radīšanas sekmēšanu, pārēmīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanu un visu protekcionalisma veidu apkarošanu.
2. Puses uzlabo informācijas apmaiņu par savu finanšu politiku un noteikumiem ar mērķi stiprināt sadarbību, lai nodrošinātu finanšu stabilitāti un fiskālo ilgtspēju, tostarp uzlabojot regulatīvos un uzraudzības režīmus attiecībā uz grāmatvedību, revīziju, banku pakalpojumiem, apdrošināšanu, finanšu tirgiem un citām finanšu sektora daļām, lai atbalstītu darbu, kas pašlaik tiek veikts attiecīgajās starptautiskajās organizācijās un forumos.

14. PANTS

Zinātne, tehnoloģijas un inovācijas

Saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Kopieniem un Japānas valdību par sadarbību zinātnes un tehnoloģiju jomā (ar iespējamiem grozījumiem), kas parakstīts Briselē 2009. gada 30. novembrī, Puses uzlabo sadarbību zinātnes, tehnoloģiju un inovāciju jomā, īpašu uzmanību pievēršot abpusēju interešu prioritātēm.

15. PANTS

Transports

1. Puses veido sadarbību, uzlabojot informācijas apmaiņu un dialogu par transporta politiku, praksi un citām abpusēju interešu jomām attiecībā uz visiem transporta veidiem, un, ja nepieciešams, koordinē savas nostājas starptautiskajos forumos transporta jomā.
2. Šā panta 1. punktā minētās sadarbības jomas ietver:
 - a) aviācijas nozari, piemēram, lidojumu drošība, aviācijas drošība, gaisa satiksmes pārvaldība un citi attiecīgie noteikumi, lai veicinātu plašākas un savstarpēji izdevīgas attiecības gaisa transporta

jomā, tostarp, ja nepieciešams, cenšoties panākt tehnisku un regulatīvu sadarbību un turpmāku nolīgumu noslēgšanu, pamatojoties uz abpusēju ieinteresētību un piekrišanu;

- b) jūras transporta nozari; un
- c) dzelzceļa nozari.

16. PANTS

Kosmoss

1. Puses uzlabo viedokļu un informācijas apmaiņu par to kosmosa politiku un darbībām kosmosā.
2. Puses attiecīgajos gadījumos cenšas sadarboties, arī īstenojot regulāru dialogu, šādās jomās: kosmosa izpēte un izmantošana miermīlīgiem mērķiem, tostarp nodrošinot to navigācijas satelītu sistēmu savstarpēju saderību; Zemes novērošana un monitorings, klimata pārmaiņas, kosmosa zinātne un tehnoloģijas; kosmosā veikto darbību drošības aspekti un citas abpusēji interesējošas jomas.

17. PANTS

Rūpnieciskā sadarbība

1. Puses veicina rūpniecisko sadarbību, lai uzlabotu savu uzņēmumu konkurētspēju. Tādēļ tās uzlabo viedokļu un labākās prakses apmaiņu attiecībā uz to ražošanas politiku tādās jomās kā inovācijas, klimata pārmaiņas, energoefektivitāte, standartizācija, uzņēmumu sociālā atbildība, mazo un vidējo uzņēmumu konkurētspējas uzlabošana un atbalsts to internacionalizācijai.
2. Puses sekmē sadarbības pasākumus, kas izveidoti to publiskajā un privātajā sektorā, lai uzlabotu savu attiecīgo uzņēmumu konkurētspēju un sadarbību, tostarp īstenojot savstarpēju dialogu.

18. PANTS

Muita

Puses uzlabo sadarbību muitas jomā, tostarp veicinot likumīgu tirdzniecību, kā arī nodrošinot efektīvu muitas kontroli un atbilstību normatīvajiem aktiem muitas jomā saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Kopieniem un Japānas valdību attiecībā uz sadarbību un savstarpēju administratīvo palīdzību muitas lietās (ar iespējamiem grozījumiem), kas parakstīts Briselē 2008. gada 30. janvārī. Tās arī apmainās ar viedokļiem un sadarbojas attiecīgajos starptautiskajos ietvaros.

19. PANTS

Nodokļi

Lai sekmētu labu pārvaldību nodokļu lietās, Puses cenšas uzlabot sadarbību atbilstoši starptautiskiem standartiem nodokļu jomā, jo īpaši mudinot trešās valstis veicināt pārredzamību, nodrošināt informācijas apmaiņu un izskaust kaitīgu nodokļu praksi.

20. PANTS

Tūrisms

Puses uzlabo sadarbību saistībā ar tūrisma ilgtspējīgu attīstību un tūrisma nozaru konkurētspējas palielināšanu, kas var veicināt ekonomikas izaugsmi, apmaiņu kultūras jomā un tiešus personiskus kontaktus.

21. PANTS

Informācijas sabiedrība

Puses apmainās ar viedokļiem par to politiku un noteikumiem informācijas un komunikācijas tehnoloģiju jomā, lai uzlabotu sadarbību galvenajos jautājumos, tostarp:

- a) elektroniskos sakaros, tostarp interneta pārvaldībā un drošumā un drošībā tiešsaistē;
- b) pētniecības tīklu savienojamībā, tostarp reģionālajā kontekstā;
- c) pētniecības un inovāciju pasākumu veicināšanā; un
- d) jaunu tehnoloģiju standartizācijā un izplatīšanā.

22. PANTS

Patērētāju politika

Puses veicina dialogu un viedokļu apmaiņu par politiku un normatīvajiem aktiem, kuru mērķis ir panākt augstu patērētāju aizsardzības līmeni un uzlabot sadarbību galvenajās jomās, tostarp: produktu nekaitīgums, patērētāju aizsardzības normatīvo aktu izpilde, patērētāju izglītošana, viņu tiesību nostiprināšana un tiesiskā aizsardzība.

23. PANTS

Vide

1. Puses uzlabo viedokļu, informācijas un labākās prakses apmaiņu attiecībā uz vides politiku un noteikumiem un uzlabo sadarbību arī šādās jomās:
 - a) efektīva resursu izmantošana;
 - b) bioloģiskā daudzveidība;
 - c) ilgtspējīgs patēriņš un ražošana;
 - d) tehnoloģijas, preces un pakalpojumi, kas atbalsta vides aizsardzību;
 - e) mežu saglabāšana un ilgtspējīga apsaimniekošana, arī, ja nepieciešams, nelikumīga mežizstrāde; un
 - f) citas jomas, kas noteiktas attiecīgā politiskā dialoga ietvaros.
2. Puses cenšas uzlabot sadarbību Pusēm piemērojamo attiecīgo starptautisko nolīgumu un instrumentu ietvaros, kā arī starptautiskajos forumos.

24. PANTS

Klimata pārmaiņas

1. Puses, apzinoties vajadzību steidzami, ievērojami un ilgstoši samazināt siltumnīcefekta gāzu globālās emisijas, lai ierobežotu globālo vidējās temperatūras pieaugumu krietni zem 2 °C atzīmes salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni un turpinātu centienus ierobežot šo temperatūras pieaugumu līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni, uzņemsies vadību, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām un to nelabvēlīgo ietekmi, izmantojot arī vietēja un starptautiska līmeņa pasākumus, lai samazinātu antropogēnās siltumnīcefekta gāzu emisijas. Puses attiecīgajos gadījumos sadarbojas saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām, kas parakstīta Ņujorkā 1992. gada 9. maijā, lai sasniegtu minētās konvencijas mērķi, īstenojot Parīzes nolīgumu, kas parakstīts Parīzē 2015. gada 12. decembrī, un stiprinātu daudzpusējos tiesiskos regulējumus. Tās arī cenšas uzlabot sadarbību citos attiecīgajos starptautiskajos forumos.
2. Lai sekmētu ilgtspējīgu attīstību, Puses arī veido sadarbību, uzlabojot informācijas un labākās prakses apmaiņu un, ja nepieciešams, veicinot politikas koordinēšanu attiecībā uz abpusēji interesējošiem jautājumiem klimata pārmaiņu jomā, tostarp šādiem:
 - a) klimata pārmaiņu mazināšana, īstenojot dažādus pasākumus, piemēram, mazoglekļa tehnoloģiju izpēti un izstrādi, ar tirgu saistīti mehānismi un īslaicīgu klimata piesārņotāju samazināšana;
 - b) pielāgošanās klimata pārmaiņu nelabvēlīgajai ietekmei; un
 - c) palīdzība trešām valstīm.

25. PANTS

Pilsētpolitika

Puses uzlabo apmaiņu ar pieredzi un labu praksi pilsētpolitikas jomā, jo īpaši lai risinātu kopējas problēmas šajā jomā, tostarp tās, ko rada demogrāfiskā dinamika un klimata pārmaiņas. Attiecīgajos gadījumos Puses arī rosina šādu pieredzes un labas prakses apmaiņu starp savām pašvaldībām vai pilsētas pārvaldes iestādēm.

26. PANTS

Enerģētika

Puses cenšas uzlabot sadarbību un — attiecīgajos gadījumos — ciešu koordināciju starptautiskajās organizācijās un forumos enerģētikas jomā, tostarp saistībā ar enerģētisko drošību, tirdzniecību un ieguldījumiem pasaulē enerģijas jomā, pasaules enerģijas tirgu darbību, energoefektivitāti un ar enerģētiku saistītām tehnoloģijām.

27. PANTS

Lauksaimniecība

1. Puses uzlabo sadarbību lauksaimniecības, lauku attīstības un meža apsaimniekošanas politikas jomā, tostarp tādās jomās kā ilgtspējīga lauksaimniecība, pārtikas nodrošinājums, vides prasību integrācija lauksaimniecības politikā, lauku reģionu attīstības politika, lauksaimniecības pārtikas produktu veicināšanas un kvalitātes politika, tostarp ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, bioloģiskā

ražošana, lauksaimniecības starptautiskā perspektīva, meža ilgtspējīga apsaimniekošana, kā arī saikne starp ilgtspējīgas lauksaimniecības, lauku attīstības un mežsaimniecības politiku un politiku vides un klimata pārmaiņu jomā.

2. Puses uzlabo sadarbību attiecībā uz pētniecību un inovācijām lauksaimniecības un meža apsaimniekošanas jomā.

28. PANTS

Zivsaimniecība

1. Puses veicina dialogu un uzlabo sadarbību attiecībā uz zivsaimniecības politiku saskaņā ar piesardzības un ekosistēmu pieejām, lai veicinātu zivsaimniecības resursu ilgtermiņa saglabāšanu, efektīvu pārvaldību un ilgtspējīgu izmantošanu, pamatojoties uz labāko pieejamo zinātnisko informāciju.
2. Puses uzlabo viedokļu un informācijas apmaiņu un veicina starptautisko sadarbību, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju.
3. Puses stiprina sadarbību attiecīgo reģionālo zivsaimniecības pārvaldības organizāciju ietvaros.

29. PANTS

Jūrlietas

Saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, kā to paredz Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencija, kas parakstīta Montego Bejā 1982. gada 10. decembrī (turpmāk "UNCLOS"), Puses veicina dialogu, uzlabo savstarpēju sapratni attiecībā uz jūrlietām un sadarbojas, lai veicinātu:

- a) tiesiskumu šajā jomā, tostarp kuģošanas un pārlidojuma brīvību un citas atklātā jūrā paredzētās brīvības, atbilstoši UNCLOS 87. pantam; un
- b) jūru un okeānu ekosistēmu un nedzīvo resursu ilgtermiņa saglabāšanu, ilgtspējīgu pārvaldību un labākas zināšanas par tiem saskaņā ar piemērojamām starptautiskajām tiesībām.

30. PANTS

Nodarbinātība un sociālie jautājumi

1. Puses uzlabo sadarbību nodarbinātības, sociālo jautājumu un pienācīgas kvalitātes nodarbinātības jomā, piemēram, attiecībā uz nodarbinātības politiku un sociālā nodrošinājuma sistēmām globalizācijas sociālās dimensijas un demogrāfisko izmaiņu kontekstā, īstenojot viedokļu un pieredzes apmaiņu un, ja nepieciešams, sadarbības pasākumus saistībā ar jautājumiem, kas skar kopīgas intereses.
2. Puses cenšas ievērot, veicināt un īstenot starptautiski atzītus darba un sociālos standartus un veicināt pienācīgas kvalitātes nodarbinātību, ievērojot to saistības saskaņā ar attiecīgajiem starptautiskajiem instrumentiem, piemēram, 1998. gada 18. jūnijā pieņemto Starptautiskās Darba organizācijas Deklarāciju par pamatprincipiem un pamattiesībām darbā un 2008. gada 10. jūnijā pieņemto Starptautiskās Darba organizācijas Deklarāciju par sociālo taisnīgumu godīgas globalizācijas kontekstā.

31. PANTS

Veselības aizsardzība

Puses uzlabo viedokļu, informācijas un pieredzes apmaiņu veselības aizsardzības jomā, lai efektīvi risinātu pārrobežu veselības problēmas, jo īpaši sadarbojoties lipīgu un nelipīgu slimību profilakses un kontroles jomā, tostarp attiecīgajos gadījumos veicinot starptautisku nolīgumu veselības aizsardzības jomā īstenošanu.

32. PANTS

Tiesu iestāžu sadarbība

1. Puses uzlabo tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komercietās, jo īpaši attiecībā uz konvenciju par tiesu iestāžu sadarbību civillietās īstenošanas veicināšanu un efektivitāti.
2. Puses uzlabo tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, pamatojoties uz Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Japānu par savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās (ar iespējamām grozījumiem), kas parakstīts Briselē 2009. gada 30. novembrī un Tokijā 2009. gada 15. decembrī.

33. PANTS

Korupcijas un organizētās noziedzības apkarošana

Puses uzlabo sadarbību korupcijas un transnacionālas organizētās noziedzības, tostarp šaujamo konkrabandas un ekonomisko un finanšu noziegumu, novēršanā un apkarošanā, tostarp attiecīgajos gadījumos veicinot atbilstīgu starptautisko nolīgumu īstenošanu.

34. PANTS

Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas apkarošana

Puses uzlabo sadarbību, tostarp apmainoties ar informāciju, lai novērstu to finanšu sistēmu izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un terorisma finansēšanai, ņemot vērā vispārāztītus standartus, kurus izstrādājušas attiecīgās starptautiskās struktūras, piemēram, Finanšu darbību darba grupa.

35. PANTS

Nelikumīgu narkotisko vielu apkarošana

Puses uzlabo sadarbību nelikumīgu narkotisko vielu novēršanas un apkarošanas jomā, lai:

- a) samazinātu nelikumīgu narkotisko vielu piedāvājumu un konkrabandu un pieprasījumu pēc tām;
- b) novērstu tādu prekursoru novirzīšanu, kurus izmanto nelegālai narkotisko vai psihotropo vielu ražošanai;
- c) aizsargātu sabiedrības veselību un labklājību; un
- d) izjauktu starptautiskos noziedzīgos tīklus, kas iesaistīti narkotisko vielu konkrabandā, jo īpaši lai novērstu to iekļūšanu likumīgā komerciālā un finanšu darbībā, cita starpā apmainoties ar informāciju un labāko praksi.

36. PANTS

Sadarbība saistībā ar kiberjautājumiem

1. Puses uzlabo viedokļu un informācijas apmaiņu attiecībā uz to politiku un pasākumiem saistībā ar kiberjautājumiem un rosina šādu viedokļu un informācijas apmaiņu starptautiskos un reģionālos forumos.
2. Puses uzlabo sadarbību, lai maksimāli veicinātu un aizsargātu cilvēktiesību ievērošanu un brīvu informācijas plūsmu kibertelpā. Šajā nolūkā, pamatojoties uz izpratni, ka uz kibertelpu attiecas starptautiskās tiesības, Puses vajadzības gadījumā sadarbojas, lai izveidotu un izstrādātu starptautiskās normas un sekmētu uzticības veidošanu kibertelpas jomā.
3. Puses attiecīgajos gadījumos sadarbojas, lai uzlabotu trešo valstu spēju stiprināt savu kiberdrošību un apkarot kibernoziēdzību.
4. Puses uzlabo sadarbību, lai novērstu un apkarotu kibernoziēdzību, tostarp nelikumīga satura izplatīšanu internetā.

37. PANTS

Pasažieru datu reģistri

Puses, ciktāl tas atbilst Pušu normatīvajiem aktiem, cenšas izmantot pieejamos instrumentus, piemēram, pasažieru vārdu reģistrus, lai novērstu un apkarotu teroraktus un smagus noziegumus, ievērojot tiesības uz privāto dzīvi un personas datu aizsardzību.

38. PANTS

Migrācija

1. Puses veicina dialogu par politiku migrācijas jomā, piemēram, attiecībā uz likumīgu migrāciju, nelikumīgu imigrāciju, cilvēku tirdzniecību, patvērumu un robežu pārvaldību, tostarp vīzām un ceļošanas dokumentu drošību, ņemot vērā ar migrāciju saistīto sociāli ekonomisko situāciju.
2. Puses uzlabo sadarbību, lai novērstu un kontrolētu nelikumīgu imigrāciju, tostarp nodrošinot to valstspiederīgo atpakaļuzņemšanu bez nepamatotas kavēšanās un izsniedzot viņiem atbilstošus ceļošanas dokumentus.

39. PANTS

Personas datu aizsardzība

Puses uzlabo sadarbību, lai nodrošinātu augstu personas datu aizsardzības līmeni.

40. PANTS

Izglītība, jaunatne un sports

1. Puses uzlabo viedokļu un informācijas apmaiņu attiecībā uz to politiku izglītības, jaunatnes un sporta jomā.

2. Attiecīgajos gadījumos Puses veicina sadarbības pasākumus izglītības, jaunatnes un sporta jomās, piemēram, kopīgas programmas, personu apmaiņu un zināšanu un pieredzes apmaiņu.

41. PANTS

Kultūra

1. Puses cenšas uzlabot personu, kuras darbojas kultūras jomā, un mākslas darbu apmaiņu un attiecīgajos gadījumos veikt kopīgas iniciatīvas dažādās kultūras jomās, ieskaitot audiovizuālus darbus, piemēram, filmas.
2. Puses veicina dialogu un sadarbību starp to pilsonisko sabiedrību un kultūras nozaru iestādēm, lai uzlabotu savstarpēju izpratni un sapratni.
3. Puses cenšas sadarboties saistībā ar abpusēji interesējošiem jautājumiem attiecīgajos starptautiskajos forumos, it īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijas Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijā, lai īstenotu kopīgus mērķus, veicinātu kultūru daudzveidību un aizsargātu kultūras mantojumu.

42. PANTS

Apvienotā komiteja

1. Ar šo izveido Apvienoto komiteju, kas sastāv no Pušu pārstāvjiem. Apvienoto komiteju kopīgi vada Pušu pārstāvji.
2. Apvienotā komiteja:
 - a) koordinē vispārējo partnerību, kas izveidota, balstoties uz šo nolīgumu;
 - b) attiecīgajos gadījumos pieprasa informāciju no komitejām vai citām struktūrām, kas izveidotas saskaņā ar citiem Pušu savstarpējiem nolīgumiem vai pasākumiem, un apmainās ar viedokļiem par jautājumiem, kas skar kopīgas intereses;
 - c) lemj par papildu sadarbības jomām, kas nav minētas šajā nolīgumā, ja tās atbilst šā nolīguma mērķiem;
 - d) nodrošina šā nolīguma pareizu darbību un efektīvu īstenošanu;
 - e) cenšas atrisināt jebkādas domstarpības, kas rodas saistībā ar šā nolīguma interpretēšanu, piemērošanu vai īstenošanu;
 - f) ir forums, kurā tiek paskaidrotas izmaiņas politikā, programmās vai kompetencēs, kas attiecas uz šo nolīgumu; un
 - g) sniedz ieteikumus, attiecīgajos gadījumos pieņem lēmumus un veicina konkrētus sadarbības aspektus, balstoties uz šo nolīgumu.
3. Apvienotā komiteja lēmumus pieņem ar konsensu.
4. Apvienotās komitejas locekļi parasti tiek sanāksmē reizi gadā — pārmaiņus Tokijā un Briselē. Sanāksme tiek sasaukta arī pēc jebkuras Puses pieprasījuma.
5. Apvienotā komiteja pieņem savu reglamentu.

43. PANTS

Domstarpību izšķiršana

1. Puses veic vispārējus un īpašus pasākumus, kas nepieciešami, lai pildītu šajā nolīgumā paredzētos pienākumus, pamatojoties uz savstarpējas cieņas un vienlīdzīgas partnerības principu un ievērojot starptautiskās tiesības.
2. Ja rodas domstarpības par šā nolīguma interpretēšanu, piemērošanu vai īstenošanu, Puses pastiprināti cenšas savstarpēji apspriesties un sadarboties, lai atrisinātu domstarpības savlaicīgi un izlīguma veidā.
3. Ja domstarpības nevar atrisināt saskaņā ar 2. punktu, jebkura Puse var pieprasīt iesniegt domstarpības izskatīšanai Apvienotajā komitejā papildu apspriešanai un izpētei.
4. Puses uzskata, ka gadījumā, ja tiek īpaši nopietni un būtiski pārkāpti 2. panta 1. punktā un 5. panta 1. punktā noteiktie pienākumi, kas attiecīgi uzskatāmi par sadarbības pamata būtisku elementu saskaņā ar šo nolīgumu, un ja pārkāpums ir tik smags un ārkārtējs, ka tas apdraud mieru un drošību un tam ir starptautiska ietekme, to var uzskatīt par īpašas steidzamības gadījumu.
5. Maz ticamā un negaidītā gadījumā, ja 4. punktā minētais īpašas steidzamības gadījums notiek vienas vai otras Puses teritorijā, Apvienotā Komiteja rīko steidzamu apspriešanu 15 dienās pēc otras Puses pieprasījuma.

Ja Apvienotā komiteja nespēj vienoties par abpusēji pieņemamu risinājumu, tā par attiecīgo jautājumu rīko steidzamu sanākumi ministru līmenī.

6. Īpašas steidzamības gadījumā, ja ministru līmenī nav panākts abpusēji pieņemams risinājums, Puse, kura iesniegusi 5. punktā minēto pieprasījumu, var pieņemt lēmumu par šā nolīguma noteikumu apturēšanu saskaņā ar starptautiskajām tiesībām. Turklāt Puse ņem vērā, ka Puse, kura iesniegusi 5. punktā minēto pieprasījumu, var veikt citus piemērotus pasākumus ārpus šā nolīguma saskaņā ar starptautiskajām tiesībām. Puse nekavējoties rakstiski paziņo otrai Pusei par savu lēmumu un to piemēro minimālo laikposmu, kas vajadzīgs, lai atrisinātu jautājumu veidā, kas pieņemams Pusēm.
7. Īpašas steidzamības gadījumā, kas lika pieņemt lēmumu par šā nolīguma noteikumu apturēšanu, Puses nepārtraukti novēro notikumu attīstības gaitu. Puse, kas ierosinājusi šā nolīguma noteikumu apturēšanu, to atceļ, tiklīdz tas ir pamatoti, un jebkurā gadījumā, tiklīdz vairs nepastāv īpašas steidzamības gadījums.
8. Šis nolīgums neietekmē un neierobežo citu starp Pusēm noslēgtu nolīgumu interpretāciju vai piemērošanu. Jo īpaši šā nolīguma noteikumi par domstarpību izšķiršanu neaizstāj un nekādā veidā neskar citu starp Pusēm noslēgtu nolīgumu noteikumus par domstarpību izšķiršanu.

44. PANTS

Dažādi

Sadarbību un pasākumus atbilstoši šim nolīgumam īsteno saskaņā ar Pušu attiecīgajiem normatīvajiem aktiem.

45. PANTS

Pušu definīcija

Šajā nolīgumā “Puses” nozīmē Savienību vai tās dalībvalstis, vai Savienību un tās dalībvalstis saskaņā ar to attiecīgajām kompetencēm, no vienas puses, un Japānu, no otras puses.

46. PANTS

Informācijas izpaušana

Neko šajā nolīgumā neinterpretē kā tādu, kas prasītu kādai no Pusēm sniegt informāciju, par kuru tā uzskata, ka tās izpaušana ir pretrunā tās būtiskām drošības interesēm.

47. PANTS

Stāšanās spēkā un piemērošana pirms stāšanās spēkā

1. Japāna ratificē un Savienības puse apstiprina vai ratificē šo nolīgumu saskaņā ar to attiecīgajām piemērojamām juridiskajām procedūrām. Apmaina ar Japānas izmantoto ratifikācijas instrumentu un Savienības puses izmantoto instrumentu, ar ko apliecina apstiprinājuma un ratifikācijas pabeigšanu, tiek veikta Tokijā. Šis nolīgums stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc instrumentu apmaiņas dienas.
2. Neatkarīgi no 1. punkta Savienība un Japāna piemēro noteikumus, kas minēti šā nolīguma 1., 2., 3. un 4. pantā, 5. panta 1. punktā, 11., 12., 13., 14., 15. (izņemot 2. punkta b) apakšpunktu), 16., 17., 18., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31. un 37. pantā, 38. panta 1. punktā, 39., 40., 41., 42. (izņemot 2. punkta c) apakšpunktu), 43., 44., 45., 46. un 47. pantā, 48. panta 3. punktā un 49., 50. un 51. pantā, pirms tā stāšanās spēkā. Šāda piemērošana sākas otrā mēneša pirmajā dienā pēc dienas, kad Japāna ir paziņojusi Savienībai par Japānas veiktās ratifikācijas pabeigšanu, vai dienas, kad Savienība ir paziņojusi Japānai par minētajam nolūkam nepieciešamās piemērojamās juridiskās procedūras pabeigšanu, atkarībā no tā, kura diena ir vēlāk. Paziņojumus sniedz ar diplomātiskajām notām.
3. Tiem šā nolīguma noteikumiem, kuri piemērojami pirms šā nolīguma stāšanās spēkā saskaņā ar 2. punktu, ir tāds pats juridiskais spēks kā tad, ja šis nolīgums starp Pusēm būtu spēkā.

48. PANTS

Nolīguma darbības izbeigšana

1. Šis nolīgums paliek spēkā, ja vien tas netiek izbeigts saskaņā ar 2. punktu.
2. Ikvienu Puse var otrai Pusei rakstiski paziņot par savu nodomu izbeigt šo nolīgumu. To izbeidz sešus mēnešus pēc dienas, kad otra Puse ir saņēmusi minēto paziņojumu.

3. Ikviens Puse var otrai Pusei rakstiski paziņot par savu nodomu izbeigt piemērot šo nolīgumu līdz 47. panta 2. punktā noteiktajai spēkā stāšanās dienai. To izbeidz sešus mēnešus pēc dienas, kad otra Puse ir saņēmusi minēto paziņojumu.

49. PANTS

Turpmākas pievienošanās Savienībai

1. Savienība informē Japānu par trešo valstu pieteikumiem par pievienošanos Savienībai.
2. Puses apspriež trešo valstu pievienošanās Savienībai iespējamo ietekmi uz šo nolīgumu, tostarp Apvienotās komitejas ietvaros.
3. Savienība informē Japānu par līguma par trešās valsts pievienošanos Savienībai parakstīšanu un stāšanos spēkā.

50. PANTS

Teritoriālā piemērošana

Šo nolīgumu piemēro, no vienas puses, teritorijām, kurās piemēro Līgumu par Eiropas Savienību un Līgumu par Eiropas Savienības darbību, saskaņā ar minētajos līgumos izklāstītajiem nosacījumiem un, no otras puses, Japānas teritorijai.

51. PANTS

Autentiskie teksti

Šis nolīgums ir sagatavots divos oriģināleksemplāros angļu, bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, horvātu, igauņu, itāļu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu, zviedru un japāņu valodā; visi teksti ir vienlīdz autentiski. Gadījumā, ja šā nolīguma teksti atšķiras, Puses šo jautājumu iesniedz Apvienotajā komitejā.

TO APLIECINOT, attiecīgi pilnvarotie ir parakstījuši šo nolīgumu.

244. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 11. oktobra sēdē nolēmusi piekrist likumā “Par valsts budžetu 2018. gadam” noteiktās apropriācijas pārdalei no Ekonomikas ministrijas budžeta apakšprogrammas 29.01.00 “Naftas produktu rezervju uzturēšana” 13 774 *euro* apmērā uz Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas budžeta apakšprogrammu 23.01.00 “Valsts vides dienests”, lai nodrošinātu Valsts vides dienesta funkciju finansēšanu saistībā ar likumā “Par piesārņojumu” noteikto degvielas piegādātāju pienākumu izpildes uzraudzību un kontroli.

Saeimas priekšsēdētājas vietā
Saeimas priekšsēdētājas biedrs G. Daudze

Rīgā 2018. gada 11. oktobrī

245. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 11. oktobra sēdē nolēmusi piekrist likumā “Par valsts budžetu 2018. gadam” noteiktās apropriācijas pārdalei:

1. No Izglītības un zinātnes ministrijas budžeta apakšprogrammas 01.07.00 “Dotācija brīvpusdienu nodrošināšanai 1., 2., 3. un 4. klases izglītojamiem” 427 426 *euro* apmērā uz:

1.1. 62. resora “Mērķdotācijas pašvaldībām” programmu 10.00.00 “Mērķdotācijas pašvaldībām — pašvaldību izglītības iestādēs bērnu no piecu gadu vecuma izglītošanā nodarbināto pedagogu darba samaksai un valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām” 88 941 *euro* apmērā;

1.2. Izglītības un zinātnes ministrijas budžeta apakšprogrammu 01.05.00 “Dotācija privātajām mācību iestādēm” 338 485 *euro* apmērā.

2. No Izglītības un zinātnes ministrijas budžeta apakšprogrammas 01.15.00 “Sociālā atbalsta programma vispārējās izglītības pedagogiem” prioritārajam pasākumam “Par vispārējās izglītības pedagogu, kuri trīs gadus pirms pensionēšanās vecuma sasniegšanas pašvaldību dibināto skolu likvidācijas vai reorganizācijas gadījumā zaudē darbu, sociālā atbalsta sistēmas izveidi” paredzētā finansējuma 120 493 *euro* apmērā uz apakšprogrammu 01.05.00 “Dotācija privātajām mācību iestādēm”.

3. No Izglītības un zinātnes ministrijas budžeta apakšprogrammas 03.04.00 “Studējošo un studiju kredīšana” 409 660 *euro* apmērā uz apakšprogrammu 01.05.00 “Dotācija privātajām mācību iestādēm”.

Saeimas priekšsēdētājas vietā
Saeimas priekšsēdētājas biedrs G. Daudze

Rīgā 2018. gada 11. oktobrī

246. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 11. oktobra sēdē apstiprinājusi **Innu Šteinbuku** par Fiskālās disciplīnas padomes locekli.

*Saeimas priekšsēdētājas vietā
Saeimas priekšsēdētājas biedrs **G. Daudze***

Rīgā 2018. gada 11. oktobrī

247. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 18. oktobra sēdē nolēmusi nodot 11 164 Latvijas pilsoņu kolektīvo iesniegumu “Maksāt tikai par patērēto elektroenerģiju” Tautsaimniecības, agrārās, vides un reģionālās politikas komisijai tālākai izvērtēšanai.

*Saeimas priekšsēdētāja **I. Mūrniece***

Rīgā 2018. gada 18. oktobrī